

A
32
341

C-~~57~~-A-A=6.

CM45

Bibliot.	aria
Sala	B
Estante	32
Tabl.	
Número	53

BIBLIOTECA HOSPITAL	
GRANA	
Sala:	A
Estante:	32
Número:	341

60

60

10
A

8

C-~~57~~-A. A=6.

CM45

Bibliot.	aria
Sala	B.
Estante	32
Tabl.	
Número	53

BIBLIOTECA HOSP. ALI. AL.	
GRANA	
Sala:	A
Estante:	32
Número:	341

60

60

40

8

C

11849241

10.

JOANNIS LAURENTII LUCCHESINII

Lucensis è Societate JESV.

DE NOTORIETATE IN ANTIQVA ECCLESIA

PRÆSTANTIÆ

PONTIFICIS MAXIMI

SUPRA GENERALIA CONCILIA,

ET INFALLIBILITATIS

IN DECLARANDA FIDE,

Etiā ante Synodorum, vel Ecclesiæ Consensum,

TRACTATUS DUO

*Eruti ex Polemica Historia Concilii Chalcedonensis
scripta ab eodem Auctore.*

CONSECRATI

SANCTISSIMO D. N.

INNOCENTIO XII.

PONTIFICI MAXIMO.

Cum Indice Rerum locupletissimo.

ROMÆ, M.DC.XCIV.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.
Superiorum Permissu.

JOANNIS LAURENTII DE
 DE NOTORITATE IN ANNO ECCLESIA
 INNOCENTIO XII.
 PONTIFICIS MAXIMI
 SUPRA GENERALIA CONCILIA
 ET INFALLIBILITATIS
 IN DECLARANDA FIDE

Etiam ante synodorum, vel Ecclesiarum Consensum
 TRACTATUS DUO
 Præter Politicam Historiam Conciliorum
 Scripsit ad eandem Auctoritatem

CONSECRATI
 SANCTISSIMO D. N.
 INNOCENTIO XII.
 PONTIFICI MAXIMO

Compositum auctoritate
 Concilio Tridentino
 R. O. M. A. M. DC. XCIV.
 In Typographia Reverendi Cameræ Apostolicæ

SANCTISSIMO D. N.
INNOCENTIO XII.
PONTIFICI MAXIMO.

Duo isti, quos excudo, Tractatus fructus quodammodo sunt decerpti ex Arbore Tibi, Pater Sanctissime, consecrata, ex Polemica scilicet Concilii Chalcedonensis Historia, quam, favente Divino Numine, consequetur pugnans Narratio cæterarum Orientalium

a 2 lium

C
lium Synodorum iisdem prope Divinis
auspiciis decoranda. In me receperam,
aliud vertente hoc anno ejusdem Historiæ
Volumen Sanctos ad pedes deferre; sed
vetitus ab aliis ingruentibus curis hoc sal-
tem Opusculum repræsentò, quod Ponti-
ficiæ Triumphum Auctoritatis exhibet
in eadem Sacrosancta, & Orientalium
omnium numerosissima, Synodo Chalce-
donensi. Earum nulla, quæ in Occidente
conflatae sunt, plura mihi, & validiora Ve-
ritatum, quas propugno, Argumenta sup-
peditaret. Ex iis, quæ in medium profe-
ro, patebit, stolidè malignam esse Schisma-
ticorum, & Hæreticorum Calumniam af-
firmantium, in ultimis Græcorum Conci-
liis aliquid fuisse indultum Apostolicæ Se-
di, eò quòd, cum in ruinam vergeret Græ-
corum Imperium, fulciri cuperet Latino-
rum præsidio; in Occidentalibus autem
Synodis facili negotio potuisse Romanos
Antistites plus sibi, quàm illis Vetustum
Ævum concesserit, arrogare. Nihil ab-
fur-

furdus unquam effutivit Impietas, quia
in posteriorum nulla Romanæ Cathedræ
Dignitas magis eluxit, quàm in Chalcedo-
nensi, quæ florente multò magis, quàm La-
tinum, Græcorum Imperio, & à Patribus
ferè omnibus Græcis celebrata est. Abso-
lutâ Vir Maximus alterius Historiâ Con-
cilio, à quo nuper aucta Sanctitas, & Re-
ligio fulgorem intendit Cathedræ Petri,
eamdem magis illustrari dixit à Principe
tunc in ea confidente, cujus præconiis
eximio suo coronidem Operi imposuit. Id
ipsum tentare non audeo post meam exa-
ratam Historiam, antequam palmaria hæc
ex illa inferam Corollaria, quia inopem
me facit ipsamet copia. Quemadmodum
igitur in obsequentissima Narrationis Po-
lemicæ Nuncupatione ea tantum attigi
ex cælestibus Donis in Te congestis, Bea-
tissime Pater, quæ suscepto tunc à me labo-
ri penitus conferta erant, & quodammodo
ipsi Argumento scriptionis innata: ita
nunc amantissimum Græcorum Antisti-
tum

C
tum cultum erga Regale Tuum Sacerdotium expendens, illas tantum propè Divinas Dotes delibo, quæ, votis omnibus à me quæsitam, Græcorum spondent fælicitatem. Nihil ad illos in obsequium Vaticani suaviter rapiendos efficacius est, quàm manifesta Sanctimonia Successorum Petri, & eorumdem Paternus in ipsos Amor. Vtrumque hoc illicium nunc fortuntur, dum Fama vulgat Virtutis Heroicæ Prodigia totius admirationem Orbis excitantia. Delapsus è Cælo aliqui putaverunt mirabilem illum Sacerdotem, cui nulla fuisse dicitur Genealogia. De quo unquam hoc licuit illustrius suspicari, quàm de illo, qui conjunctos sanguine Principes nullâ penitus sacræ particulæ gazæ respergens Inopes tantum munificentissimus Pater adoptavit in filios: atque hos frequenti alloquio, ac perpetuâ Tutelâ dignatur? Ab Apostolorum olim Coryphæis humana omnia exutis, Petro, Paulo, Ioanne, Andrea, exculti Græci quàm
pro-

proni erunt ad Venerationem Pontificis
Maximi, cuius Munus non ex illibata tantum
securitate Doctrinae, sed ex Imitatione
quoque Apostolicae Sanctitatis jure ap-
pellatum vident Apostolatum in Chalce-
donensi Concilio? Tot, ac tam præclara
sunt, quæ pro asserenda Æquitate, emen-
dandis Tribunalibus, publici rationibus
Ærarii vindicandis, uni Virtuti, ac Sa-
pientiæ, relinquendo aperto aditu ad Ho-
nores, prohibendâ in posterum nimiâ erga
suos indulgentiâ decrevisti, ut singula ex
innumeris Heroicis gestis, atque decretis,
comparare possent singulis Sacrorum Prin-
cipibus, adeoque omnia plurimis, Nominis
Immortalitatem. Minimè necessaria est
insignis quædam, ac prope Divina Virtus
in Antistite Summo ad omnes ejus ad cul-
tum alliciendos, cum Petri Dignitas, ut
Magnus inquit Leo, etiam in indigno Hæ-
rede non deficiat. Sed, si ve magna Fælicitas
maximè dilectis Cælo Principibus indul-
geatur: si ve maximos, ut ait Plato, sui amo-
res

C
res pariat subjecta oculis Virtus, profectò
celeberrima Græcorum ad Apostolicam
Sedem Confugia, & Communes ad Ro-
manum Patrem Gentis illius Accessus po-
tissimùm contigerunt, cum præcipuâ qua-
dam insolitæ Virtutis gloriâ inclyti Ponti-
fices imperabant. Ita provocavit ad Iu-
lium damnatus à Synodis Athanasius: sta-
tutum se Damasi Definitionibus, dixit Ba-
silii: eodemque regnante Sanctissimo Pon-
tifice Romanæ præconia texuit Ecclesiæ
Nazianzenus; ad Innocentii Primi confu-
git Chrysostomus Patrocinium. Ut verò
præteream Antiquas, quæ tot erga Christi
Vicarium Græci obsequii Trophæa sta-
tuerunt, Synodos sub Silvestro, Damaso,
Cælestino, Leone, celebratas, præclarissima
fuit Græcorum ad Romanæ Fidei confor-
tium Reversio in Lateranensi Concilio
sub Innocentio Tertio, in Lugdunensibus
sub Innocentio Quarto, Decimoque Gre-
gorio, impellentibus præterea Christianos
Reges, ac Cæsares in Turcarum exitium,
& egre-

& egregiè proinde de Græcia meritis, in Florentino demum sub Eugenio Quarto: qui omnes contemptu terrenarum rerum, & Cælestium amore Supremi Sacræ Reipublicæ Moderatores inclaruerunt. Quid memorem cæteras Innocentiorum dotes eandem spem augentes miserrimi Schismatis evertendi? Sive, præter jam recensitos, insignem in oppugnando altero Schismate Petri Leonis constantiam Secundi: sive Octavi labores pro sanciendo Christianorum Principum in Barbaros Fœdere, qui fælicius Confiliis, Auro, Lacrymis Vndecimi responderunt: ac Decimi ardorem animi novis in Erroribus opprimendis? Si ludit in Orbe terrarum Sapientia, nec rarò Nominum Auspicia completa vidimus, contemnenda nequaquam videntur illa, quibus Sanctissimi Principis Nomen, & Mores debitam eidem Faustitatem ominantur. At ejusdem Paterna in Græcos propensio mirificè fiduciam, aliunde jam excitatam, incendit. Si-

C
7
cu taliis omnibus Pontificii motibus ani-
mi, ita huic quoque piæ in Græcorum sa-
lutem inductioni fuit cælestis Origo. Quid-
ni enim nil, præter Cælum, spirans San-
ctissimus hominum Parens amet præclare
olim de Catholica Religione meritam
Gentem, dilectam Superis, Cælumque tot
primæ Magnitudinis sideribus locuple-
tantem, firmantem in Conciliis Arcana
Fidei, tracturam nunc secum Provincias,
& Regna innumera, quæ vel illius Ritum
sequuntur, vel si aliis, præter consuetos
Orientalium Schismaticorum Errores, ut
Abyssini, Nestorii, aut aliorum Hæresi-
bus inficiuntur, Præsules certè accipiunt
ab Alexandrino, ideoque illius resipiscen-
tis vestigiis insisterent, & communis Græ-
ciæ ad Unitatem Fidei Reversio Tertiam
addictorum Christo Domino mortalium
Partem ad Romani Pastoris Ovile revo-
caret. Hæc expendens Pater Beatissimus,
miro prolatandæ studio Religionis exæ-
stuans, paterna Græcos Charitate comple-
cti.

ctitur: in eorum plurima favorem decre-
vit: molitus alia fuit: ab illo quempiam,
discedere Ritu prohibuit: jura Collegii
pro ipsorum filiis erecti, & Optimi bene-
ficia Fundatoris dum fovet, eadem multi-
pliciter instaurat. Huic ille uni Nationi
Templum à fundamentis extruxit, in quo
Sacra Græcorum Ritu perpetuò celebra-
rentur, ut in hac Arce Fidei Confortium
utriusque, Occidentalis, & Orientalis, Ec-
clesiæ semper fulgeret. Dum in hoc illustri
Templo plurimos Innocentio Duodeci-
mo, Supremo Principi Antistitum, Patri
Maximo, ac Beatissimo Papæ, orari An-
nos quotidie audio sub Sacri Finem, hic
enim mos receptus Græcis est, incredibili
gaudio gestio; omnes quippe in hac una
diuturni, ac Seculum prætergressuri, Ævi
Tui, Pater Sanctissime, Faustitate fortu-
nas Ecclesiæ Universæ, atque ipsi præfer-
tim Græciæ concedendas, video flagitari.
Primos Imperii Tui Annos frequentissi-
ma Venetiis, in Russia, in Peloponneso,

C
alibi, ad Romanam Fidem Græci Ritus
hominum accessio insignivit. In Ungaria
verò, Dalmatia, Servia, Rascia, Schisma
ejurantium ea vis fuit, ut una tantum Dicc-
cesis, immensa quidem, & Moncacio ad
Esseci Pontem protensa, plusquam Tre-
centos cum universo singulorum grege nu-
meret Parochos exosos Photium, Ephe-
sium, omnesque superbissimæ, ac nefariæ
Separationis Auctores. Plurima hæc Cen-
tena Animorum Millia esse censeo Prælu-
dia cæterorum, qui, omnem numerum su-
perantes, Tuos procumbent ad pedes, Bea-
tissime Pater, in solenni omnium ad Ca-
tholicæ sinum Ecclesiæ Reditu, ad quem
obtinendum hoc quoque Opusculum con-
ferre nonnihil fortasse poterit, si eidem,
cum tenuissimo Auctore benedicat San-
ctitas Tua.

LECTORI.

 Quæ mihi Chalcedonensis Historia Concilii, erigentis Davidicam mille munitam clypeis Turrim in præsidium Vaticanani, obtulerat Argumenta Pontificiæ Generalibus Synodis Antecellentia, & in declaranda Fide Infallibilitatis, sperferam per uniuersum Narrationis corpus, prout ansam dabat ipsa Narratio, & aliis immiscueram, quibus ceteræ confirmabantur Veritates à Catholicorum nullonegate. Immense Historia illa magnitudinis Aula videbatur pictis diversi generis Tabulis referta, quibus in classes disponendis nullus fuerat impensus labor; & quippe ex Historiæ legibus erigendæ consequenter erant, quæ se ultro ingerebant. Plurimis nunc in Aula derelictis eas tantum seligo, in plura Conclavia peculiari quasque serie distribuendas, quæ ad multiplices pertinent Probationum species vindicantes eandem Pontificiam Præstantiam, & in sancienda Fide necessariam Immunitatem Erroris. Plurimas videlicet quodammodo instruimus Pinacothecas, quarum singulæ nexos aliquâ inter se causâ Heroas representent. Quis vetat, cum singulæ nostri juris essent hæc Tabulæ, ab uno eas in alium locum transferre? Sua unusquisque compilare Opera sine ullo dedecore potest, alienæ cum maximo depopularetur.

At

C
At qui fieri potest, ut adeo exaggeratus sit Numerus Argumentorum, quibus duæ tantum ex plurimis in Historia statutis Veritatibus asseruntur, ac ferè exæquet illum, ad quem universa eadem Historia protenditur? Cum in Aula relinquamus Argumenta illa, quibus evincitur Auctoritas Pontificis Maximi supra singulos Præsules Orientalis quoque Ecclesiæ, supraque Universam ipsam Orientalem Ecclesiam, supra omnes demum Cultores Christi seorsum ab aliis acceptos: quo pacto Argumenta reliqua, conficiencia Præstantiam supra Ecclesiam in Generalibus Synodis congregatam, & Privilegium Apostolicæ Cathedræ nunquam errandi in explananda Fide, ferè totidem sunt, quot vindicantia partim hæc à quibusdam in dubium vocatas, partim alias supra recensitas Veritates ab Orthodoxis omnibus ultro susceptas? Hoc contingit quia duas illas frequentius eruimus ex Historia, & quia sæpe ex eodem Narrationis, aut loquentiū Textu simul utramque ratiocinando conficimus. Proinde Argumenta, quæ in Historia sæpe conjuncta sunt, & sub uno tantum Numero gemina comprehenduntur cum hæc ad sua Capita revocentur, diversimode flexa nunc ad unam, mox ad aliam Veritatem comprobendam, duplicant numerum singulorum.

Adeo nativa, & insita erit Interpretatio Conciliaris, aut Epistolaris Textus, ut ejusdem vim sit illico Lector assecuturus. Dum perpetua ratiocinatione latentes piscabor Veritates, curtum sermone rotato ferè semper Enthymema torquebo, verborum, quæ necessaria minimè sint, osor acerrimus: hanc enim curis mortalium Scriptores omnes, ac tenues præcipuè, reverentiam debent. Et certè, quod

ver-

verbis pepercerim, constabit ex Indice Rerum Notabilium ostendente, plurimas, gravissimasque in brevissimo Opusculo contineri. Quod verò pleræque bucusque ab alijs non fuerint expense, patebit conferenti nostrum cum Indicibus cæterorum, qui de Antiquis, aut Recentibus Conciliis Tractatus, aut Historias ediderunt.

Nec tamen brevis esse laborans, obscurus, faventibus Superis, & clarissima optimæ Causæ luce, fiam. Ceterum, quæ in hisce Tractatibus plerumque solum indicantur Ratiocinationes, eas fusius expositas Lector frequenter inveniet in ipsa Polemica Historia, cujus Paginæ, & Marginales Numeri semper notantur: ex qua pariter deprehendet ansam, quæ se obtulit Leoni Magno, Concilii Patribus, vel alijs, quos loquentes inducimus, ad præsumendas, vel affirmandas Veritates, quas in unum gemina Tractatione congerimus.

Prius afferemus Argumenta Intrinseca, quæ scilicet, præter multiplicium Testium Affirmationes, aut Præsupposita (expedit enim vulgò receptis vocibus aliquando uti) innituntur Rationibus efficientibus id, quod in singulorum Capitum Inscriptione prænotabimus. Deinde verò Extrinseca, quæ videlicet solum fundantur in ipsa Testificantium Auctoritate. Ex omnibus certè in manifestissima luce statuetur id, quod demonstrandum assumimus, fuisse scilicet in Vetusta Ecclesia penitus Notoriam Præcellentiam Pontificis Maximi supra Synodos Generales, & ejusdem, Articulus Fidei ex Petri Cathedra declarantis, omnimodam, etiam ante Conciliorum, vel Ecclesiæ Consensum, Infallibilitatem. Ex plusquam Trecentis Ar-

C
gumentis , quibus unam, alteramve conficimus, in decem fortasse, aut paulò plura poterit aliquis cavillari: vim, quæ omnium complexioni evidentissima inest, eludet nemo. Quod verò neesse sit, Notorias esse Recenti Ecclesiæ Veritates illas, quæ fuerunt Antiquæ, nullus ignorat.

Illud demum præfari libet, quod, nisi statutum nobis esset, brevissimo tramite disputationis cursum urgere, duasque illas tantummodo, quas demonstrandas suscepimus, tamquam in Antiqua Ecclesia Notorias, Veritates ex Assumptionibus nostris eruere, facillimum negotium esset in alias exinde plurimas Argumentationem corrivare. Hoc in ipso Opusculo non præstituri specimen solummodo hîc damus unius, quam Græci Sæctatorum. Ritus infigi menti flagrantissimè optamus, magno futuram solatio Catholicorum, pudori summo hærentium in Schismate. Ea porrò est, licuisse Supremo Antistiti insere Symbolo, aut permittere inseri à Conciliis Processionem Divini Spiritus etiam à Filio additâ illis verbis: Qui à Patre procedit: particulâ Filioque.

Somniant Schismatici, vetitam à Primo Sacro Concilio Ephesino fuisse qualemcumque Additionem, quod Decretum cum infregerint, inquit, Romani Pontifices, exciderint à Suprema in Sacris Christiani Populi Præfectura, quæ, saltem quò ad Orientales, translata fuerit in Præsulem Constantinopolis. Hæc illi, subscribentes insanie Photii, qui antea summo prosequutus obsequio Romanum Ecclesiæ Hierarcham, tartarea contra illum crexit cornua, cum Sanctissimi patrocinium Ignatij suscepit Apostolica Sedes contra eundem Photium

tium superbissimum alieni Patriarchatus invasorem. Sed cum expendemus Ephesinum ipsum Concilium manifestissime demonstrabimus, Decretum illud ad singulos tantum minores Antistites, aliosque è Clero, aut Populo protendi, non ad Concilia, præsertim Universalia, multòque minus ad Universæ Rectorem Ecclesiæ. Huic esse subjectam se multipliciter illa quoque Synodus declaravit, perpetuòque supposuit, tamquam rem in Ecclesia notissimam, & pervulgatam. An ergo Superiori sua ausa fuit leges præscribere? Errare illum non posse in declaranda Fide frequenter dixit Synodus eadem, perpetuòque præsumpsit, veluti pariter omnibus tunc Notorium Orthodoxis. Et Infallibili huic Magistro integerrimæ Religionis iura daret cæventiæ, ne Protestationem indiceret Cælestium Arcanorum, quam ad penitus abolendos eisdem repugnantes Errores duceret opportunam? Sicut hæc loco, multiplici demonstratione in medium producta ex ipso Ephesino Concilio, manibus, ut dici solet, præbebimus contrectanda.

Interim animadvertimus, quod si Chalcedonense Vigesimo ferè post Ephesinum Anno celebratum antecellere sibi, aliisque omnibus Generalibus Synodis Pontificem Maximum plusquam centies præsumpsit, veluti probatione non indigens, & nulli ea tempestate Catholico ignotum, enimverò nullum Ephesi Præceptum impositum fuerat eidem Pontifici Maximo. Implicitè declarasset Synodus Ephesina se ipsam minorem esse Romanum Antistitem, si suis illum voluisset vinculis innodare. Si hæc autem fuisset Coetus Ephesini Sen-

tentia, num eadem latere potuisset Chalcedonensem? Atque hic paulò post congeegatus accepisset leges ab illo, cui potuisset ipse leges præscribere, ut. profectò potuisset, si hoc Ius fuisset in Ephesino?

Quid ad hæc reponent Schismatici? An Chalcedonensibus Patribus occultam fuisse dicent vim Canonis Ephesini, ipsos quoque Romanos Episcopos illigantis? Itane verò? Melius post Quatuor Secula vim Canonis illius fuit assequutus Photius, post Sex Cerularius, post Decem Marcus Ephesius, Vexilliferi Rebellionis, quam plusquam Sexcenti Græci Antistites quarto vix expleto lustro post Ephesinum Concilium?

At inquit, certè nec Ephesi, neque Chalcedone vox ulla Nicæno Symbolo fuit adjecta. Quid tum? Adjecta certè fuerat Nicææ Symbolo Apostolorum, Constantinopoli verò Nicæno, quia tunc Ecclesiæ temporibus expediebat. Id ipsum præstari potuisset Ephesi, atque Chalcedone, si perinde tunc opportunum fuisset. Sibi certè ipsi compedes non iniecerat Synodus Ephesina, neque aliis iniecerat Generalibus Synodis non minori, quam ipsa, pollentibus auctoritate, multòque minus Pontifici Maximo, quem centies sibi antecellentem tam Ephesina, quam Chalcedonensis aut apertè dixit, aut manifestè supposuit.

Infalibilem præterea illa censuit Ecclesiæ Moderatorem, ut alio in Volumine demonstrabimus: Infalibilis pariter eundem professa est Chalcedonensis, ut ex Polemica illius Historia, atque ex hoc ipso Opusculo in meridiana luce statuitur. Ergo vel ipse

inferere potest Symbolo maiorem Dogmatum Explicationem, vel, ut illam inferant, imperare Conciliis. Si enim errare nequit, dum declarat Fidei Dogmata, & ad ea credenda omnes obstringit indicens Aeterni Poenam Exitii abnuentibus eadem animo firmissimè amplecti, multò minus obnoxius esse potest Erro-ri, dum Articulum aliquem jubet in Symbolo pronun- ciari. Quis enim non intuetur, multò magis ar- duam esse primam, quàm secundam Iussionem, cum postquam aliquid sancitum est, ut divinitus revela- tum, ideoque omnino admittendum in animum, spe- ctet solùm ad disciplinam, & prudentiam Regimi- nis, quod decernatur, an frequens illius confessio facienda sit, dum ore profiteamur infixam animo Fidem?

Hæc delibasse sufficiat, quæ post singula ferè mox afferenda Argumenta possent ineluctabiliter inculcari, quæque per se illico Lector candidus assequetur: idem- que apertissimè videbit, nostris Argumentationibus demonstrari à fortiori alias quoque omnes Veritates, quæ de Pontificia Auctoritate in controversiam cum Schismaticis, & Hæreticis cadere possunt. Si enim in Antiqua Ecclesia Notorium fuit, Pontificem Ma- ximum esse Majorem Generalibus Conciliis, & Infal- libilem in declaranda Fide, profectò æquè, imo ma- gis, Notorium fuit, eidem subesse singulos è Christi grege seorsum ab aliis acceptos, eidemque ab omnibus in Sacris rebus obtemperandum esse.

THYRSUS GONZALEZ

PRÆPOSITUS GENERALIS

Societatis IESV,

Cum Librum, cui Titulus est (*De Notorietate in Antiqua Ecclesia Præstantia Pontificis Maximi supra Generalia Concilia, & Infallibilitatis in declaranda Fide Tractatus Duo*) à Patre Ioanne Laurentio Lucchesinio Nostræ Societatis Sacerdote conscriptum, aliquot ejusdem Societatis Theologi recognoverint, & in lucem edi posse probaverint, facultatem facimus, ut Typis mandetur, si iis, ad quos pertinet, ita videbitur. Cujus rei gratiâ has literas manu nostra subscriptas, & Sigillo nostro munitas dedimus. Romæ 2. Februarii 1694.

Thyrus Gonzalez.

Hoc aureum Opusculum, cui Titulus est: *Ioannis Laurentii Lucchesinii Lucensis à Societate Iesu de Notorietate in Antiqua Ecclesia Præstantia Pontificis Maximi supra Generalia Concilia, & Infallibilitatis in declaranda Fide, etiam ante Synodorum, vel Ecclesiæ Consensum, Tractatus Duo, erati ex Polemica Historia Concilii Chalcedonensis scripta ab eodem Auctore*: vidi ex Mandato Reverendissimi Patris Sacri Apostolici Palatii Magistri, nihilque prorsus occurrit, quod Fidei, aut bonis moribus adversetur. Et quia ejusdem Operis Meritum & Amplitudinem satis videor in sua Origine explicisse, nunc dicere sufficit, quod ab eadem Officina hæc Lucubratio prodeat. Datum Romæ in nostris Ædibus Montis Quirinalis Sancti Silvestri 16. Augusti 1694.

*Don Cajetanus Passarellus Clericus Regularis
Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis
Qualificator.*

*Censura ejusdem Reverendissimi Patris Passarelli
præfixa Historia Polemica Concilii
Chalcedonensis.*

DE Mandato Reverendissimi Patris, & Magistri Fr. Thomæ Mariæ Ferrari Sacri Apostolici Palatii Magistri evolvi Librum, cui Titulus est: *Sacra Monarchia Sancti Leonis Magni Pontificis Maximi passim, & ubique fulgens in Polemica Historia Concilii Chalcedonensis.* &c. compositum ab Admodum Reverendo Patre Ioanne Laurentio Lucchesinio è Societate Iesu, qui Ecclesiasticam Monarchiam in Romano Pontifice assertam exponit, contumacesque Petri Suavis spiritus Veritatis expressæ malleo contundit. Non solum nihil in illo offendi, quod morum disciplinam, aut Fidei candorem læderet, imo potius Eloquentiæ amplitudinem, robur Doctrinæ, copiam Eruitionis, quæ omnia in transcurso Sacri Concilii Chalcedonensis ex Novis, & Validis Animadversionibus sedulo collecta eo eleganti, ac facili stylo delineat, ut non minus Doctrinâ juvet, quàm styli amœnitate delectet. Cum igitur iste Liber fidelium imbuendæ Pietati, Doctis, ac rudibus edocendis, Hæreticorum Erroribus jugulandis, Sedisque Apostolicæ Iuribus sustinendis perutilis videatur, idcirco publica luce, atque laude dignum existimo. In Ædibus Sancti Silvestri Montis Quirinalis de Vrbe 8. Maii 1693.

*Don Cajetanus Passarellus Sanctæ Romanæ,
& Universalis Inquisitionis Qualificator
Clericus Regularis.*

TRia præcipuè suspexi in Polemica Historia Concilii Chalcedonensis scripta ab Admodum Reverendo Patre Ioanne Laurentio Lucchesinio Societatis Iesu Theologo, quam jussu Reverendissimi Patris Thomæ Mariæ Ferrari Sacri Palatii Apostolici Magistri attentè perlegi, videlicet Acumen, Soliditatem, & Copiam Argumentorum, quibus Sacra Pontificatus Maximi Monarchia solidissimè confirmatur, Schismatici, Hæretici, ac Petrus Suavis Polanus evertuntur. Adeo solerter omnia, quæ ad hunc finem pertinent, in unum congeruntur, & intima Concilii mens exploratur, ut verè Nova, & Arcana hæc dici possit Historia, & magna sit laus Auctori tribuenda, eò quod ex patenti omnium piscatui Conciliorum Oceano tot ipse primus Margaritas in lucem produxerit. Non solum Catholicam Fidem, Sacros Canones, optimosque mores nullo prorsus verbo lædit, sed etiam Aureum hoc Opus plurimum Ecclesiæ Divinæ censeo profuturum, ideoque Typis dignissimum esse. Datum in Seminario nostro Sancti Pauli apud Sanctum Pancratium de Vrbe die 7. Maij 1693.

*Fr. Liberius à Iesu Carmelita Discalceatus
in eodem Seminario Controversiarum
Prælector.*

Imprimatur.

Si videbitur Reverendiss. P. Magist. Sacri Palatii Apostolici

Sperellus Episc. Interamnen. Vicesg.

Imprimatur.

**Fr. Thomas Maria Ferrari Ordinis Prædic. Sac. Apost. Palatii
Magister.**

INDEX CAPITUM.

TRACTATUS PRIMUS.

De Antiqua Ecclesia Palam, & notoriè præsumente
Præstantiam Pontificis Maximi supra
Generalia Concilia.

CAPUT PRIMUM.

Pontificia Concilijs Præstantia nota omnibus
erat tamquam orta ex Institutione Divina.

CAPUT SECUNDUM.

Notorietas Pontificia Antecellentia supra Gene-
ralia Concilia patens à Titulis S. Leoni Pape
tributis.

CAPUT TERTIUM.

Multiplex Factum Concilij Chalcedonensis obtem-
perantis S. Leoni ostendit, notoriè præsumptum
fuisse, quod idem Synodo superior esset.

CAPUT QUARTUM.

Ius Pontificium transferendi, abrumpendi, compro-
bandi, vel reprobandi Concilia, demonstrat, com-
pertam fuisse omnibus Pontificiam Præcellen-
tiam.

CAPUT QUINTUM.

Incommoda Ecclesiæ, quæ sequerentur, nisi Pontifex Maximus Concilijs antestaret, arguunt, à nullo tunc in dubium revocatam fuisse Pontificiam supra Synodos Eminentiam.

CAPUT SEXTUM.

Multiplex Attestatio S. Leonis scribentis ad Synodum Secundam Ephesinam, & ad Chalcedonensem, atque ab hac obsequentissimè culta, patefacit, admissam tunc ab omnibus fuisse Pontificiam, Præstantiam supra Concilia.

CAPUT SEPTIMUM.

Litera ejusdem S. Leonis ad Imperatores, & alios, evincunt Notorietatem tunc ab omnibus habitam Pontificiam supra Synodos Generales Potestatis.

CAPUT OCTAVUM.

Attestatio Sanctorum, & Doctorum tunc viventium, Imperatorum, Iudicum Secularium Concilij, & Constantinopolitanorum Civium de eadem tunc apud omnes pervulgata Præstantia Pontificis Maximi supra Concilia.

CAPUT NONUM.

*De eadem Pontificia Superioritate Concilijs alia
multiplex Attestatio plurium Episcoporum Con-
ciliij Chalcedonensis, & Universæ Synodi (præter
allatas, dum expendebantur Rationes Intrinsecæ)
& Attestatio aliorum Sacrorum Conciliorum.*

CAPUT DECIMUM.

*De Præstantia Pontificis Maximi supra Genera-
lia Concilia, penitus notoriâ, Attestatio ipsorum
Æmulatorum, & Hostium Romanæ Cathedræ,
videlicet Anatolij Præsulis Constantinopolitani,
Iuvenalis Hierosolymitani, Illyricorum Epis-
coporum Hæreticorum, Eutychetis Hæresiar-
chæ, Dioscori Eutychete ferè nequioris, ac Præ-
dicatoriæ Synodi Ephesinæ.*

TRACTATUS SECUNDUS.

De Antiqua Ecclesia Palam , & notoriè præsumente Infallibilitatem Pontificis Maximi in declaranda Fide.

CAPUT PRIMUM.

Pontificia Infallibilitas omnibus nota, veluti orta ex Institutione Divina.

CAPUT SECUNDUM.

Notoriètas ejusdem Pontificiæ Infallibilitatis patens à Titulis S. Leoni tributis.

CAPUT TERTIUM.

Multiplex Factum Concilii obtemperantis Sancto Leoni jubenti condemnationem Heresum ostendit, notoriè præsumptum fuisse, quod idem Leo errare non posset in Fide explicanda.

CAPUT QUARTUM.

Alia Pronunciata, vel Facta Concilii obedientis Leoni, tamquam certo Veritatis Doctore, demonstrant, præsuppositam fuisse veluti notoriam Pontificiam Infallibilitatem.

CAPUT QUINTUM.

Pontificia Infallibilitas patet ex Confirmatione, aut Improbatione Synodorum, etiam Generalium, prodeunte ab Apostolica Sede.

CAPUT SEXTUM.

Incommoda Ecclesie, quæ sequerentur, nisi Pontifex Maximus Infallibilis esset in declaranda Fide, arguunt, à nullo tunc in dubium revocatam fuisse Pontificiam Infallibilitatem.

CAPUT SEPTIMUM.

Multiplex Attestatio Sancti Leonis scribentis ad Synodos, ad Imperatores, & alios, evincit Notorietatem tunc ab omnibus habitam Pontificiam Infallibilitatis.

CAPUT OCTAVUM.

De Infallibilitate penitus notoria Pontificis Maximi declarantis Fidem Attestatio Sanctorum Virorum, Imperatorum, Iudicum Secularium, aliarumque præter Chalcedonensem Synodorum.

CAPUT NONUM:

Attestatio ipsorum Æmulatorum Romana Cathedra, videlicet Anatolij Constantinopolitani, & Hostium quoque, scilicet Hereticorum, & Hæresiarcha Eutychetis, ejusque Signiferi Dioscori, de Apostolica Cathedra Fidem explicantis certissima Veritate.

TRACTATUS^I PRIMUS.

De Antiqua Ecclesia Palam, & notoriè præsumen-
te Præstantiam Pontificis Maximi supra
Generalia Concilia.

CAP. I.

*Hæc omnibus nota erat tamquam orta ex Institutione
Divina in S. Petro.*

I Egati Pontificii in Chalcedonensi Concilio
ajunt: *Leo per Nos, & per præsentem
S. Synodum, unà cum ter Beatissimo,
& omni laude digno Beato Petro Apo-
stolo, qui est Petra, & Crepido Catholice
Ecclesiæ, & recte Fidei Fundamentum, nudavit eum,
scilicet Dioscorum, tam Episcopatus Dignitate, quàm
etiam & ab omni Sacerdotali alienavit Ministerio.* Er-
go supponunt, ex Institutione Divina in Petro fluere Au-
toritatem Leonis. Sed si Petrus, & Leo est Petra, cui
Catholica Ecclesia, adeoque Concilium, innititur, Petrus,
& Leo est Superior Concilio: quia qui alteri dat solidita-
tem, & robur, præstat illi, qui accipit. Præterea certè ideo
Petrus, & Leo antecellit singulis cultoribus Christi seor-
sum sumptis, quia est *Recte Fidei Fundamentum*. Ergo
ob eamdem rationem antecellit omnibus simul acceptis

in Concilio. *Pagina 190. numero marginali 165. 166. & 167.*

2. Certè Leo est Superior Legatis suis, quorum Ministerio utitur. Sed perinde dicitur uti Ministerio Concilii. Ergo etiam est Superior Concilio. *Pag. 190. num. 165. 166. & 167.*

3. Nemo Patrum reclamatur contra hoc dictum. Ergo omnes fatentur vim Argumenti. *Ibid.*

4. Anatolius ipse Constantinopolitanus Archiepiscopus, alioqui stolidus correptus æmulatione Romanæ gloriæ, protestatur, se assentiri omnibus illis, quæ magnifica de Petro, ac Leone Legati dixerant. Ergo hæc adeo notoria erant, ut à nullo negari possent. *Pagina 193. num. 167.*

5. Valentinianus Augustus fatetur, spectare ad Dignitatem Petri, ut Leo locum habeat de Fide, & Sacerdotibus omnibus judicandi, qui conflaverant Generalem Synodum Ephesinam Secundam. Ergo etiam Secularibus Principibus notoria erat Pontificia Antecellentia Conciliis orta ab Institutione Divina in S. Petro. *Pagina 88. num. 62.*

6. Galla Placidia Imperatrix loquens de Romana Sede ait: *In qua primus ille, qui Cælestes Claves dignus fuit accipere, Principatum Episcopatus ordinavit.* Sed loquebatur de Episcopatu, qui Synodum Generalem constituerat. Ergo tunc notorium erat, Successorem Petri esse supra omnem Episcopatum etiam in unum coactum. *Pag. 91. n. 67.*

7. Et mittendam dicit Episcopatus Causam, videlicet

licet omnium Episcoporum, qui fuerant in Universali Concilio, ad Apostolicæ Sedis Iudicium, in qua Primus Apostolorum B. Petrus, qui etiam Claves Regni Cælorum suscipiens Sacerdotij Principatum tenuit. Ergo &c. pag. 94. num. 71.

8 Concilium Chalcedonense in Declaratione Fidei ait: Epistolam magnæ, & Senioris Urbis Romæ Præsulis Beatissimi, & Sanctissimi Archiepiscopi Leonis &c. Magni illius Petri Confessione congruentem, & communem quamdam Columnam existentem adversus perversè sentientes ad Confirmationem Rectorum Dogmatum congruenter aptavit. Sed hæc dicens loquitur de ipso Concilio, quod obediens Legatis Leonis, ut Superioris sui, inferuerat Definitioni ea, quæ præscripserat Leo. Ergo fatetur, hanc Leonis Superioritatem oriri ab Institutione Christi Domini, qui in Præmium Confessionis D. Petri eidem spononderat Principatum supra Universam Ecclesiam tum sparsam, tum unitam in Conciliis. pag. 256. num. 225. 226. 227.

9 Idem Concilium, A Petri Sedis Auctoritate, velut à Superioris sui, sibi robur accedere profitetur. Ergo supponit, Superioritatem nasci ab Institutione Divina Christi Domini in S. Petro. pag. 331. num. 306. 307.

10 Sux Vineæ, idest Universæ Ecclesiæ Custodiam commissam dicit Concilium S. Leoni à Salvatore, quia illam commisit Petro, & Successoribus; loquens enim de Dioscoro ait: Contra ipsum, cui Vineæ Custodia à Salvatore commissa est, extendit insaniam, idest contra Tuam Apostolicam Sanctitatem. Ergo Leo est etiam

Custos Concilii, quod certè est Christi Vineæ. Custos autem est Superior eo, quod custodit. pag. 334. n. 312.

11 S. Leo scribens Leoni Imperatori affirmat, *Universalem Ecclesiam factam fuisse Petram per illius Principalis Petræ ædificationem, cum D. Petrus voce Domini dicentis audierit: Tu es Petrus, & super hanc Petram &c.* Ergo supponit, Universam Ecclesiam, etiam congregatam in Conciliis, solidari in Petro, ut Superiore suo, constituto ab Institutione Divina. pag. 366. n. 365.

12 Hinc pariter oriri affirmat, ut Concilium solummodo fuerit Instrumentum Pontificis Maximi, cum enim dixisset: *Quis est, nisi aut Antichristus, aut Diabolus, qui pulsare audeat inexpugnabilem Firmitatem Petri?* loquens deinde de Synodo Chalcedonenſi ait: *In qua nullo modo contingere potuit, ut à Nobis contra Nicenam Synodum sentiretur, quod Hæretici mentiuntur.* Non dicit autem: *Non potuit contingere, ut ipsa Synodus Chalcedonenſis sentiret contra Nicenam:* quia scilicet Synodus Chalcedonenſis, ut subjecta Leoni, & ejus Instrumentum, solum publicaverat id, quod decreverat Leo. pag. 366. num. 365. 366. 367.

C A P. II.

Notorietas Pontificiæ Antecellentiæ supra Generalia Concilia patens à Titulis S. Leoni Papæ tributis.

13 **A**llocutio Concilii Chalcedonenſis ad Marcianum Augustum ait de S. Leone: *Nobis impenetrabilem*

bilem in omni errore Propugnatorem Deus providit, & Romanæ Ecclesiæ Papam ad Victoriæ præparavit. Ergo vocat Leonem Magistrum ipsius Concilii, adeoque Concilio Superiorem: quo pacto est Magister Discipulis, non solum sparsis, sed etiam simul conjunctis in Gymnasio, cui respondet Concilium. pag. 325. num. 299. & 300.

14 *In Relatione Sanctæ Synodi ad Sanctissimum Papam Leonem, de hoc dicitur: Vocis B. Petri omnibus constitutus Interpres ejus Fidei Beatificationem super omnes adducens. Sed si Beatificationem B. Petri super omnes Concilij Episcopos Leonis Epistolam adorantes adduxit, fuit Concilii Præceptor, adeoque eodem anterior. pag. 332. num. 308.*

15. *Rursus dicitur Leo Servator Fidei: Venientem usque ad Nos ipse servasti. Sed qui servat in Concilio Fidem, Superior est illis, in quibus eam servat. Ergo &c. pag. 332. num. 308.*

16. *Deinde Leo à Synodo dicitur Inchoator, & ex Græco Autographo, Dux, & Auctor tanti boni, scilicet explicatæ Fidei. Ergo iterum appellatur Magister, ideoque Superior Synodo. pag. 333. num. 309.*

17. *Patres conciliariter coacti dicunt se Membra Romani Capitis: Quibus tu quidem, sicut Membris Caput, præeras. Ergo totum Concilium, quod ex Patribus constabatur, dicunt esse Inferius Leone: eo pacto, quo in humano Corpore cæteræ partes Capiti subsunt, & eidem obtemperant. pag. 334. n. 310.*

18. *Iterum hoc Nomen Capitis Leoni tribuunt, cui*

proinde rursus Præstantiam supra Concilium adjudicant :
Sicut Nos Capiti in bonis adjecimus consonantiam.
 pag. 339. num. 321.

19. Concilium profitetur, Leonem esse Auctorem Potestatis, quæ ipsi Concilio inerat : *Tanquam evellendi, & plantandi Potestatem sumentes.* Ergo Leonem Superiorem Synodo apertè attestantur. pag. 336. n. 316.

20. Effectum explicatæ Fidei Concilium tribuit Leoni, ut Magistro, & Superiori suo : *Ut sicut Fidei, sic bonæ Ordinationis Vobis deputetur effectus.* pagina 339. num. 327.

21. Patres constituentes Concilium se dicunt Filios, Leonem verò Patrem suum : *Quidquid rectitudinis à Filiis fit, ad Patres recurrit &c. Summitas Tua Filiis, quod decet, adimpleat.* Ergo Leo erat supra Concilium, neque enim Pater solummodo præstat Filiis invicem disjunctis, sed etiam iisdem in unum coactis. pag. 339. num. 322.

22. Atticus Nicopolitanus Episcopus vocat Leonem Patrem : *Nostri Sanctissimi Patris, & Archiepiscopi Leonis lecta est Epistola.* Ergo fatetur Præstantiam supra Filios congregatos. pag. 159. n. 138.

23. Nemo patrum reclamat contra hunc modum loquendi. Ergo omnes concedunt se Filios Leonis, adeoque illi subjectos. pag. 159. n. 138.

24. Ipsi Iudices Seculares existimant, hunc Titulum Patris Leoni ab Universo Concilio tribuendum esse : *Iudices dixerunt : Ergo addite Definitioni : Secundum Iudicium Sanctissimi Patris Nostri Leonis, duas esse Naturas*

turas in Christo &c. Ergo notorium erat Profanis etiam Hominibus, quod Romanus Pontifex præsit Episcopis omnibus in Concilio congregatis, veluti Filiis Pater. *pag. 254. num. 223. 224.*

25. Licet tunc vehementer Patres quoad alia altercerentur, nullus tamen ausus est dicere, hanc Appellationem Leoni non convenire. Ergo confessi sunt, Leonem Synodo antecellere. *pag. 254. n. 223. 224.*

26. Nullus viventium vocatus est Pater in hoc, vel in aliis Conciliis præter Pontificem Maximum. Ergo huic Nomini *Patris* verè inest vis significativa Superioritatis. *pag. 255. n. 224.*

27. Dominus Concilij dicitur *Leō* ab Attico Nicopolitano Antistite: *Quoniam nunc Domini Nostri Leonis lecta est Epistola.* Sed Dominus non imperat solum uni, vel alteri Servo seorsum ab aliis accepto, sed omnibus etiam simul congregatis. *pag. 159. n. 137.*

28. Nisi Univerſa Synodus Minorem se Romano Episcopo habuisset, reclamasset aliquis affirmans, eam Domini Appellationem tribuendam Leoni non esse à Patribus conciliariter coactis. Reclamavit autem nemo. *pag. 159. num. 137.*

29. *Universalis Ecclesie Papa* dicitur *Leo* à suis Legatis in subscriptionibus. Ergo implicitè dicitur Superior Concilio, quod certè est in Ecclesia. *pagina 194. num. 168.*

30. Nemo Patrum negat, hunc Titulum adeo Emphaticum Leoni tribuendum. Ergo fatentur, eundem, ejusque emphasim congruentem esse. *pag. 194. n. 168.*

31. Iterum Paschasinus Legatus ait: *Apostolici viri Universalis Ecclesiae Papae Leonis directa scripta, quid vera Fides habeat, exposuerunt.* Ergo censet, Leonem esse Superiorem Concilio, quod repraesentare dicitur Ecclesiam Universalem. *pag. 200. n. 175.*

32. Post Legati dicta Episcopi exclamant: *Omnes sic credimus, sic credidimus.* Ergo Universum Concilium Chalcedonense eandem Leoni tribuit Appellationem, ac ejusdem supra se Praestantiam apertè fatetur. *pag. 200. n. 175. 176.*

33. Coram Marciano Imperatore rursus Leo dicitur *Universalis Ecclesiae Papa.* Ergo Superior Concilio. Sicut enim quia quilibet Episcopus est totius suae Diocesis Praeses, ex hoc sequitur, quod sit supra Synodum Diocesanam: ita si Papa est Episcopus Ecclesiae Universalis, debet esse supra Synodum Universalem. *pagina 263. num. 233.*

34. Nullus è Concilio reclamavit contra hujusmodi Appellationem, quae plurimis displicuit in Synodo Recentiori. Ergo tunc Notorium erat in Ecclesia, quod Pontifici Maximo antecellenti Conciliis conveniret. *pag. 263. num. 233.*

35. Bonifacius Legatus iterum appellat Leonem *Universalis Ecclesiae Episcopum*, nemine reclamante. Ergo implicite omnes fatentur, hanc Nuncupationem congruere Pontifici Maximo; compertissimum enim est ex Novorum Conciliorum experimento, quàm pròni sint Episcopi ad reclamandum, si vox aliqua ipsis non videatur rationi consentanea. *pag. 268. n. 240.*

36. In æstu altercationis de Canone favente Constantinopolitano Primatui in Oriente Lucentius Legatus iterum vocat Leonem *Universalis Ecclesie Papam*. Ergo &c. pag. 320. n. 297.

37. Patres, qui quoad alia nimis inconditè tunc loquebantur, hiscere non audent contra hanc formam loquendi. Ergo eam noverant esse aptam, ejusque vim in dubium non revocabant. Quod autem ejus vis sit, quod Papa censeatur supra Synodum Universalem, patet ex eo, quod in alio Concilio Recentiori Titulus hic displicuerit illis, qui detrectabant fateri hanc Pontificiam Superioritatem Concilio. pag. 320. num. 297.

38. Paschasinus Legatus non solum *Papam Catholicæ*, idest *Universalis*, *Ecclesie*, sed etiam *Catholicum*, idest Universalem *Papam* Leonem dicit: quæ secunda expressio habet majorem emphasim, quàm prima. Ergo &c. pag. 167. num. 145.

39. Neque hæc ipsa Appellatio Patribus displicuit, ac certè nemo contra illam insurrexit. Ergo Romanus Pontifex ex omnium tunc Confessione præstabat Generalibus Synodis, & vanissimus est metus, quod ex hoc modo loquendi sequatur, alios non esse censendos Episcopos particularium suarum Ecclesiarum. pag. 167. n. 145.

40. Non solum Latini, scilicet Apostolici Nuncij, sed & Græci hunc Titulum Leoni tribuunt; nam supplices literæ quatuor Accusatorum Dioscori sic inscribuntur: *Sanctissimo, ac Dei Amantissimo, & Universali Archiepiscopo, ac Patriarchæ Magnæ Romæ Leoni, & Sancto, & Universali Concilio Chalcedonensi*. Ergo Notorium omnibus

nibus erat, quod idem, ejusque vis Leoni conveniret.
pag. 173. n. 151.

41. Leo primo loco statuitur, & pluribus honoris significationibus illustratur, quàm Universale Concilium, in literis directis ad illum, & ad ipsum Concilium. Ergo Leo non solum est Primus Episcoporum in Ordine, sed verè præstat Concilio. pag. 174. n. 152.

42. Sicut si ad Regem, ejusque Curiam Epistola dirigatur, primo loco ponitur Rex, & illustrioribus Titulis appellatur, quia præminet Curia: ita cum hoc ipsum contigerit comparando Leonem cum Concilio Chalcedonensi, & Concilium non fuerit conquestum, signum est, quod se Leoni posthaberi æquissimo animo tulit.
pag. 175. n. 153.

43. Licet sequens Argumentum possit ad aliam classem revocari, tamen quia eruitur ex eodem Titulo, innuitur hinc, quod ipse S. Leo illo est usus non semel, ac præsertim scribens Marciano Augusto vocat se *Episcopum Universalis Ecclesiæ*. pag. 349. num. 337. Et iterum scribens Maximo Patriarchæ Antiocheno se appellat *Catholicæ Ecclesiæ Episcopum*. Ergo tanquam Sanctissimus tueri debuit, & voluit Dignitatem suam, & velut Sapientissimus scivit, eum Titulum ab Orientali Ecclesia suscipiendum esse, ut congruum omni rationi: cumque illum adhibuerit, dum partim confirmabat, partim infringebat Decreta Generalis Concilii Chalcedonensis, ex hoc quoque sequitur (præter nativam vim ejusdem Tituli) quod ipse Conciliis præset. pag. 356. n. 350.

C A P. III.

*Multiplex Factum Concilii Chalcedonensis obtemperantis
S. Leoni ostendit, Notoriè præsumptum fuisse,
quod idem Synodo Superior esset.*

44. **C**UM Leo, ut Superior, vetuisset Concilio audaciam disputandi contra doctrinam declaratam à sua Epistola ad Flavianum, ac iussisset, restitui Sedes Episcopis damnatis à Secunda Synodo Generali Ephesina, & iterum damnari Nestorium, & Eutychetem, Synodus Chalcedonensis illi obedivit, ac nemo Patrum dixit, has Iussiones prodire non potuisse à Romano Pontifice. Ergo facti sunt omnes illius Superioritatem. pag. 108. num. 86. pag. 109. n. 88. pag. 110. n. 89.

45. Legati Leonis jubent Concilio, ne Dioscorus secedat: & Pontificium de hacre Decretum vocant *Præceptum*: ac dicunt: *Neceffe esse* hoc fieri. Ergo partes agunt illius, qui Concilio Superior erat. pag. 113. n. 93.

46. Appellant Romanam Ecclesiam *Caput omnium Ecclesiarum*, dum Concilio jubent. Ergo affirmant, illi inesse Præstantiam supra Synodos, qualis est Capiti super cætera membra. pag. 114. n. 94.

47. Nullus reclamatur contra hunc modum loquendi, & imperandi. Ergo fatentur omnes, Concilium esse Leoni subiectum. pag. 114. n. 95.

48. Paschasius Legatus inculcat: *Nos contra Præcepta Beatissimi, atque Apostolici Papæ Gubernatoris Sedis*

Apostolica venire non possumus. Ergo iterum Papam edicit antecellentem Concilio. pag. 117. n. 98.

49. Synodus obedit Legatis excluso à subsellis, ac missus in medium Dioscoro, qui ne ipse quidem reclamare ausus fuit contra Pontificiam Synodo Superioritatem. pag. 117. num. 98.

50. Seculares Iudices exequuntur Mandatum Leonis imperantis Synodo acceptionem Theodoretum inter Episcopos confidentes: *Ut sit particeps Synodi, quia & restituit ei Episcopatum Sanctissimus Archiepiscopus Leo*: qui cognoscebatur ab omnibus, ut præstans Generali Secundo Concilio Ephesino, à quo Episcopatus Theodoro fuerat ademptus. pag. 118. n. 99.

51. Lucentius Legatus affirmat, necessariò damnandam esse à Concilio Chalcedonensi Synodum Generalem Ephesinam, quia hæc damnavit Flavianum, cujus Fides certè erat vera, quia cohærens Pontificiæ. *Quoniam S. M. Flaviani Fides cohæret cum Apostolica Sede &c. sententiam &c. in eos retorqueri à S. Synodo necesse est*. Ergo affirmat Antecellentiam Pontificis supra Concilium, quod cogeatur Leoni obedire. pag. 123. n. 104.

52. Nullus Patrum conquestus est, quod hæc *Necessitas* Amplissimo, & Generali Concilio imponeretur, imò omnes obsequentiissimè Leoni obtemperarunt. Ergo falsi sunt omnes, Concilium Inferius esse Leone. pag. 123. num. 105.

53. Totum Concilium vocat *Catholicum* Iuvenalem, quia accedens ad Subsellia obedientium Leoni confessus est Facto ipso hanc Necessitatem parendi Rectori Ecclesiæ:

fiæ: *Deus bene adduxit te, Orthodoxe.* Ergo iterum Synodus præsumpsit se subjectam esse Leoni. *pagina 125. num. 106.*

54. Cum legeretur, Dioscorum ausum fuisse contemnere Appellationem S. Flaviani à Concilio Generali ad S. Leonem, Synodus Chalcedonenſis exclamavit: *Hac hora damnavit, scilicet Dioscorus Flavianum, spreta Appellatione ad Papam: hac hora damnetur.* Ergo Synodi sententia fuit, licere Appellationem à quocumque Tribunali, etiam à Concilio Generali, ad Romanum Pontificem, tanquam Superiorem. *pag. 123. n. 111.*

55. Post lectam S. Leonis Epistolam exclamant Patres: *Neque tentamus, neque audemus exponere: scilicet explicare Fidem, postquam exposita fuit à Leone.* Et paulò post addunt: *Alteram Expositionem non licet fieri.* Ergo profitentur, Leonem ita Superiorem esse Concilio, ut illi nequiret contradici. *pag. 137. num. 116. & pagina 138. num. 116.*

56. Affirmant, à Leone tamen prodire posse Explicationem Fidei vetitam Concilio. Ergo Majorem eidem Potentiam, adeoque Superioritatem adjudicant. *pagina 137. num. 116.*

57. A Concilio Chalcedonenſi non aliter suscipitur Nicænum, quàm iuxta Interpretationem Leonis. Ergo hic censetur Concilio Præstantior. *pag. 140. n. 121.*

58. Concilium ait, standum esse Pontificiæ, non Synodali Interpretationi Nicænorum Dogmatum. Ergo rursus Leonem Synodo Superiorem agnoscit. *pag. 141. num. 121.*

59. Concilium Ephesinum Primum confirmatur à Chalcedonenſi ob Auctoritatem S. Leonis . Ergo Leo cenſetur Sacro Ephesino Concilio Superior . *pagina 143. num. 122.*

60. Synodus fert Excommunicationem contra negantes Interpretationem Concilii Ephesini allatam à Leone . Ergo illum exiſtimat Ephesino Concilio antecellentem . *pag. 143. num. 122.*

61. Concilium plaudit Epistolæ S. Leonis non minus, quàm Nicænæ, & Ephesinæ Fidei, imo magis, quia Definitionibus Conciliorum adjecit pondus ex Leonis Comprobatione . Ergo eundem putat Conciliis Superiorem . *pag. 149. n. 129.*

62. Qui contradicere audent Pontificiæ Definitioni, à Synodo iterum excommunicantur . Ergo Pontifex Maximus præſtare creditur Synodis . *pag. 149. n. 129.*

63. Exclamant Patres loquentes de Leonis Epistola: *Hæc in Epheso lecta non sunt.* Ergo ruinam Ephesini Conciliabuli tribuunt recusato Magisterio Pontificis Maximi, qui proinde ſupponitur Synodis major . *pag. 151. num. 132.*

64. Legati Apoſtolici dicunt, ſe Concilio præſidere, ideoque neceſſarium eſſe diſceptari ea, quæ ab ipsis proponuntur . Ergo Superiores ſe præſtant ipſo Concilio . *pag. 167. num. 145. & pag. 170. n. 146. 147.*

65. Patres contra hoc nihil reclamant . Ergo implicite fatentur ſuam neceſſitatem obediendi Legatis Pontificiis, ac proinde Concilium ſubelle Pontifici Maximo . *pag. 167. n. 145.*

66. Lucentius Legatus Apostolicus iterum jubet Concilio, usus Potestate Leonis eidem Synodo præcellentis. pag. 173. n. 150.

67. Romanus Myrensis Episcopus profert in medium Interlocutionem Bonifacii Pontificii Nuncii, tanquam habentis Potestatem præcipiendi Concilio. Ergo præsumit Pontificiam supra illud Præstantiam. pag. 178. n. 155.

68. Postquam Legati proposuerunt Auctoritatem Conciliorum Nicæni, & Constantinopolitani, & Epistolæ S. Leonis, addunt, S. Synodum Chalcedonensem *nihil amplius nec addere posse, nec minuere*. Sed potuisset, nisi fuisset Inferior Leone. Ergo Inferior declaratur. pag. 200. num. 175.

69. Patrum nemo reclamatur, imo dicunt: *Omnes sic credimus*. Ergo fatentur, se subesse Romano Pontifici. pag. 201. n. 177. 178.

70. In causa Ægyptiorum Monachorum; contra quos Concilium vehementer insurrexerat, obediunt Patres omnes Pontificiis Legatis. Ergo Leonem, cujus partes agebant Nuncii, censent Synodo Superiorem. pag. 224. num. 195.

71. Paschasius Legatus præcipit Synodo in Controversia spectante ad Episcopos, quos Anatolius jussu ad Sacerdotium reverti. Ergo Synodo Superiorem se præstat. pag. 233. num. 200.

72. Nemo contra hoc reclamatur, ac ne ipse quidem Anatolius. Ergo fatentur omnes in Leone Ius præcipiendi Conciliis. pag. 233. n. 200.

73. Affirmant Patres, solos Hæreticos repugnare posse
se

se Pontifici Maximo: *Qui contradicunt, Eutychianistæ sunt.* Ergo Catholica Synodus fatetur, se repugnare non posse, adeoque subjectam esse, Leoni. *pag. 254. n. 222.*

74. Post altercationem de Fidei Formula Synodus obedit Romanis Legatis. Ergo Leonem Superiorem agnoscit. *pag. 256. n. 228.*

75. In celeberrima Controversia de Canone amplificante honorem Constantinopolitanæ Sedis, Episcopi quarunt, an Legati aliquod circa illam habeant *Præceptum* Leonis. Ergo Leonem Synodo antecellentem supponunt. *pag. 304. n. 282.*

76. Eatenus Patres aliquid indulgent Anatolio Constantinopolitano, quatenus putant, se à Leone minimè prohiberi, ac nemo affirmat, Legem Synodo imponi non posse à Pontifice Maximo. Ergo de illius Præstantia supra Synodum dubitat nemo. *pag. 305. num. 282. 283. & pag. 313 num. 291.*

77. Ideo semel patres non obediunt Pontificiis Legatis, quia putant, ab iis incongruam Interpretationem tribui voluntati Leonis: veluti aliquando Nuncii possunt animum Regis malè interpretari. Ergo Pontificiam Superioritatem supponunt. *pag. 321. n. 298.*

78. Sperant Episcopi confirmandum à Leone Canonem faventem Sedi Constantinopolitanæ, ac tunc validum fore. Ergo de Pontificia supra Synodum Præstantia non dubitant. *pag. 322. n. 298.*

C A P. IV.

Ius Pontificium transferendi, abrumpendi, comprobandi, vel reprobandi Concilia, demonstrat, compertam fuisse omnibus Pontificiam Præcellentiam.

79. **L**egati Pontificii minantur discessum suum, & dissolutionem Synodi Chalcedonenſis, aliamque Synodum habendam in Occidente. Ergo declarant, Leonem Synodis anteire. pag. 244. n. 210.

80. Nullus Patrum negat hanc Pontificiam Potestatem abrumpendi Synodos Generales. Ergo implicite ſententur omnes Pontificiam Antecellentiam. pag. 244. num. 210. 211.

81. Marcianus Imperator ait, obediendum eſſe Leoni, celebrando aliam Synodum in Occidente, niſi Patres Chalcedonenſes pareant voluntati Legatorum Leonis in modo ſcribendi Formulam Fidei. Ergo Notoria erat Pontificia Potestas abrumpendi Synodos, adeoque Præſtantia ſupra Generalia Concilia. pag. 252. n. 220.

82. Non reclamant Patres, cum Iudices hanc Cæſaream Declarationem Synodo retulerunt. Ergo non abnuunt Pontificiam ſupra Concilia Præſtantiam. pag. 253. num. 220.

83. Chalcedonenſe Concilium cenſet, vim accedere Ephefino Primo à Confirmatione Pontificis Maximi. Ergo hunc Concilio Superiorem præſumit eſſe. pagina 250. num. 217.

84. Suam

84. Suam Fidem resolvit Synodus in Auctoritatem Papæ. Ergo hunc sibi Præstantem agnoscit. *pag. 251. num. 218.*

85. Supponit generatim Synodus, Concilia Generalia indigere Consensu Apostolicæ Cathedræ, ut certum robur obtineant. Ergo pariter supponit, Apostolicam eandem Cathedram Conciliis antestare. *pag. 251. n. 219.*

86. Concilium reddit rationem gestorum omnium Leoni ut Superiori suo. Ergo illum talem agnoscit. *pag. 332. num. 308.*

87. Synodus non potuit petivisse Confirmationem à Leone tamquam ab uno Episcoporum, quia jam illius nomine consenserant Legati Apostolici. Ergo eam petunt ab ipso, tanquam à Superiore. *pag. 336. n. 317.*

88. Postulat Synodus à Leone præter cætera Confirmationem Canonis augmentis honorem Sedis Constantinopolitanæ: profitetur, se certò scivisse, illum à Leone confirmandum esse: rogat, ne illum respuat. Ergo fateatur, vim illi non fore, nisi firmetur à Pontifice Maximo præstante Conciliis. *pag. 337. num. 318. & pag. 339. num. 320.*

89. Affirmat Synodus, se à Leone petere Confirmationem *Ad eorum, quæ gesta sunt, Firmitatem*. Ergo supponit, hanc Firmitatem non inhæsuram Synodalibus Decretis absque Comprobatione illius, qui Concilio præstabat. *pag. 341. n. 325.*

90. S. Leo, tamquam Universæ Præses Ecclesiæ, rejicit Ephesinam Secundam Synodum Generalem. Ergo Universæ, etiam congregatæ, Ecclesiæ supereminet. *pag. 80. num. 51.*

91. Ecclesia Divina semper rejecit Secundam Synodum Ephesinam tanquam à Leone damnatam. Ergo supponit in Romano Pontifice Antecellentiam Conciliis. *pagina 80. num. 51.*

92. Concilium Chalcedonense damnat Ephesinam Secundam Synodum Generalem, quia prius damnatam à Leone. Ergo hunc agnoscit Ducem, ac Præceptorem suum, adeoque Superiorem. *pag. 270. n. 242.*

93. Ex gestis in Secunda Ephesina generatim reprobatis solummodo suscipit Synodus Chalcedonensis Electionem Maximi ad Regimen Ecclesiæ Antiochenæ, quia à Leone comprobata. Ergo eundem Leonem utrique Synodo præstantem fatetur. *pag. 270. n. 242.*

C A P. V.

Incommoda Ecclesiæ, quæ sequerentur, nisi Pontifex Maximus Conciliis antestaret, arguunt, à nullo tunc in dubium revocatam fuisse Pontificiam supra Synodos Eminentiam.

94. **R**uina Prædatoriae Synodi Ephesinæ, quam reparavit Concilium Chalcedonense, ostendit, necessarium prorsus esse, ut à Legatis Pontificiis in officio contineantur Concilia, ne in præceptis ruant. Id autem, quod necessarium est ad bonum Ecclesiæ Regimen, profectò Deus Optimus Maximus servari præcepit. Ergo præcepit, Pontificem Maximum præesse Conciliis per se, vel per suos Legatos. *pag. 66. n. 36.*

95. Damnatio S. Flaviani iniquissimè facta à Concilio Generali Secundo Ephesino demonstrat Necessitatem alicujus Tribunalis Superioris, ad quod appellari possit. Hoc autem aliud esse non potest, quàm Pontificium. Incredibile porrò est, quod Concilia sponte tribuerint Papæ Antecellentiam supra ipsa Concilia, ut ad ipsum appellare possint damnati à Synodis. Ergo hoc Ius recipiendi Appellationes, ostendens Superioritatem Conciliis, competit Pontifici Maximo ob Institutionem Divinam. *pag. 78. num. 50.*

96 Nisi Condemnatio Hæretici Secundi Concilii Ephesini refunderetur in Romanum Pontificem, non esset ineluctabilis, ut patet ex Antiocheno, Ariminensi, atque hoc ipso Ephesino, quæ licet fuerint Generalia, & infregerint Decreta priorum Conciliorum, nullo tamen in pretio habita sunt ab Ecclesia, quia illis non adjecit robur Apostolica Sedes. Sed necessarium est ad bonum Ecclesiæ Regimen, ut detur Potestas aliqua Superior habens vim infringendi Decreta Hæreticarum Synodorum. Ergo Deus voluit, hanc Potestatem inesse Pontifici Maximo. *pag. 80. n. 51.*

97, Nisi Papa esset Superior Synodis, & etiam ipse, ut Synodi, errare posset, nihil certum in Ecclesia relinqueretur. Sed hoc absurdum Deus Optimus Maximus permittere non poterat in Ecclesia sua. Ergo voluit, Pontificem Maximum præstare Conciliis. *pag. 87. n. 61.*

98. Periculum imminet Schismatis, nisi Pontifex Maximus Conciliis anteferatur. Ergo illis antefertur. *pagina 92. n. 69.*

99. Cum

99. Cum Hæretici provocent ab vno ad aliud Concilium, quod pro arbitrio, & pessimè interpretantur: sicut Eutychediani interpretabantur Nicænum: patet Necessitas certi alicujus Conciliorum Interpretis, & Magistri, Apostolicæ videlicet Cathedræ supra ipsas Synodos eminentis. Ergo verè Apostolica Sedes iisdem supereminet. pag. 128. num. 108.

100. Sanctus Gregorius Theologus dicit, semper esse certamina in Conciliis: atque hoc verissimum esse constat exemplo Secundi Ephesini, atque ipsius Chalcedonensis. Ergo necessarium est Membris proculdubio certaturis Regimen Capitis, videlicet Romani Pontificis, qui Concilio Superior sit. pag. 237. n. 203.

101. Nisi Papa Conciliis anteferretur, & ab illius, tanquam Superioris, Comprobatione certa firmitas accederet Definitionibus Conciliorum; sed ab illo rursus confugiendum esset ad aliud Concilium, & ab hoc iterum ad Pontificem, atque ab eo rursus ad Synodum, vitioso Circulo laboraretur, nihilque tutum esset in Ecclesia Divina. Sed hoc permittere non potuit Sapientissimus Ecclesiæ Institutor, qui voluit certissimum Sponsæ suæ adesse Magisterium Veritatis. Ergo voluit Conciliis præesse Pontificem Maximum. pag. 341. n. 325.

102. In Conciliis, ut scribit S. Leo Magnus Maximo Patriarchæ Antiocheno, *Difficile est, ut cupiditas improborum non aliquid supra mensuram suam moliatur appetere.* Ergo cum celebrantur, necesse est, illis moderationem juberi à Legatis Pontificis Maximi, qui Concilio antecellat. pag. 358. n. 354.

C A P. VI.

*Multiplex Attestatio S. Leonis scribentis ad Synodum
Secundam Ephesinam, & ad Chalcedonensem, atque
ab hac obsequentissimè culta, patefacit, ad-
missam tunc ab omnibus fuisse Pontifi-
ciam Præstantiam supra Concilia.*

103. **L**icet plurimas ex Assertionibus S. Leonis, & aliorum Testium, quos subiiciemus, attulerimus hucusque, quia pertinebant ad Rationes Intrinsecas jam expensas, tamen aliæ plurimæ supersunt nunc afferendæ, in quibus tantum est vis Extrinsecæ Auctoritatis fundatæ in ipsis Assertionibus, quibus tamen sufficientissimum pondus inest ad ostendendum, quod tunc Pontificia Præstantia supra Synodos Generales omnibus Notoria esset. Quamvis autem S. Leo loquatur de sua propria Potestate, nihilominus ex hoc nihil enervatur vis Argumentorū, quia tamquam Sanctissimus non arrogasset sibi id, quod sui Iuris non fuisset, ac tamquam Sapientissimus non tribuisset sibi id, quod incongruum videri posset Ecclesiæ. Primò igitur S. Leo jubet Concilio Ephesino quid agendum esset in Causa Eutychetis, & nisi resipiscat, decernit, suam contra illum Sententiam infringi non posse. *Si in SUO SENSU voluerit permanere, nullus poterit relaxare:* Neque ipse videlicet Universalis Episcoporum Cœtus. Ergo Concilio Superiorem se proficitur æquissimus Custos Dignitatis sibi divinitus traditæ. pag. 56. n. 22.

104 S. Leo iterum præscribit Leges Concilio Ephesino de pestifero Errore primitus damnando, & cogendo Euty- chete ad ejurandum *SENSUM HÆRETICUM* suarum Propositionum, si restitui cupiebat in Ecclesiastici honoris gradum. Si tamen doctrinam veritatis amplectens *SENSUS HÆRETICOS*, quibus imperitia ejus fuerat irretita, plenè, apertèque propria voce, & subscriptione damnavit. Sed has Leges præscribere Universali Concilio nequivisset Leo, nisi eidem præstans, ac nisi talem existimandum se ab ipsa Synodo Sapientissimus Pontifex credidisset. Ergo talem existimandum se credidit. pag. 61. n. 31.

105. Iterum Leo jubet Concilio, ut Superior. Ergo talis erat. pag. 62. n. 32.

106. Scribens Leo Sacro Concilio Chalcedonensi vetat, veluti Superior, audaciam disputandi contra Doctrinam Epistolæ suæ ad Flavianum. Sed frænum Synodo iniicere non potuisset, nisi eidem præstans. Ergo Synodo præstabat. pag. 108. n. 86. 87.

107. Iubet Synodo restitutionem Episcoporum in suas Sedes, licet damnati essent ab alio Generali Concilio Ephesino. Ergo tam huic, quàm Chalcedonensi, iussu sibi obedire, Superiorem se ostendit. pag. 109. n. 88.

108. Aliud addit Præceptum de nova Condemnatione Nestorii faciendâ à Synodo. Ergo iterum Synodo ipsi præstantem se præsumit. pag. 110. n. 89.

109. Præscribit iterum Concilio Chalcedonensi sibi subiecto Condemnationem Eutychetis, nisi resipiscat, & Absolutionem, si Hæresim detestetur. Ergo subiectam sibi esse Synodum censet. pag. 147. n. 126. 127.

110. Non solum nullam relinquit Libertatem disputandi circa Dogmata Hæresiarchæ, sed etiam Iudicium quoad Personam, nisi damnet *SENSUS SUI PRAVITATEM*, reservat Apostolicis Legatis. Ergo supponit, ab his gerendas vices illius, qui maiorem Synodo habeat *Potestatem*. pag. 147. n. 128.

111. S. Leo scribens Concilio Chalcedonensi seligit ea, quæ probat, reiiciendo ea, quæ improbat ex Decretis editis ab ipsa Synodo Chalcedonensi. Ergo eidem Synodo Superiorem se esse palam ostendit: Quo pacto si Rex ex Decretis conditis à suo Senatu quædam probet, & alia improbet, ex hoc patenter arguitur, ipsi Regem Senatui antecellere, pag. 355. n. 348.

112. Ait Leo frustra niti Anatolium Constantinopolitanum Canone, quem extorserat à numerosissimo Concilio Chalcedonensi, cum illum Leo ipse rejecerit. Ergo se Concilio præstare manifestè præsumit. Quis autem jactantia Leonem Magnum insimulabit? Quis ita sermonem institui potuisse credat ab illius sapientia omnes Orientis Præsules alloquente, nisi Notoria tunc omnibus fuisset Pontificia Præstantia supra Concilia? pagina 355. num. 349.

C A P. VII.

Literæ ejusdem S. Leonis ad Imperatores, & alios, evincunt Notorietatem tunc ab omnibus habitam Pontificiæ supra Synodos Generales Potestatis.

113. **S**cribens Leo Theodosio Minori Augusto affirmat, se velle uti Concilio Ephesino tanquam Instrumento Pontificiæ Auctoritatis, & negat, in Synodo posse discedi à sua Sententia. Ergo Superiorem se esse Concilio profitetur. pag. 57. n. 25.

114. Cum eodem Theodosio protestatur, Auctoritatem sibi inesse declarandæ Veritatis, ita ut nullus sibi possit contradicere: *Quatenus nulli liceat eam commovere.* Ergo neque licebat ipsi Concilio, cujus proinde Magistrum, & eidem præcellentem, se esse affirmat. pag. 81. n. 52.

115. In Literis ad Pulcheriam Augustam docet, *Fidem plenissimè expositam delatam fuisse ad Synodum Generalem à Sede Beati Petri*, atque ideo à Synodo sibi subiecta fuisse obediendum. Ergo subiectam eam sibi omnino existimat. pag. 81. n. 53.

116. Exprimit, Inobedientiam Synodi *fuisse contra omnium Canonum disciplinam*, declarantium scilicet Præstantiam Pontificis Maximi supra Concilium, ortam ex Institutione Divina; neque enim cæteroqui, ut alibi notavimus, Concilia Potestatem supra se ulli mortalium tribuissent. pag. 81. n. 53.

117. S. Leo scribens Constantinopolitanis Civibus
ait

ait, à se damnatum fuisse Nestorium, non loquens de Condemnatione illius Hæresiarchæ facta à Primo S. Concilio Ephesino. Ergo putat, majorem se esse Concilio, ac talem æstimandum ab ipsis Orientalibus. *pag. 84. n. 57.*

118. Narrat in Literis ad Theodosium, porrectas sibi fuisse à Cæsare preces, ut confirmare dignaretur Electionem Anatolii factam ab Ephesino Concilio Generali, quod Cæsar fuisse legitimum opinabatur. Ergo hoc inferius esse Leone crediderat Theodosius, ut supponit Leo, cui alioqui non fuissent vires ad infringendum Synodale Decretum. *pag. 98. n. 75.*

119. Ut Superior Synodo, quam Theodosius putabat legitimam, jubet ad se mitti Confessionem Fidei ab Anatolio electo ab ipsa Synodo. Ergo huic Superiorem se cense-
 ri à Theodosio iterum Leo præsumit. *pag. 99. n. 76.*

120. S. Leo Anatolio scribit, à se Superiore posse destrui id, quod decreverat Generale Concilium Chalcedonense. Ergo de Pontificia supra Synodum Præstantia ne ipse quidem Anatolius dubitabat. *pag. 343. n. 329.*

121. Decernit Leo, præferri Canones Nicænos Chalcedonensibus. Ergo Conciliis antecellebat. *pagina 344. num. 330.*

122. Ait, suos Legatos jure obstitisse Generali Concilio Chalcedonensi. Ergo se à Nunciis repræsentatum præcellere Synodo certò præsumit. *pag. 345. n. 332.*

123. Negat, à se unquam confirmandum superbum Canonem Anatolio faventem, licet sancitum à Concilio Generali. Ergo hoc sibi inferius esse patenter credit. *pagina 345. n. 333.*

124. Nullas pariter vires esse statuit alteri Canoni, qui Secundo Generali Concilio, scilicet Constantinopolitano Primo, tribuebatur. Ergo hoc pariter sibi subiectum esse, veluti Notorium, præsupponit. *pag. 345. n. 334.*

125. Scribens Marciano Imperatori profitetur Leo, sibi fuisse Ius abrogandi Anatolio Episcopatum illi tributum à Generali Concilio, & affirmat, à se, non à Concilio, eventum eundem ad Cathedram Constantinopolitanam. Ergo se Concilio Superiorem implicite dicit. *pag. 349. n. 338. & 340.*

126. Negat fore sibi licitam; non tamen invalidam, eversionem Canonum Nicænorum. Ergo Conciliis antebat. *pag. 350. num. 343.*

127. Ostendit se Superiorem Concilio Chalcedonensi, quod potest compescere, ne convellat Canones Nicænos. *pag. 351. n. 343.*

128. Pulcheriæ Imperatrici scribit Leo, Anatolium adeptum fuisse Episcopatum suo favore, non Synodi Generalis, sibi proinde inferioris. *pag. 352. n. 346.*

129. Tamquam Superior destruit Canonem Chalcedonensem de Anatolio. *pag. 353. n. 346.*

130. In Epistola ad Maximum Antiochenum iterum, ut Superior omnibus Conciliis declarat, à se præferri Canones Nicænos Chalcedonensibus. *pag. 359. n. 355.*

C A P. VIII.

Attestatio Sanctorum, & Doctorum tunc viventium, Imperatorum, Iudicum Sæcularium Concilii, & Constantinopolitanorum Civium, de eadem, tunc apud omnes pervulgata, Præstantia Pontificis Maximi supra Concilia.

131. **S**anctus Flavianus Præsul Constantinopolitanus, & Martyr, damnatus à Generali Concilio, appellat ad Sanctum Leonem Papam tanquam Superiorem. *pag. 77. num. 46.*

132. S. Pulcheria Augusta ait, à S. Concilio Chalcedonensi declaranda esse illa, quæ Leo definiverit, non solum quoad Fidem, sed etiam quoad Personas peculiarium Episcoporum. Ergo Leonem præstare Concilio evidenter præsumebat. *pag. 105. n. 83.*

133. Theodoretus Vir sapientissimus ait, sibi reddendum à Concilio Episcopatum, quia restitutus sibi fuerat à Leone. Ergo Concilio Superiorem Leonem supposebat. *pag. 266. num. 237.*

134. Valentinianus Imperator præsumit, Sedem S. Petri præstare Conciliis. *pag. 86. n. 60.*

135. Et Pontificem Maximum posse judicare de Fide, ac Sacerdotibus omnibus, qui conflaverant Ephesinam Synodum Generalem, ideoque illi Superiorem existere. *pag. 87. num. 61.*

136. Idem supponit, esse in Papâ, & semper fuisse verum

rum Principatum supra Sacerdotes omnes, etiam Conciliariter congregatos. pag. 87. num. 62.

137. Idem putat, licere damnatis à Synodo Generali appellare ad Pontificem Maximum tanquam Superiorem. pag. 89. num. 63.

138. Et in Concilio ferendam Sententiam à Papa tanquam præstante ipsi Concilio. pag. 89. n. 64. & pag. 90. num. 64.

139. Idem censet Galla Placidia Augusta. pagina 90. num. 66.

140. Eadem appellat Leonem *Vindicem Fidei*, ideoque ejusdem Fidei Custodem, Magistrum, & Iudicem, à quo provocari non possit ad Tribunal Concilii subiecti eidem Pontifici. pag. 93. n. 70.

141. Theodosius ipse Imperator, licet deceptus ab Hæreticis, negare non audet Pontificiam Superioritatem Concilio Secundo Ephesino, quod ipse Legitimum opinabatur. Ergo adeo Notoria erat hæc Præstantia, ut à nullo posset in controversiam revocari. pag. 94. n. 73.

142. Marcianus Augustus ait, *Auctore Leone*, tanquam Superiore, celebrandam esse Synodum Chalcedonensem. pag. 101. n. 79.

143. Et à Synodo tanquam inferiore declaranda esse illa, quæ Leo Superior *decernet*. Ergo ipse decernet, & illi subiecta Synodus obtemperabit. pag. 102. n. 80.

144. Idem Marcianus prius Latine, quàm Græcè, alloquitur Synodum Chalcedonensem, in qua erant plusquam Sexcenti Patres Ritus Græci, & Quinque tantum Latini. Ergo indicat, Majorem Synodo esse Leonem à suis

Nunciis representatum . *pagina 259. num. 230.*

145. Idem censet, æquè obstrictam esse Synodum adsequendum Magisterium Leonis, ac illud Concilii Nicæni. Ergo Leoni, ut Superiori suo, obedire Generales Synodi tenebantur . *pag. 262. n. 231.*

146. Nullus Patrum hoc negat, imò plaudunt omnes Imperatori, tanquam vera dicenti . *pag. 262. n. 232.*

147. Marcianus, & S. Pulcheria petunt à S. Leone per Nuncios Confirmationem Canonis editi à Concilio Generali Chalcedonensi in favorem Constantinopolitanæ Sedis. Ergo Notorium erat, non sufficere Concilium sine Comprobatione illius, qui Conciliis omnibus antecellebat . *pag. 351. n. 345.*

148. Valentiniani, & Marciani Literæ ad Præsides Provinciarum scribunt, fuisse confirmatam Fidem à Concilio Chalcedonensi *Auctoritate S. Leonis*. Ergo hic præsumitur Superior Synodo, quæ solùm publicare debuit Edicta Pontificia . *pag. 354. n. 347.*

149. Iudices Seculares Concilii censent, ipsum Concilium, tanquam inferius, teneri ad confirmandam Doctrinam Epistolæ Pontificiæ . *pag. 135. n. 113.*

150. Iidem reddendam censent Theodoreto Sedem à Synodo, quia reddita ei fuerat à Leone, qui Concilio præeminebat . *pag. 266. n. 238.*

151. Post auditum hoc Iudicium consilium exclamant Patres: *Post Deum Leo iudicavit*. Ergo Leonem Christi Vicarium agnoscunt Superiorem suum . *pag. 267. n. 238.*

152. Constantinopolitani Cives confugiunt ad Leonem tanquam Ecclesiæ Magistrum, & Præsidem, ut digne-

tur illis explicare veram Fidei Doctrinam, licet paulò ante celebratum fuisset Secundum Generale Concilium Ephesinum, quod Theodosius Augustus Constantinopoli regnans putabat esse legitimum: Ergo Concilio præferunt Pontificem Maximum. pag. 84. n. 58.

C A P. IX.

De eadem Pontificia Superioritate Conciliis alia multiplex Attestatio plurium Episcoporum Concilii Chalcedonensis, & Universe Synodi, præter allatas, dum expendebantur Rationes Intrinsecæ, & Attestatio aliorum Sacrorum Conciliorum.

153. **C**ecropius Sebastopolitanus Antistes loquens de Doctrina Fidei declaranda à Synodo ait: *Forma data est à Sanctissimo Archiepiscopo Romane Urbis, & sequimur eam, & Epistolæ omnes subscripsimus.* Ergo fatetur, Leonem esse Concilii Magistrum, à quo proposita Forma accipienda sit tanquam proveniens à Superiore. pag. 138. num. 116.

154. Post hæc Cecropii verba Reverendissimi Episcopi clamaverunt: *Ita omnes dicimus. Sufficiunt, quæ exposita sunt. Alteram Expositionem non licet fieri.* Ergo subjectum Leoni esse Concilium affirmant; alioqui enim liceret ab illius Forma recedere. pagina 138. num. 116, & 117.

155. Iulianus Episcopus Hypæpensis, cum ferenda esset in Dioscorum Sententia, conversus ad Legatos Pontificios

ficios ait : *Nunc Vestra Sanctitas Primatum* (five vt alii legunt) *Auctoritatem tenet Sanctissimi Leonis . Petimus igitur Vestram Sanctitatem , qui habetis locum Sanctissimi Papæ Leonis , promulgare in eum &c. Sententiam .* Et Maximus Antiochenus subdit : *Quod videtur Sanctitati Vestre , & Nos concordēs efficiamur .* Sed certè etiam ipsum Concilium sua in Dioscorum Auctoritate pollebat . Ergo ideo allegant illam Leonis , quia Pontificia maior erat Auctoritate Conciliari , & expediebat proferre Sententiam Auctoritate potius maiori , quàm minori . *pagina . 188 . num . 161 .*

156. Nullus penitus reclamavit , cum Iulianus , & Maximus professi fuissent se Interpretes esse Universi Concilii . Ergo eidem Concilio tribui potest Præfulum illorum Sententia , quæ maiorem Leoni , quàm ipsi Synodo vindicat Auctoritatem . *pag . 188 . n . 161 .*

157. Maximus Patriarcha Antiochenus loquens de Condemnatione Dioscori ait : *Sicut & Sanctissimus , & Reverendissimus Archiepiscopus , & Pater Noster Leo &c. per Vicarios suos &c. Ergo profitetur , Leonem esse Concilii Patrem , ideoque Superiorem , cuius Decretis inhærendum sit à Filiis , idest ab Episcopis omnibus conciliariter congregatis .* *pag . 194 . num . 168 .*

158. Epistola Universi Concilii Chalcedonenfis ad Imperatores censet , magnum fuisse crimen Dioscori suppressam ab illo in Concilio Secundo Ephesino Epistolam Sancti Leonis . Ergo eundem Leonem existimat Concilii Magistrum , cuius Doctrinam necessariò cogeretur sequi Synodus ipsi subiecta . *pag . 195 . num . 170 .*

159. Synodus Chalcedonensis non quærit, an quinque Episcopi, de quorum Fidei sinceritate suspicio erat, admittant Doctrinam Nicænam, sed solum, an admittant Pontificiam: *Qui subscripserunt Epistolæ Leonis, ad Synodum. Sicut Leo, sic sapiunt.* Ergo Leo supponitur Superior Conciliis, atque horum Auctoritas crescit à Confirmatione Pontificia. pag. 212. num. 186.

160. Ægyptii Episcopi Hæretici frustra allegant Sanctum Marcum, Sanctum Athanasium, & Nicænum Concilium, nisi obediant Leoni. Ergo hic à Synodo Chalcedonensi major Conciliis existimatur. pag. 215. n. 187.

161. Synodus profitetur, nihil à se fuisse gestum, nisi quod obediverit Pontifici Maximo, illius Epistolam suscipiendo, & exclamat: *Qui non consentit Epistolæ Sanctissimi Archiepiscopi Leonis, Hæreticus est.* Ergo Leo Synodo anterior, ut Magister discipulis, esse creditur. pagina 217. n. 188. & 189.

162. Synodus non præcipit Ægyptiis, ut obediant sibi, sed Leoni. Ergo Leoni vindicat Præstantiam supra Synodos. pag. 218. num. 189.

163. Concilium illustrius loquitur de Pontifice Maximo, quàm de aliis Conciliis Generalibus. Ergo indicat, pluris illum à se fieri, quàm alia Concilia. pagina 256. num. 226.

164. Synodus utitur verbis Leonis tamquam Magistri in explicanda Fide. Ergo illo minorem se esse præsumit. pag. 256. num. 228.

165. Alia Concilia, quæ post Chalcedonense celebrata sunt, ea solum admittunt ex eodem Chalcedonensi, qui.

quibus accessit Pontificia Comprobatio. Ergo præsupponunt, Pontificem Maximum præstare Conciliis. pag. 43.

166. S. Cyrillus Alexandrinus non præcepit Ephesino Primo Concilio, quemadmodum S. Leo Secundo, & Chalcedonenfi, quia ille non erat Superior Concilio, sicuti Leo. pag. 221. num. 193.

167. Idem censet, melius à Leone, tanquam Superiore, quàm ab Ephesino Primo Concilio frænari posse temeritatem Iuvenalis Episcopi Hierosolymitani. pagina 359. num. 354.

C A P. X.

De Præstantia Pontificis Maximi supra Generalia Concilia penitus Notoriâ Attestatio ipsorum Æmulorum, & Hostium Romanæ Cathedræ, videlicet Anatolii Præsulis Constantinopolitani, Iuvenalis Hierosolymitani, Illyricorum Episcoporum Hæreticorum, Eutychetis Hæresiarchæ, Dioscori Eutychete ferè nequioris, ac Prædatoris Synodi Ephesinæ.

168. **A** Natolius recipit Maximum Antiochenum, solummodo quia receptum à Leone, non quia à Synodo Generali: Ergo Synodum ipsam censet Leone minorem. pag. 272. n. 243.

169. Idem confugit ad Leonem per Literas, & Nuncios, ut dignetur confirmare Canonem suæ Dignitati faventem. Ergo fatetur, eundem Canonem absque Leonis Comprobatione fore irritum, & nullum; ideoque suppo-

ponit, Leonem Conciliis antecellere. pag. 347. num. 336.

170. Iuvenalis Hierosolymitanus afflatus fulmine Pontificiæ Auctoritatis ad Catholicos cum suis accedit in Concilio Chalcedonenſi. Ergo præſupponit, Leonem ita eſſe Superiorem Concilio, ut ab hoc omnino illi obtemperandum ſit. pag. 124. num. 106.

171. Illyriciani Epifcopi Hæretici appellant Leonem *Sanctiſſimum Patrem noſtrum, & Sacrorum Principem*. Ergo cum credunt Superiorem Concilio, ſicut eſt Filiis Pater, & ſicut Princeps proſectò præſtat ſubditis. Sacra autem certè Concilia ſunt, quorum Princeps ab ipſis dicitur Leo. pag. 210. n. 181.

172. Monachi Hæretici poſthabent Pontifici Maximo Concilium Chalcedonenſe, cui aderant, cum Synodo ipſi, & non Leoni audeant inſultare. pag. 226. num. 195.

173. Eutyches Hæreſiarcha damnatus à S. Flaviano in Provinciali Concilio non appellat ad Synodum Generalem, ſed ad S. Leonem, & Pontificiæ Sententiæ ſe ſtaturum promittit. Ergo videtur ſupponere, Leonem eſſe totius Eccleſiæ, & Universalium Conciliorum Magiſtrum, ideoque illis anteire. pag. 47. num. 7. & pag. 57. n. 24. & pag. 62. num. 36.

174. Dioſcorus Patriarcha Alexandrinus Eutychetis Vexillifer fingit ſe obedire S. Leoni, ne excludatur à Synodo Chalcedonenſi, in qua exclamarunt Dioſcori Deſenſores: *Pro Patribus petimus: Patres Synodo reddite: Conſentaneos Leoni Synodo*. Ergo adeo Notoria erat Pontificia Synodis Antecellentia, ut eam diffiteri nequiret ipſe Dioſcorus, licet prius tartaræ ſuperbiæ cornua erexiſ-

set contra Sanctum Leonem . pagina 165. num. 144.

175. Cum S. Flavianus Præsul Constantinopolis, & Martyr damnatus à Prædatoria Synodo Ephesina appellasset ad S. Leonem tanquam Synodo Superiorem, nullus ausus est reclamare, negans licere Appellationem à Concilio Generali ad Pontificem Maximum. Ergo confessi sunt omnes Pontificiam Superioritatem Concilio, quod ipsi legitimum opinabantur. pag. 77. num. 48.

176. Adeo hæc Pontificia Præstantia supra Concilia tunc erat Notoria, ut eam in Synodo, quamvis tartarea, ausus non fuerit negare ipse Dioscorus. pag. 77. num. 49.

TRACTATUS SECUNDUS.

De Notorietate in Antiqua Ecclesia
Pontificiæ Infallibilitatis
in declaranda Fide.

C A P. I.

*Pontificia Infallibilitas omnibus Nota, veluti orta
ex Institutione Divina.*

I

Sanctus Leo scribens Ephesino Concilio præsupponit, Infallibilitatem Apostolicæ Sedis nasci à Promissione Divina facta S. Petro; laudans enim Theodosium Imperatorem, qui ad ipsum Leonem confugerat, postquam emerferat Hæresis Eutychetis, subdit: *Tanquam ab ipso Beatissimo Petro cuperet declarari, quod in ejus Confessione laudatum sit &c.* ac deinde subdit: *Quod si Eutyches intelligenter, & vivaciter crederet, nequaquam ab hujus Fidei tramite deviaret: propter quam ei responderetur à Domino: Beatus es Simon Bar-Iona &c. Super hanc Petram &c.* Ergo ex Divina Promissione fundandæ supra Petram Ecclesiæ oritur certissima Veritas Apostolicæ Romanæ Fidei, quia cæteroqui ea deficiente corrueret Aedificiū in Petro fundatum. pag. 59. n. 28. & pag. 60. n. 29.

2. Sanctus Petrus Chryfologus respondet Eutycheti : *In omnibus hortamur te , Frater honorabilis , ut his , quæ à Beatissimo Papa Romanæ Civitatis scripta sunt , obedienter attendas , quoniam Beatus Petrus , qui in propria Sede & vivit , & præsidet , præstat quærentibus Fidei Veritatem . Ergo eadem Auctoritas est in Petri Successoribus , quam eidem Petro cõtulit Christus . Ac si Petro nostræ Salutis Auctor spopondit , nunquam defecturam illius Fidem , perinde quoque è Romana Cathedra Ecclesiam docentibus perpetuò præstat Petrus Veritatem Fidei , in qua proinde dum confirmant Fratres , errare non possunt .* pag. 63. num. 34.

3. Concilium Chalcedonense in Literis ad Pulcheriam Augustam inquit de ipso Concilio sequuto Magisterium Leonis : *Christo ad intelligentiam prosperè dirigente ostendit in Leone mirabili Veritatem , quia sicut Sapiente Petro , ita illo utitur Assertore . Ergo non minorem in Leone , quàm in Petro , certitudinem Veritatis à se agnosci Chalcedonense Concilium disertè profitetur .* pagina 69. num. 40.

4. Valentinianus Imperator in Epistola ad Theodosium Collegam suum loquens de Fide inquit : *Quam Nos à Majoribus Nostris traditam debemus cum omni competenti devotione defendere , & Dignitatem propriæ Venerationis Beato Apõstolo Petro intemeratam & in nostris temporibus conservare . Sed hæc Dignitas Beati Petri alia esse non potest , quàm ut ipse , ac ejus Successores sint certi Iudices Veræ Fidei , à quorum sententia nemini recedere liceat , ac ne ipsis quidem Conciliis .* pag. 86. n. 60.

5. Idem

5. Idem præsumit, eum esse Principatum Apostolicæ Sedis, Ut *judicare possit de Fide, ac Sacerdotibus*, qui constituerant Synodum Generalem. Sed hoc Iudicium ferre non potuisset, nisi esset Infallibilis. pag. 87. n. 61.

6. Galla Placidia Augusta scribens Pulcheriæ ait: *Ad Apostolicæ Sedis Iudicium, in quâ Primus Apostolorum Beatus Petrus, qui etiam Claves Regni Cælorum suscipiens Sacerdotii Principatum tenuit, Episcopatus Causa mittatur.* Ergo Notorius erat Principatus Romani Pontificis ortus ab Institutione Divina Christi Domini Claves Cæli Petro tradentis: & ad solius Apostolicæ Sedis, neque alterius etiam Concilii, Iudicium mittenda dicitur *Causa Episcopatus*, videlicet non unius tantum Episcopi, sed quorumlibet, ipsam etiam Generalem Synodum constituentium. Ergo Infallibilis affirmatur Romanus Episcopus; profectò enim Tribunal aliquod non obnoxium Errori superesse debet in Orbe Terrarum. pag. 94. n. 71.

7. Exclamat Synodus Chalcedonensis post auditam Leonis Epistolam: *Petrus per Leonem ita locutus est. Apostoli ita docuerunt*, Ergo à Leonis calamo credunt exarata fuisse illa, quæ cælitus illi suggererit Petrus, universumque cum suo Principe Apostolorum Collegium. Hæc autem affirmantes Antistites, nisi Leonis Epistolæ tribuerent Infallibilitatem, à Cælo se posse decipi formidarent. Sed hæc suspicio procul fuit ab eorum Sapientia. Ergo Infallibilem Leonem censuerunt, quem Petro indicant successisse, eique non minus, quàm Petro, Christum à Patre Divino exorasse certam Fidei Constantiam, dum Ecclesiam edoceret. pag. 150. num. 130.

8. Pontificii Legati damnantes in Concilio Chalcedonenſi Dioſcorum: Leo, inquit, *per Nos, & per præſentem S. Synodum, unà cum ter Beatiffimo, & omni laude digno Beato Petro Apoſtolo, qui eſt Petra, & Crepido Catholicæ Eccleſiæ, & Rectæ Fidei Fundamentum, nudavit eum tam Episcopatus dignitate &c.* Ergo ſupponunt, à Chriſto in Petro natam Infallibilitatem Pontificiam in damnando Dioſcoro. pag. 190. num. 165. 166. & 167.

9. Anatolius Præful Conſtantinopolis confirmat omnia Legatorum dicta, *Apoſtolicæ Sedi per omnia ſapiens.* Ergo ipſe quoque præſumit, certiffimam eſſe Leonis Fidem: quo pacto Infallibilis erat Doctrina Petri, quem Chriſtus elegerat in Rectæ Fidei Fundamentum. pag. 193. num. 167.

10 S. Leo Cenſuram ferens de SENSU Eutychetis Infallibilem ſe dicit in eo damnando, atque hoc oriri ex Inſtitutione Divina in S. Petro: *Quæ DIABOLICORUM SENSUUM prodigioſa commenta ſancta nunc Synodus Humilitatis noſtræ ſcriptis, Auctoritate Domini mei Beatiffimi Petri Apoſtoli, & merito roboratis, religioſa unanimitate conſentiens &c.* pag. 207. num. 180.

11. Synodus Chalcedonenſis loquens de ſe ipſa inhærente Magiſtro ſuo Leoni celebrat ejus Epiſtolam ad Flavianum, ut Magni illius Petri Confeſſioni congruentem, & communem quandam Columnam exiſtentem adverſus perverſè ſentientes. Sed conſpiratio illa cum Petri Confeſſione revocat in memoriam, quod Leo eſſet ejusdem Petri Succellor, & æquè immunis ab errandi, aut decipiendi periculo. pag. 255. n. 225. & 227.

12. Concilium statim deinde utitur in explicanda Fide verbis Leonis tanquam Infallibilis sui Magistri . pag. 256. num. 228.

13. Marciano Imperatori scribens Chalcedonense Concilium ait : *Concilii hujus à Vobis congregati prædicationem Petri Sedis Auctoritate roborantes* . Ergo Infallibilem putat Auctoritatem Leonis, perinde ac illam Petri, attributam à Christo Domino, cum ipsi Concilio certissimum robur adiceret. pag. 331. n. 306.

14. In Relatione à Concilio missa ad Leonem dicitur, ab illo conservatam fuisse Fidem, & adductam fuisse supra ipsam Synodum ab Interprete S. Petri: *Venientem usque ad Nos Ipse servasti, vocis B. Petri omnibus constitutus Interpretes, ejus Fidei Beatificationem super omnes adducens* . Ergo Fidem Divinam servasse dicitur Leo, & super alios adduxisse, veluti certus Veritatis Magister : & Successor dicitur, sicut Interpretes, S. Petri, æquè Infallibilis in declaranda Fide, ac Petrus esset. pag. 332. num. 308.

15. S. Leo scribens Maximo Patriarchæ Antiocheno docet, à Petrà Fidei reprobari utramque Impietatem Eutychetis, atque Nestorii : *Catholicæ Fidei Petra, cujus Cognomen B. Apostolus Petrus sumpsit à Domino, nullum recipit ab utraque Impietate vestigium*. Ergo innuit, à Christo in Petro, cui dixit : *Tu es Petrus* &c. oriri suam Infallibilitatem. pag. 356. num. 351.

16. Idem in literis ad Leonem Augustum scribit : *Cum ergo Universalis Ecclesia per illius Principalis Petræ ædificationem facta sit Petra, & Primus Apostolorum Beatissimus Petrus voce Domini dicentis audierit: Tu es Petrus*

trus, & super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam: quis est, nisi Antichristus, aut Diabolus, qui pulsare audeat inexpugnabilem Firmitatem? Ergo Infallibilitas Pontificia ex hoc Evangelii loco adeo manifestè infertur, Teste Leone, ut solus Antichristus, aut Diabolus eam possit negare. pag. 366. n. 365. & 366.

17. Petrum Leo subnequit Concilio Chalcedonensi, de quo immediatè ante loquutus fuerat. Ergo innuit, à Christo in Petro fluere Infallibilitatem Conciliorum, & ab his tantummodo publicandam esse Fidem Pontificis Maximi, quando hic eam explicat, antequam fiant ipsa Concilia, ut præstiterat Leo. pag. 366. n. 365.

18. Idem Leo, post celebratam Infallibilem Petri Fidem, appellat *Vasa Iræ* Timotheum Ælurum, & alios, qui contradicere audent Successoribus Petri declarantibus Fidem. Ergo hanc Declarationem præsupponit exemptam cuilibet periculo erroris. pag. 366. n. 366.

C A P. II.

Notorietas ejusdem Pontificie Infallibilitatis patens à Titulis Sancto Leoni tributis.

19 **P**aschasius Legatus in Concilio Chalcedonensi appellat Apostolatam Munus Pontificium exercitum à S. Leone: *Præcipere dignatus est ejus Apostolatus &c.* Ergo innuit, vigere in Romana Cathedra indubitabile Fidei Magisterium, quod ipsi olim Apostoli exercuerunt. pag. 114. num. 95.

20. Nullus contra hoc dictum, ac ne ipse quidem Dioscorus, ausus est loqui. Silentio igitur suo comprobaverunt omnes Pontificium Apostolatam, cui nequitur Infallibilitas in explicanda Fide? pag. 114. num. 96.

21. Legati affirmant, Leonem esse *Catholicum Papam*. Ergo supponunt, illi adesse Infallibilitatem in docendo; quis enim suspicetur, Ecclesiam decipi posse à Catholico Ecclesiæ Magistro? pag. 167. num. 145.

22. Patrum nemo reclamatur contra hujusmodi Appellationem. Igitur omnes implicite fatentur vim, quæ illi suberat. pag. 167. n. 145.

23. Dioscori Accusatores vocant Leonem *Universalem Papam*, & nemo reclamatur. Ergo implicite assentiuntur omnes Pontificiæ ab Erroribus Immunitati. pag. 174. num. 151. & 152.

24. Idem titulus *Universalis Ecclesiæ Papæ* tribuitur Leoni ab Apostolicis Nunciis nemine reclamante. Ergo emphasis in eo latens nulli displicuit. pag. 201. n. 176.

25. Coram Marciano Imperatore iterum Leo in Concilio dicitur *Universalis Ecclesiæ Papa*: atque adeo nemo conqueritur, ut potius Concilium plaudent Augustus, qui æquè Infallibilem à se credi Leonem ostenderat, ac Nicænum Concilium. Ergo pariter plaudent implicite Pontificiæ Infallibilitati. pag. 260. n. 231. 232. & 233.

26. Allocutio Concilii Chalcedonensis ad Marcianum Imperatorem vocat Leonem *Impenetrabilem cuilibet Errori*. Ergo illum apertissime dicit Infallibilem: pag. 325. num. 299.

27. Synodus gloriatur, usam se fuisse Leone Magistro.

Unde nobis Impenetrabilem in omni Errore Propugnatorum Deus providit. Ergo Errori semper exemptum præsumit esse; gloriari enim non posset, à se fuisse adhibitum Præceptorem deceptioni subjectum. Præterea indicat Synodus, nihil aliud à se præstitum esse, quàm ut traditam à Leone doctrinam publicaret; ideoque Infallibilis censeretur non posset Synodus ipsa, nisi talis etiam esset Leo. pag. 325. num. 299.

28. Ait Synodus præparatum sibi divinitus fuisse Leonem ad Victoriam de Hæresi referendam. *Deus Romanæ Ecclesiæ Papam ad Victoriam præparavit, doctrinis eum per omnia veritatis accingens.* Hæc autem loquendi forma ostendit, non eum solummodo habitum fuisse à Concilio Leonem, qui semel non decepisset, sed etiam eum, qui decipere nunquam posset Ecclesiam. pag. 325. num. 299.

29. Comparatur à Concilio Leo cum S. Petro. Ut quemadmodum fervens affectu Petrus, & hic affectu ferventior decertans omnem ad Deum sensum, intelligentiamque perducatur. Ergo sicuti errare nescius profectò erat Petrus, ita implicitè censetur Leo, qui præsumitur successisse Petro in Ecclesiæ Regimine: atque indicatur, neque ipsius Leonis Fidem posse deficere juxta Promissionem Divinam, qua Privilegium hoc nunquam errandi, dum Ecclesiam edoceret, omnibus in Petro ejus Cathedram infessuris desponderat Instaurator humanæ salutis. pagina 326. n. 301.

30. Synodus æquè Infallibilem putat Damasum, ac Sacra Concilia, Nicænum, & Constantinopolitanum

Primum, cum recenscat Definitiones illarum Synodorum, & Damasi Pontificis Maximi urgentes æquè Christi Sectatores ad fidem illis adhibendam . pag. 328. n. 304.

31. Cum Catholicam Fidem Synodus explicuisset, appellat Leonem Auctorem tanti boni: *Tanquam tanti boni Duce, & Auctore Te ad communem utilitatem utentes, Ecclesiæ Filiis hæreditatem, sortemque Veritatis ostendimus*. Sed in Veritate ostendenda Filiis Ecclesiæ professio se Infallibilem Synodus esse credebatur. Ergo multo magis Infallibilem credebatur Leonem, quem appellat *Ducem, et Auctorem tanti boni*, scilicet explicatæ Fidei. Ipsi enim Chalcedonenses Episcopi, Discipuli Romanæ Cathedralis obsequentissimi, solummodo Ecclesiæ Filiis hæreditatem, sortemque Veritatis ostenderant Pontificiæ Epistolæ subscribendo. pag. 333. n. 309.

32 Patres conciliariter congregati appellant se Membra Romani Capitis: *Quibus tu quidem, sicut Membra Caput, præeras*. Sed si Membra sunt Errori exempta, multo magis est Caput, quod est Regia Doctrinæ. pag. 334. num. 310.

33. Synodus ait, eum esse Leonem, à quo potestatem evellendi Hæreses, & plantandi Fidem Catholicam Concilium ipsum acceperit. *Et tanquam evellendi, & plantandi Potestatem fumentes*. Sed in evellenda Hæresi, ac Vera Fide plantanda certè credebant Patres immune Concilium ab Erroris periculo. Ergo à fortiori talem credebant Leonem, à quo gloriatur, in se derivatam fuisse Potestatem evellendi Hæreses, & Veram Fidem plantandi. pag. 336. n. 316.

34. Iterum Leonem Chalcedonenses Episcopi suum Caput appellant: *Et sicut Nos Capiti in bonis adiecimus consonantiam.* Ergo Præfules omnes Concilium constituentes præsumuntur obsequuti Leoni, tanquam Capiti, absque facultate contradicendi in declaranda Fide: quo pacto in humano Corpore ceteræ partes nequeunt Capiti dissentire. Ergo absque dubio Infallibile putant ipsum Caput, ne Universam Synodum suspicentur Errori subjectam. pag. 340. n. 323.

C A P. III.

Multiplex Factum Concilii obtemperantis Sancto Leoni, jubenti condemnationem Hæresum, ostendit, notoriè præsumptum fuisse, quod idem Leo errare non posset in Fide explicanda.

35. **S**ANCTUS Leo, ut Infallibilis, vetat Concilio audaciam disputandi. Unde, *Fratres charissimi, rejecta penitus audacia disputandi contra Fidem divinitus inspiratam, vana errantium Infidelitas conquiescat: nec liceat defendi, quod non licet credi.* Ergo se non obnoxium deceptioni supponit. pag. 108. num. 86.

36. Fidei Regulam esse statuit suam ad Flavianum Epistolam. *Cum secundum Evangelicas Auctoritates, secundum Propheticas Voces, Apostolicamque Doctrinam plenissimè, & lucidissimè per literas, quas ad beatæ memoriæ Flavianum Episcopum misimus, fuerit declaratum, quæ sit de Sacramento Incarnationis Domini No-*
stri

stri Iesu Christi pia, & sincera Confessio. Sua ergo Epistola est illa, contra quam, tanquam Infallibilem, disputari prohibetur in Synodo, eique pugnantes Opiniones defendi. Neque quidquam relevat, quod doctrina Leonis hauriretur ex Evangelicis, Propheticis, & Apostolicis Auctoritatibus, perinde ac si tota Infallibilitas in eas refundenda esset, quia etiam Concilia Generalia, quæ certè ab Adversariis putantur Infallibilia, sequuntur Evangelicas, Propheticas, & Apostolicas Auctoritates: ac sæpe damnant Hæreses jam ante damnatas, eò quod inventæ fuerint contrariæ Auctoritatibus Evangelii, Prophetarum, & Apostolorum. Ita Concilium Tridentinum iterum condemnavit antiquas Hæreses jam ante damnatas ab aliis Conciliis. Et nihilominus eò quòd se in iisdem Hæresibus damnandis Infallibilem præsumat Synodus Tridentina; Infallibilis censetur ab Ecclesia. Ergo nihil enervatur vis Argumenti à Nobis allati, eò quòd Veritas à Leone declarata inniteretur Evangelicis, Propheticis, & Apostolicis Auctoritatibus. pag. 108. n. 87.

37. Ut Infallibilis Leo jubet iterum damnari Nestorium: *In Nestorium specialiter statuta permaneant*; perinde ac jusserat damnari Eutychetem. Ergo nihil Concilio superfuit quòd ad Fidem declarandam, nisi ut Pontificiam Sententiam, necessariò Erroris immunem, per Orbem Terræ latè vulgaret. pag. 110. n. 89.

38. Licet Secunda Synodus Ephesina, quæ degeneravit in Latrocinalem, & Hæreticam, non obtemperaverit Leoni, tamen hoc præstitit obsequentissimè Sacrosanctum Concilium Chalcedonense, Ergo falsum fuit re ipsa, Leonem

nem esse Infallibilem Fidei Præceptorem, & Interpretem.
pag. 110. n. 90.

39. Profitetur in Chalcedonenſi Coetu Paſchaſinus Legatus, non poſſe diſcedi à Præcepto Leonis, jubentis excludi à ſubſelliis Iudicum Dioſcorum, tanquam Hæreticum. *Contra Præcepta Beatiffimi, atque Apoſtolici Papæ Gubernatoris Sedis Apoſtolice venire non poſſumus.* Ergo Infallibilis præſumitur Leo in Cenſura, quàm tulerat de Opinione Dioſcori, tanquam infecta Eutychetis Hæreſi. pag. 117. n. 98.

40. Catholica cenſetur Flaviani Fides, quia conformis erat Pontificiæ. *Sanctè, et integrè, et Catholicè Fidem expoſuit beatæ memoriæ Flavianus, ſiquidem ejus Fidei Expoſitio cum Beatiffimi, atque Apoſtolici Viri Papæ Romani Epistoſta concordat.* Unicum ergo Argumentum, ex quo inferitur, Sanctam, integram, & Catholicam eſſe Flaviani Fidem eruitur ex eo, quod conveniat cum Epistoſta Pontificia. Et particula illa, *Siquidem*, manifeſtè habet vim *Cauſalis*. Summus igitur Pontifex cenſetur Infallibili pollens Auctoritate in Vera Fide explicanda; cæteroqui enim nullum robur ineſſet huic ratiocinationi: *Flaviani Fides Fidei Pontificiæ cogeret.* Ergo Catholica eſt. pag. 122. n. 102.

41. Nullus Patrum reclamât contra hoc Argumentum Apoſtolici Legati. Ergo efficax omnibus videtur, atque ſuo ſilentio aſſentiuntur omnes Pontificiæ Infallibilitati, cui paulò poſt etiam apertè plauserunt. pag. 122. n. 103.

42. Lucentius alter Legatus aſſert idem Argumentum Veræ Fidei Flaviani, quia Pontificiæ conſona erat. *Quoniam*

niam s. m. Flaviani Fides concordat cum Apostolica Sede &c. Ergo rursus Leonis Fides præsumitur prorsus exempta ab errandi discrimine. pag. 123. n. 104.

43. Idem ait, constare, infectos Hæresi esse Condemnatores Flaviani contra Pontificiam Declarationem, & necesse esse, à Synodo confirmari Sententiam Leonis de Flaviano. *Sententiam, qua illum ab Hæreticis constat esse, damnatum, ipsam in eos retorqueri à S. Synodo necesse est.* Sed necessariò Hæretici censendi non essent Flaviani Condemnatores, nisi omnino certa prodire semper deberet à Vaticani Oraculo Declaratio: neque hanc sequi cogeretur Synodus, nisi Pontifex Maximus semper esset errare impos. Ergo talis præsumitur. pag. 123. n. 104.

44. Nullus Præfulum conquestus est, quod hujusmodi *Necessitas* amplissimæ Synodo imponeretur, quæ si adigebatur ad infligendam Hæresis notam Patribus Ephesinis, qui faverant Eutycheti, & ad comprobendam, ut Catholicam, Flaviani Fidem Pontificiæ Declarationi adherentem: igitur in dubium revocare non poterat Chalcedonense Concilium Veritates Romæ definitas, sed illas tantummodo, tanquam Infallibiles, cogeatur sua Confirmatione, quasi tuba multiplici, latè vulgare, pag. 123. num. 105.

45. Cum Seculares Iudices peterent à Concilio Explanationem Fidei, *Reverendissimi Episcopi clamaverunt: Neque tentamus, neque audemus exponere.* Si quidpiam addere Pontificiæ Definitioni perhorruerunt, ipsam enim verò contestati sunt, certissimam esse rectè credendi Normam. Si qualemcumque novam Expositionem averfati sunt

sunt, eximium deinde honorem habuerunt Literis Leonis, quibus velut è Cælo misso Veritatis Oraculo, dedere plausum. pag. 137. n. 115.

46. Professi Patres illico sunt, à Leone prodire posse Fidei Explicationem, quam vetitam esse Universali Synodo inclamaverant. Ergo Leonem ab errandi periculo longius, quàm ipsa Synodus esset, remotum quodammodo affirmaverunt. pag. 137. n. 116.

47. Cecropius Episcopus Sebastopolitanus dixit: *Emerferunt, quæ ad Eutychem pertinebant, et super iis Forma data est à Sanctissimo Archiepiscopo Romanæ Urbis, et sequimur eam, et Epistolæ omnes subscripsimus.* Ergo Epistolam Leonis præsupponit eam esse Fidei Formam, cui falsitas nulla subesse possit. pag. 138. n. 116. et pag. 139. num. 118.

48. Post hæc Cecropii verba *Reverendissimi Episcopi clamaverunt: Hæc omnes dicimus. Sufficiunt, quæ exposita sunt. Alteram Expositionem non licet fieri.* At cur non liceret, si Pontificia Fidei Forma, tanquam non Infallibilis, refingi, ac reformari posset? Ergo prorsus Infallibilis esse censetur. pagina 138. num. 116. et pagina 139. num. 118.

49. Florentius Episcopus Sardium dixit: *Quamvis in nostra persona, qui Epistolæ Sanctissimi Leonis subscripsimus, non indigeamus correctione.* Iterum ergo Romanum Catholicæ Veritatis Magisterium obsequenter acceptum censetur comprobatio certissima Veræ Fidei eorum mentes illustrantis, qui se Apostolicæ discipules Cathedræ profitentur. At certum huiusmodi Argumentum nequa-

quaquam esset, si Apostolica eadem Cathedra errare docendo posset. pag. 139. n. 119.

50. Concilium æquiparat Epistolam Leonis Nicæno Concilio Infallibili; nam *Cecropius Reverendissimus Episcopus Sebastopolitane Civitatis dixit &c. Precamur, ut ea, quæ Sanctorum Patrum trecentorum decem & octo sunt, & quæ Sanctissimi Leonis, recitentur.* Quemadmodum igitur à Sanctis Nicænis Patribus certas proponi putabat Cecropius credendi Leges, ita & ab Epistola Leonis Pontificis Maximi. Cumque nemo fuerit refragatus, talem saltem in uno Leone confiteri visa est Synodus, ac in Sanctis Trecentis decem, & octo Patribus Auctoritatem. In illis autem Supremam, & nulli subiectam Errori, Catholica semper Ecclesia venerata fuit. pag. 140. num. 120.

51. Non aliter admittitur à Concilio Chalcedonenfi Nicænum, quàm juxta Interpretationem Leonis; post lectum enim Nicænum Symbolum, *Reverendissimi Episcopi clamaverunt: Hæc Catholicorum Fides &c. Omnes ita credimus. Papa Leo sic credit. Cyrillus ita credidit, Pàpa Leo ita interpretatus est.* Ergo Leonis Interpretatio, & Maximi Pontificis Fides, est certa Christiano Populo credendi Norma: Et neque ipsi Sacrosancto, & Evangeliiis comparato Nicæno Concilio aliter præstandus assensus est, quàm juxta Pontificiam Interpretationem. pag. 140 num. 121.

52. Non Synodali, sed Pontificiæ, Interpretationi standum docet Concilium Chalcedonenfe, reiiciens illam, quam Nicæno dederat Secunda Generalis Synodus Ephesina, & amplectens contrariam Leonis. Ergo hic cen-

setur Erroris incapax. *pagina 140. num. 121.*

53. Ipsam quoque Primam Sacram Synodum Ephesinam confirmat Chalcedonensis ex Auctoritate Leonis; post lectas enim Epistolas S. Cyrilli, adoptatas in suas à Primo Ephesino Concilio, Reverendissimi Episcopi clamaverunt: *Omnes sic credimus. Papa Leo sic credit &c. Leo Archiepiscopus ita sapit, ita credit, ita scripsit.* Igitur ostendunt Patres, non adeo se impelli ad Epistolas illas, adeoque ad Sanctam Synodum Ephesinam suscipiendam, ab earum Epistolarum, ipsiusque Synodi, sicut à Leonis, Auctoritate. Ipsa ergo Synodo remotiorem ab Erroris periculo credit Pontificem Maximum: *pagina 143. num. 122.*

34. Fert Synodus Excommunicationem in eos, qui non probant Interpretationem Leonis. *Papa Leo sic credit. Anathema ei, qui partit, & ei, qui dividit:* scilicet unam Personam Christi Domini scindit in geminas. Ergo ita Infallibilis præsumitur Leo, ut qui hanc ejus doctem inficiantur, ab Ecclesiæ Corpore scindendi sint. *pag. 142. num. 122. & 123.*

55. Leo, ut Infallibilis, jubet Concilio Condemnationem Eutychetis, cujus Opiniones declarat Hæreticas. *Cum tam impie duarum Naturarum ante Incarnationem Unigenitus Dei Filius fuisse dicatur, quam nefarie, postquam Verbum Caro factum est, Natura in eo singularis asseritur.* Cum duplex Eutychetis Error impius absque ulla hæsitazione à Pontifice dicatur, atque nefarius, nullum profectò Synodo relinquitur Arbitrium de illis conferendi certamen, tanquam jam damnatis à certissimo

Veritatis Magistro . pagina 147. num. 126.

56. Reservat quoque Leo suis Legatis Sententiam ferendam quādam personam Eutychetis : *Ad omnem verò Causam piē , ac fideliter exequendam , Fratres Nostros &c. ut is , qui erraverat , damnata sensus sui pravitate , salvetur .* Ergo magis confirmat suam Immunitatem ab Errore , neque ullatenus Concilium huic Assertioni repugnat . pag. 147. num. 127. & 128.

57. Concilium plaudit Leonis Epistolæ non minus , quā ante plaussisset Nicænæ , & Ephesinæ Fidei : *Post lectionem prædictæ Epistolæ Reverendissimi Episcopi clamaverunt : Hæc Patrum Fides , hæc Apostolorum Fides . Omnes ita credimus . Orthodoxi ita credunt .* Ergo ab unius Leonis Attestatione satis evinci credunt , Paternam & Apostolicam esse Fidem , quæ in Pontificiis Epistolis continebatur : ac talem esse , quam Catholici omnes amplectantur , non minus , quā Nicænam , & Ephesinam , cui potius Auctoritatis incrementum addiderant ex ipsius Leonis Suffragio . pag. 149. n. 129.

58. Communione sacrorum prohibentur à Synodo , qui audeant Leonis Epistolæ contradicere . *Anathema ei , qui ita non credit .* Ergo Catholici omnes tenentur ad consecrandam Pontificiam Fidem , ut falli nesciam . pagina 149. num. 129.

59. In Cælo scripta à S. Petro creditur à Synodo Epistola Leonis : *Petrus per Leonem ita loquutus est .* Ergo sicut Cælestia Oracula , ita Infallibilis erat Epistola Pontificia . pag. 150. n. 130.

60. Exclamant Antistites post auditas Leonis Literas :

Hæc in Epheso lecta non sunt. Hæc Dioscorus occultavit. Causam igitur Hæresis in Ephesino Latrocinio confirmatæ refundunt in suppressam dolosè Pontificiam Epistolam. Sed illâ destituti Præsules scrutari poterant Sacras Literas, Sanctos Patres, & alia eò usque celebrata Concilia. Hoc tamen non sufficiebat è Sententia Synodi Chalcedonenfis, quæ videtur supponere, permitti à Deo in præceptis labi Concilia, si detrectent erudiri à certissimo, qui Ecclesiæ præsidet, Religionis Magistro. pagina 151. num. 132.

61. De Infallibilitate pontificiæ Doctrinæ non dubitavit tota Synodus, sed pauci Hæretici, qui suspicati quoque sunt, se decipi ab ipso Concilio. Nec dici potest, Examen fuisse institutum de Leonis Epistola, sed solum initam viam ad confundendos Hæreticos: eo pacto, quo claudi consuevit os negantibus Evangelicam Veritatem. Ad eosdem Hæreticos edocendos eliguntur, qui subscripserant Leonis Epistolæ. Ergo ad Lydium Epistolæ Pontificiæ, tanquam errare insciæ, lapidem explorandum erat purum sinceræ doctrinæ aurum. pag. 156. n. 134. & seq. & pag. 161. num. 139.

62. Iterum Synodus affirmat, ruinam Ephesini Conciliabuli ortam fuisse ex non lecta Leonis Epistola: *Quæ non lecta scandalum, & lésionem sanctæ Ecclesiæ per totum Orbem Terræ pertulerunt.* Et rursus ad Imperatores scribens de hoc immani Dioscori crimine conqueritur: *Epistolam &c. recitari prohibuit Reverendissimis Episcopis.* Ergo Leo existimatus fuit à Chalcedonensi Concilio certus Synodorum Præceptor. pag. 190. n. 163. & pag. 195. n. 170.

63. Magnum quoque scelus Dioscori videtur Synodo, quod absolvisset Eutychetem, *Cum Sanctissimus, & Be-
tissimus magnæ Romæ Archiepiscopus Leo &c. scelestam
Eutychis in scriptis damnasset perfidiam.* Ergo ad Leo-
nem, ut ad Erroris expertem Religionis Magistrum, perti-
net Veræ Fidei Declaratio. pag. 195. num. 172.

64. Demonstratur evidenter, discussam non fuisse Leo-
nis Epistolam in Actione Quarta, quasi eam, quæ Errori
subiici potuisset: imo cum Legati retulissent Auctoritatem
Conciliorum, Nicæni, Constantinopolitani, & Ephesini
Primi, ac Sancti Leonis papæ, ac æquè Infallibilem cen-
suissent Pontificiam, & Conciliarem, negantes quidquam
addi Leonis Epistolæ posse, vel ex illa minui, *Episcopi
clamaverunt: Omnes sic credimus, sic baptizati sumus,
sic baptizamus, sic credidimus, sic credimus.* Ergo si eo-
dem in pretio habebant Patres, & perinde certam, ac Divi-
nam existimabant Leonis Doctrinam, ac trium Genera-
lium Conciliorum, Examen de illa non poterant institue-
re, tanquam de obnoxia deceptioni. pagina 197. num.
174. & seq. & pagina 200: numero 175. 176. 177.
& 178.

C A P. IV.

Alia Pronunciata, vel Facta Concilii obedientis Leoni, tanquam certo Veritatis Doctore, demonstrant, præsuppositam fuisse veluti Notoriam Pontificiam Infallibilitatem.

65. **P**Aschasinus Legatus in Concilio ait: *Manifestum est, nec poterit dubitari, unam Fidem Beatissimi Papæ Sedis Apostolicæ Rectoris Leonis cum Trecentorum decem & octo apud Nicæam Patrum concordare. Ergo affirmans dubitari non posse, an conformis Veræ Fidei à Conciliis definitæ, ideòque Vera, esset Epistolæ Pontificiæ Doctrina, Pontificiam Infallibilitatem affirmavit.* pag. 202. n. 180.

66. Patrum nullus inficiatus est illud, quod Legatus edixerat, imo idem omnes amplissimè confirmarunt, deque prius adjecta Leonis Epistolæ subscriptione sua gloriati sunt omnes, præter Illyricianos, & Palæstinos tunc Hæreticos. Igitur omnes, qui conflabant Catholicum Concilium, eidem Pontificiæ Infallibilitati assensum tribuere. pag. 202. num. 180.

67. Legati minantur, cogendam aliam Synodum abrupta Chalcedonensi, nisi tota Doctrina Epistolæ Pontificiæ inferatur Definitioni Fidei. Ergo eadem Doctrina censetur ab ipsis penitus distans ab Erroris periculo; cæteroquienim adigi nequiret Synodus ad eam penitus suscipiendam. pag. 244. n. 210.

68. Nul-

68. Nullus è Synodo hifcere audet contra hujusmodi minas. Ergo assentiri videntur omnes Pontificiæ Infallibilitati in Fidei Arcanis explicandis. pag. 244. num. 211.

69. Concilium in ipso æstu certaminis cum Legatis putat, se non discedere à Leonis Fide: *Epistolam Definitio firmavit. Archiepiscopus Leo, ut credimus, sic credit.* Idcirco igitur opinabantur Antistites, nequaquam se adstringi ad immutandam, aut augendam Definitionem, quia in ea satis explicata fuisse putabant illa, quæ Leonis Epistola errare inscia complectebatur. pag. 250. num. 216.

70. Maximus Patriarcha Antiochenus profitetur, Conformitatem cum Leone esse Argumentum certissimum. Veræ Fidei, ac totum Concilium vocat *Catholicum* Iuvenalem Hierosolymitanum, quia facto ipso comprobatur Necessitatem conformandi se Fidei Leonis. Ergo hujus Infallibilitas Notoriè præsumpta fuit. pag. 124. n. 106.

71. Iulianus Hyperepensis Episcopus cum damnandus esset Dioscorus, alloquitur Legatos tanquam *Tenentes Auctoritatem Sanctissimi Leonis*, & communi omnium nomine petit, Sententiam ab illis ferri in Hæreticum. Ergo supponit, Infallibiles illos esse in eadem ferenda Pontificio nomine, pag. 188. n. 161.

72. Eidem assentiuntur omnes: *Tota Universalis Synodus Concorsefficitur Vestræ Sanctitatis Sententiæ.* Ergo impotem falli Leonem à suis Legatis representatum, fatentur omnes. pag. 188. num. 161.

73. Cum quæstio esset de quinque Episcoporum Fide Synodus exclamavit: *Patres ad Synodum: qui subscripserunt, ad Synodum.* Ipsi etiam quinque Episcopi Fidei sub-

subscripserunt. Sicut Leo, sic sapiunt. Ergo Synodus censet, certum Argumentum Rectæ ipsorum Fidei esse obsequium ab ipsis præstitum Apostolicæ Cathedræ, quam non minus errandi periculi immunem credidit, quàm Nicænum, & alia Concilia, quæ inconcussam Auctoritatem acceperunt ab ipsius Romanæ Sedis Confirmatione. *pag. 211. num. 185.*

74. Iterum Synodus clamat: *Qui subscripserunt Epistolæ Leonis, ad Synodum.* Ergo Pontificia Infallibilitas iterum præsumitur. *pag. 212. n. 186.*

75. Non quærit Concilium, an quinque Episcopi se conforment Fidei Nicænæ, Constantinopolitanæ, ac Ephesinæ, sed solum perpendit Subscriptionem ab ipsis adjectam Leonis Epistolæ. Ergo ineluctabile Signum Catholicæ professionis à Chalcedonenſi Concilio existimatur animus obsequens Romano Fidei Magistro. Omnes quippe Hæreses à Synodis profligatas profectò detestantur illi, qui se subiiciunt Apostolicæ Cathedræ Magisterio. Quod ita censerent Chalcedonenses patres liquet ex eo, quod unicam cum Leone Conformitatem libnaverint ad Rectam Fidem Iuvenali, & ejus focis vindicandam. Non solum igitur æquè certam habuerunt Pontificiam, & Synodalem Auctoritatem, sed plus tribuisse videntur Pontifici Maximo, quàm Generalibus, eò usque celebratis, Conciliis: simulque eidem Sacrorum Principi asseruisse Ius Veræ Fidei absque ullo Erroris discrimine declarandæ. *pagina 212. num. 186.*

76. Ægyptii Episcopi Hæretici frustra allegant Marcum, Athanasium, & Nicænam Synodum; omnes enim

exclamant, ipsos censendos Hæreticos, nisi Epistolæ Leonis subscribant. *Qui non ei subscribit, Hæreticus est.* Ergo Romanus Pontifex est certissimus Marci, Athanasii, ac Nicænæ Synodi Interpres. pag. 215. num. 187. & 188.

77. Synodus fatetur, nihil aliud à se gestum fuisse pro Catholica Fide propugnanda, nisi quod subscripserit Epistolæ, in qua Conciliorum, Universæque Præceptor Ecclesiæ Leo sinceram Evangelii doctrinam declaraverat. Ergo sicuti seipsam Synodus certam in docendo præsumebat, ita ipsum quoque Leonem Præceptorem suum. pagina 217. num. 189.

78. Præsulibus Ægyptiis non edixit Synodus, ut ipsiusmet Synodi Fidem explanantis Auctoritati sese subicerent, sed præcepit solum venerationem Epistolæ à Pontifice Maximo exaratae. Illi ergo Certitudinem vindicat Veritatis Errori nulli obnoxia. pag. 218, n. 189.

79. Iam Excommunicatos per latam sententiam declarat Synodus eos, qui prodeuntem à Vaticano Definitionem credendarum rerum minimè venerarentur. *Aut consentiant Epistolæ, aut Regularem Damnationem suscipiant, & cognoscant, quia Excommunicati sunt.* Sed hæc Regula, idest Ecclesiasticus Canon, non viguisset in Antiqua Ecclesia, nisi præsumptum fuisset, errare non posse Romanum Pontificem in Fide explananda. pag. 218. num. 190. & 191.

80. Ægyptii damnaverant Hæreses omnes, Eutychetem, Dioscorum; Professi fuerant Fidem Conciliorum Nicæni, Constantinopolitani, & Ephesini Primi: Ne-

que negabant, Veram esse doctrinam Epistolæ Pontificiæ; imo illam à se subscribendam post novi Alexandrini Præfulis Electionem spondebant, jamque illius Veritati testimonium implicitè tulerant Condemnatione Eutychetis, & sociorum, qui fuerant à Leone damnati. *Et omnes tamen Episcopi clamaverunt: Isti Hæretici sunt.* Ergo hujus Exclamationis causa non fuit alia, nisi quia pronis ultro animis ad Subscriptionem Pontificiæ Epistolæ non ferebantur; nullius enim alterius Episcopi assensus expectandus est ad præstandum obsequium Episcoporum omnium Principi: Neque Pontificia Doctrina ex Cathedra Petri prolata suscipienda est, quia vera docet, sed vera credi debet eo ipso, quod sit Pontificia. pag. 220. num. 192. & 193.

81. Concilium petit à Dorotheo: *Subscribis Epistolæ, aut non?* Ac eo negante conceduntur eidem, aliisque infanis Monachis induciæ unius Mensis, ut à perfidia resili-
rent. Ergo Tessera Catholicæ Veritatis est susceptio Pontificiæ Doctrinæ profectò Infallibilis. pag. 225. n. 195.

C A P. V.

Pontificia Infallibilitas patet ex Confirmatione, aut Improbatione Synodorum, etiam Generalium, prodeunte ab Apostolica Sede.

82. **S**acrum Concilium Chalcedonense roborat Sac. Ephesinam Synodum Primam Pontificia Confirmatione. *Reverendissimi Episcopi clamaverunt: Epistolam*

stolam Definitio firmavit &c. Leo eadem dixit, quæ & Cyrillus. Cælestinus, quæ Cyrillus dixit, firmavit. Xystus firmavit, quæ Cyrillus dixit. Sed ea, quæ Cyrillus dixerat, adoptata fuerant tanquam sua ab ipso Ephesino Primo Concilio. Ergo ipsius Cyrilli Decretorum, idest Ephesini Primi Concilii Definitionum robur Chalcedonenses Patres amplificant ex Confirmatione Cælestini, atque Xysti Romanorum Pontificum. Hos ergo Infallibiles esse pronunciant; ut enim ostendant, ineluctabilia esse Decreta Ephesina, inculcant Firmitatem, quam ab Apostolicæ Cathedræ Confirmatione acceperunt. Ad illam igitur recurrunt, ut ad ultimum, & omnino irrefragabile Tribunal, à quo certius, quàm ab ipsis Conciliis, prodeat Oraculum Veritatis. Nisi hoc ita se haberet, hæssissent in ipsa Synodo Ephesina exclamantes: *Concilium Ephesinum firmavit, quæ Cyrillus dixit*. At confugiunt ad Romanos Pontifices, à quibus idem Ephesinum Concilium fuit amplissimè confirmatum. Ergo his tribuunt Certitudinem Veritatis, non obnoxia periculo errandi in edocenda Ecclesia. pag. 250: n. 217.

83. Ipsum Concilium Chalcedonense refundere videtur Certitudinem suæ Fidei in Auctoritatem Apostolicæ Sedis; cum enim suscepisset demonstrandum, Catholicam esse Definitionem, quam adornaverat, ultimò resolvit probationem hujus veritatis in Auctoritatem Cælestini, atque Xysti. Ineptum autem, ac futile fuisset hoc Argumentum, si putasset Synodus, Cælestinum, ac Xystum Errori subjectos esse. pag. 251. num. 218.

84. Hinc pariter evincitur, præsumpsisse Chalcedonen-

ses Patres, quod Concilia indigeant Consensu Pontificum Maximorum, cum Cyrilli, hoc est Ephesinæ Primæ Synodi, Decreta stabiliant Confirmatione Cælestini, atque Xysti. Ergo non dubitant de Pontificia Infallibilitate, cum ab ea Synodorum ipsarum Sententia roboretur. pag. 251. num. 219.

85. Damnatur à Concilio Chalcedonensi Ephesina Synodus Secunda, eò quòd improbata prius fuisset à Romano Pontifice. Si ergo & à Beatissimo, & Apostolico Romanæ Urbis Episcopo omnia, quæ ibi gesta sunt, vana sunt habita &c. Huic Legatorum dicto, includenti Causam, ob quam reprobanda erant cætera Acta Ephesina, præter Electionem Maximi Antiocheni, quem post hæc Beatissimus Episcopus, scilicet Romanus, in propria Communione suscepit, nullus Patrum respondit dicens, non sufficere Romanam Condemnationem ad illam Synodum reprobendam. Ergo implicite omnes assensi sunt, Infallibilem esse Pontificem Maximum in Synodis illegitimis condemnandis. pag. 270. n. 242.

86. Synodus Chalcedonensis non petit Confirmationem à Leone tanquam ab Episcoporum uno, quia jam pro ipso ejus Legati subscripserant; sic enim scribit in Relatione ad eundem: *Hæc sunt, quæ Tecum, qui spiritu præsens eras, & complacere tanquam Fratribus deliberaſti, & qui penè per Tuorum Vicariorum sapientiam videbaris à nobis, effecimus.* A nullo autem alio Antistitum postulatum est, suum ut nomen adiceret Definitionibus illis, quæ jam ab aliis ipsius ejusdem nomine fuerant comprobata. Ergo cum à Leone Novam flagitabant Patres Con-

fir-

firmationem, non ut ad unum de cæterorum Præsulum numero, sed ut ad Universæ Infallibilem Magistrum Ecclesiæ confugiebant. pag. 336. n. 317.

87. Ipsa etiam, quæ spectabant ad Disciplinam, & Ordinem Sedium, præsupponunt Patres indigere Pontificia Confirmatione, loquentes enim de Canone augente honorem Præsulis Constantinopolitani condito à Synodo, inquit: *Scientes, quia & Vestra Sanctitas addiscens & probatura, & confirmatura est eadem.* Ergo si neque his rebus firmitas adest, nisi à Leone stabiliantur, à fortiori non adest Definitionibus Fidei editis à Concilio, absque Confirmatione Sedis Apostolicæ nulli Errori subjectæ. pagina 337. n. 318.

88. Effectum explicatæ Fidei tribuit Concilium Leoni. *Ut, sicut Fidei, sic bonæ Ordinationis Vobis deputetur effectus.* Ergo fatentur Chalcedonenses Patres, à se solummodo vulgata fuisse per Christianum Orbem illa, quæ sanciverat Leo Infallibilis Interpres Divinæ Fidei. pag. 339. num. 321.

89. Petit Synodus à Leone Confirmationem *Ad eorum, quæ à nobis gesta sunt, Firmitatem.* Ergo gestorum rationem reddit Pontifici Maximo, ut ab illius Comprobatione Synodalibus Decretis Firmitas accedat, ideoque fatetur, hac Synodum Superioris sui Confirmatione indigere, ut inconcussa perpetuò maneat. Ergo eadem Confirmatio certè Infallibilis est. pag. 341. n. 325.

C A P. VI.

Incommoda Ecclesiæ , quæ sequerentur , nisi Pontifex Maximus Infallibilis esset in declaranda Fide, arguunt, à nullo tunc in dubium revocatam fuisse Pontificiam Infallibilitatem.

90. **N**isi certa contra Recentes Hæreses Sententia prodire posset ab Apostolica Sede, crescerent Errores in Fide præstolando Generalia Concilia, quæ difficillimè coalescunt, nec frequenter cogi possunt sine maximo singularum Ecclesiarum incommodo, à quibus frequenter abesse nequeunt Episcopi, præsertim quando novæ Hæreses insurrexerunt. *Ne dissensio, quæ in suis initiis abolenda est, nutriatur.* Ergo dissensiones aboleri possunt, ac sæpe debent, per solam Definitionem Pontificis Maximi; proinde Infallibilis. pag. 46. n. 6.

91. Sanctus Flavianus Præsul Constantinopolis, & Martyr prudenter innuit, per frequentia Concilia Ubique turbari Ecclesias, ideoque rogat Leonem, ut Fidem declararet Literis suis, quibus confidit omnes adhæsuros tanquam Divinitatis Oraculo. *Removebitur autem eò Concilium, quod fieri divulgatur, quatenus nequaquam ubique turbentur Ecclesiæ.* pag. 51. n. 16.

92. Cum frequenter haberi Synodi nequeant, & necessariò statim Hæreses damnandæ sint, necesse fuit, vigere in Ecclesia Certum, perpetuòque apertum Tribunal, à quo possint quotidie nascentes Errores damnari. Id por-
rò

rò, quo Ecclesia ad Optimum sui Regimen indigebat, profectò decrevit Sapientissimus Deus. *pag. 52. num. 16.*

93. Infallibilis debet esse Pontifex Maximus, eò quòd Synodi Universales à suo Capite separatæ errare possint, quemadmodum erravit Secunda Generalis Synodus Ephesina; nam cæteroqui, si etiam Pontifex ipse, veluti Synodi, subjectus esset Errori, incerta omnia in Ecclesia fluctuarent: cui proinde malè consultum esset à Conditore suo. Hoc autem dici sine insigni blasphemia nequit. *pag. 71. num. 42.*

94. Reponi non potest, satis prospici Veritati, si Pontificia Confirmatio accedat Synodorum Definitionibus; ideoque minimè necessariam esse Pontificis ejusdem, seorsum à Synodo accepti, Infallibilitatem. Nam subiicio, contingere posse, ut Concilia cum Antistite Summo decertent; in quo eventu nisi certò standum esset Romanis Decretis veluti ineluctabilibus, quid præstari oporteret? An alias cogere Synodos perinde fortasse cum Ecclesiæ Hierarcha pugnaturas, nullo unquam imposito fine dissidiis, & Pastoribus à suo semper grege procul futuris? Præterea si Pontificia Confirmatio Synodis Veram Fidem sancientibus Infallibilitatem attribuit, quo pacto Infallibilitas deesse potest eidem Confirmationi? *pagina 71. num. 42.*

95. Damnata fuit Sancti Athanasii Fides ab Antiocheno, aliisque Conciliis, & Sancti Flaviani Catholica Confessio improbata ab Ephesino Generali Conventu; utraque autem semper defensa ab Apostolica Sede. Ergo huic Infallibilitas adest; cæteroqui enim deesset in Ecclesia
Cer-

Certum Præsidium Assertoribus Veritatis . pagina 75.
num. 45.

96. Nisi in Apostolicam Sedem errare insciam refundetur Damnatio malarum Synodorum , v. g. Ephesinæ Secundæ , non esset Infallibilis , ut liquet ex Antiocheno Conventu , Ariminensi , atque hoc ipso Ephesino , qui licet infregerint priorum Decreta Conciliorum , nullo tamen in pretio habita est eorum Declaratio , quia illis Apostolicæ Sedis Suffragium nequaquam robur adiecit .
pag. 80. n. 51.

97. Valentinianus ipse Imperator præsumit , necessarium esse , ut Romanus Pontifex *Locum habeat , ac facultatem de Fide , ac Sacerdotibus judicare* , videlicet de illis , qui conflaverant Generalem Synodum Ephesinam Secundam . Ergo Seculari quoque Potestati Notoria erat Necessitas Pontificiæ Infallibilitatis ; alioqui enim si etiam Pontifex ipse , veluti Synodi , errare posset , nihil certum in Ecclesia relinqueretur . pag. 87. num. 61.

98. Galla Placidia in literis ad Theodosium Iuniorum affirmat , periculum Schismatis imminere , nisi Leo , Infallibili pollens Auctoritate , irritare posset omnia , quæ ab Ephesino Conciliabulo decreta fuerant : *Ne per præsens Exemplum Schismata generentur inter Episcopos , & Sanctas Ecclesias* . pagina 92. num. 69.

99. Cum Hæretici , ut nulli Concilio succumbant , provocent ab uno ad aliud , sed quod ipsi pro arbitrio , ac pessimè interpretantur , quo pacto Ægyptii Episcopi malè interpretabantur Nicænum in Concilio Chalcedonensi , patet Necessitas Certi Conciliorum Interpretis , & Ma-

gistrum, Apostolicæ videlicet Cathedræ: pagina 128.
num. 108.

100. Ita sententiam tulit in Conciliabulo Ephesino Iuvenalis contra Sanctum Flavianum, & Eusebium Dorilæum Eutychetis Accusatorem: *Sese alienos à Sacerdotio, & gradu Episcopali monstraverunt Flavianus, & Eusebius, qui conati sunt addere, & minuere aliquid de Sancta Fide, quæ in Nicea à Sancto Concilio exposita est, quam & confirmavit Sancta, & Universalis Synodus in hac Ephesia Civitate pridem collecta.* Si autem, quemadmodum Episcopi cum Iuvenale in Hæresim lapsi in Conciliabulo Ephesino cupiebant, nascentes in dies Controversiæ solvi non possent, & ea diserte declarari, quæ implicite continentur in Articulis antea definitis, Hæreses invalescerent, neque via superesset ad illas è medio tollendas. Cum verò Veterum Synodorum Definitiones Hæretici ad suorum Errorum tutelam detorqueant (quo pacto Eutychiani abutebantur nomine Nicænorum Patrum) cumque nihil repugnans Perfidie suæ declarari velint à Novis Concilijs, profectò consopiri cupiunt in Impietate Populos à se deceptos. Pernecessarium igitur est, opportunas identidem fieri ab Ecclesiæ Magistro Antistite Summo Declarationes Erroris expertes, aut ab eodem præscribi, ut fiant à Sacris Episcoporum Congressibus. pagina 131.
num. 110.

101. Nisi Romani Pontifices in declarandis Fidei Controversijs immunes essent Erroris, Hæretici Nova Concilia perpetuò criminarentur, ut ausa contra Vetusta

pugnare. Necessè igitur est ad securum Ecclesiæ Magisterium, ut Infallibilis sit in explicanda Fide Pontifex Maximus. Id autem, quo Ecclesia indiget ad Optimum sui Regimen, enimverò divinitus constitutum est. *pag. 132. num. 110.*

102. Loquentes de Nicæna Fide Chalcedonenses Patres exclamant: *Papa Leo ita interpretatus est.* Sed contrariam Interpretationem attulerat Secunda Generalis Synodus Ephesina. Quid tum? Non Synodali, sed Pontificiæ Interpretationi adhærendum est ex Chalcedonensis Concilij sententia. Idem igitur Concilium censet, Romanum Pontificem impotem falli. Profectò enim, Certus aliquis Interpres Veri superesse debet, si optimo Magisterio instruenda est Ecclesia Dei. Sed instruendam esse quis neget? Si ergo non exempta necessariò Errori sunt in explicanda Fide Concilia à Romano Pontifice non directà, & illustrata, tanquam à suo Capite, ac Rectore, neque hæc ipsa cogi frequenter possunt: procul abesse debet ab errandi periculo Apostolica Sedes, à qua *confirmari Fratres in Catholica Veritate præcepit Deus humanitatem indutus. pag. 141. n. 121.*

103. Ex eo, quod contigit in ipso Sacrosancto Chalcedonensi Concilio, patet, oriri certamina ingenij in numerosis Congressibus Episcoporum, & verissimè Magnum Nazianzenum affirmasse: Neque visum à se Cœtum Antistitum ullum sine pugnis ingenij, ac voluntatum, neque porrò, ut ipse quidem opinabatur, ab alijs videndum in posterum. Ex hoc autem ipso inferitur, Auctore Gregorio Theologo frequentia Concilia Ecclesiæ
non

non commodare, ac necessarium esse ad Optimum Ecclesiæ Magisterium, & Gubernationem, fixum aliquod, Infallibile, ac perpetuò apertum Tribunal, à quo præcipuè damnentur Hæreses quotidie gliscentes, quandoquidem eadem nequeunt excindi à frequenter habendis Concilijs. pag. 237. num. 203.

104. Si Concilijs Generalibus à Romano Pontifice non comprobatis indubia Firmitas deest, ut patet exemplo Secundi Ephesini, hæc Firmitas ipsi Pontifici deesse nequit. Alioqui enim incerta essent omnia, omnique vento doctrinæ circumferretur Ecclesia. Hoc autem divinitus permissum fuisse credi non potest. Infallibilitatem igitur Christus Deus Noster attribuit Vicario suo, iussu *confirmare Fratres in Fide*, quam in Petro spondit *nunquam defecturam*. pag. 251. num. 219.

105. Antequam haberetur Generale Primum Concilium Nicænum exortæ fuerant Hæreses plurimæ, ac tot enumerare potuit Iræneus, qui Secundo Christi Seculo floruit, & ad Romanæ Magisterium Ecclesiæ *Propter Potentiores Principalitatem omnes congregandas*, dicit, *Ecclesias*. Eas autem Hæreses profligaverant Declaratione sua Successores Petri. Sed nisi fuissent habiti Infallibiles, incerta per Tria Secula fuisset Ecclesia de Fidei Veritate. pag. 291. n. 262.

106. Chæcedonense Concilium scribens Marciano Imperatori dicit: *Concilij hujus à Vobis congregati prædicationem Petri Sedis Auctoritate roborantes*. His autem verbis asseritur Infallibilitas Pontificia, quia si hæc denegetur, eadem nec ipsis aderit Synodis, à Petri Sede

fumentibus vires, & nervos; ideoque nulla supererit Certitudo Veritatis in Ecclesia Divina, qua eam destitutam, ab Auctore suo fuisse credi non potest. pag. 331. nu. 306. 307.

107. Cum scripserint Leoni Chalcedonenses Patres, se ab illo petere Confirmationem *Ad eorum, quæ à nobis gesta sunt, Firmitatem*, hinc evincitur Pontificia Infallibilitas, quia si hæc absque Apostolicæ Sedis Confirmatione non viget omnino ineluctabilis in ipso Concilio, enimverò si eidem quoque deesset Apostolicæ Sedi, tutum nihil, & omnino Certum superesset in Ecclesia Dei: aut si ad habendam Firmitatem rursus a Pontifice confugiendum esset ad Synodum, & ab hac ad Pontificem, vitioso Circulo laboraretur. Has autem nugas fieri noluit Sapientissimus Ecclesiæ Institutor, sed omnino voluit, Certissimum eidem adesse Magisterium Veritatis. Hoc ergo inest Pontifici Maximo, à quo semper Concilia Confirmationem obsequentissimè petiverunt. pag. 341. nu. 325.

108. S.S. Leo Magnus, Gregorius Nazianzenus, Ambrosius, alijque, censent non expedire frequentia Concilia ob periculum turbarum, cum in illis, ut scribit Leo Maximo Antiocheno: *Difficile sit, ut cupiditas improborum non aliquid supra mensuram suam moliatur appetere*. Si autem rarò Synodi habendæ sunt, necessarium profectò est in Ecclesia Divina Infallibile aliquod Tribunal veram Fidem declarans, & damnans Hæreses frequenter nascentes, cum illas ex Apostoli Oraculo *Esse oporteat ad explorandam piorum Constantiam*. Quod autem

hoc

hoc erit Tribunal errare impos, nisi Apostolorum Principis Cathedra? pag. 358. num. 354.

109. Iterum Leo scribens Leoni Augusto professus est, frequentia Concilia Ecclesiæ non commodare. Quod si è Leonis Magni sententia, comprobata ab obsequio Cæsaris recedentis à Novæ Synodî postulatione, non expedit frequenter celebrari Concilia, non incongruè Pontificia ex hoc infertur Infallibilitas, si fateamur, bene provisum à Christo Domino fuisse Ecclesiæ suæ. Non enim rarò emergunt Hæreses, sicuti rarò habendæ sunt Synodi. Ne illæ igitur invalescant, quamprimùm ab illo sunt condemnandæ, cui certa fides à Christiano Populo præstanda sit. pag. 365. n. 364.

110. Episcopi Pisidiæ, Helleponti, Paphlagoniæ, Epiri, damnant frequentia Concilia ob multiplices rationes. Ergo satis Veritati consultum existimabant à Pontificijs Definitionibus: perinde ac Damasi Declarationi statutum se Basilius Magnus profitebatur, Athanasius à Generali Concilio Antiocheno damnatus ad Iulium tanquam Infallibilem appellavit, & Nazianzenus Romanam semper integerrimam Fidem concelebrat. pag. 368. num. 370.

C A P. VII.

Multiplex Attestatio Sancti Leonis scribentis ad Synodos, ad Imperatores, & alios, evincit Notorietatem tunc ab omnibus habitam Pontificiæ Infallibilitatis.

111. **P**Ræter alia Sanctissimi, ac Sapientissimi hujus Pontificis Pronunciata hucusque allata, cò quòd pertinerent ad varia Capita Intrinsecarum Rationum, quas expendimus, supersunt nonnulla, quibus tantummodo inest vis Extrinsecæ Auctoritatis sitæ in ipsa Leonis Assertionem. Hæc autem ipsa sufficientissimum pondus habet ad evincendum, quod ipse non tribueret sibi prærogativam illam nunquam errandi, quam divinitus Cathedræ suæ fuisse indultam Orthodoxi tunc omnes non faterentur. Scribens igitur Ephesino Secundo Concilio Legem statuit *De pestifero Eutychetis Errore primitus damnando*, & adigendo Hæresiarcha ad ejurandos **SENSUS HÆRETICOS**, si restitui cupiebat in Ecclesiastici honoris gradum. Has porro Leges præscribere Universali Concilio nequivisset, nisi Infallibilis in fandi Fide, ac nisi talem existimandum se ab ipsa Synodo Sapientissimus Pontifex credidisset. pag. 61. num. 31.

112. Iterum, ut Infallibilis, jubet penitus aboleri Eutychetis Errorem; narrat enim, à se scriptum ad Flavianum fuisse, *Vt abolito hoc, quo Eutyches inquinatus videbatur, Errore, in laudem, & gloriam Dei pertotum Mundum*

Mundum una sit Fides, & una, eademque Confessio.
pag. 62. n. 32.

113. Affirmat, quod si lectæ fuissent in Concilio Ephesino suæ Literæ ad Flavianum, *Omniū Concertationum strepitus quievisset.* Ergo illæ ab Orientali Ecclesia Infallibiles credendæ erant. pag. 66. n. 36.

114. Dissensiones amputandas, & Errores extinguendos affirmat, *Si Veritas Auctoritate Pontificia muniat.* An non ergo Infalibile censendum putat Oraculum suum ab Orientali etiam Ecclesia? Quis autem tributum sibi putet à Pontifice Sapientissimo id, quod sui Iuris non esset? Aut quod, perperam usurpatum, Orientalis Ecclesia spernere impune potuerit? Illud certè nequaquam sprexit Flavianus, ad quem Literas dabat: & Universale, paulò post celebratum, Chalcedonense Concilium, adeo non carpsit Sacerdotum Principem, quasi se Magistrum non subiectum Errori jactasset, ut potius, jurans in Leonis verba, dictata cælitus à Petro fuisse dixerit ea, quæ Leonis calamus exaraverat. pagina 46. num. 5.

115. Theodosio Imperatori scribit, *A se judicandum id, quod Evangelicæ, & Apostolicæ doctrinæ conveniat.* Ergo Universæ in vera Fide explicanda Ecclesiæ Magistrum Erroris expertem se esse præsumit. pag. 48. num. 8.

116. In Epistola ad Flavianum ait, *Sufficientes semisse Literas ad confirmandos animos non solum Sacerdotum, sed etiam Laicorum.* Damnatum igitur à se fuisse recentem Errorem affirmat, suasque sufficere Literas

teras ad Christi cultores omnes intra veritatis fines continendos. An non ergo Universæ Præceptorem, cui semper Divina Veritas adsit, Ecclesiæ se profitetur? pag. 53. n. 17.

117. Rursus condemnat Sensum Hæreticum Eutychetis, jubetque damnari Auctorem Hæresis, nisi resipiscat. *SENSUM autem prædicti Eutychetis etiam nos DETESTANDVM ESSE DECERNIMUS, ita ut si assertor insipiens in sua pravitate voluerit permanere &c.* Ut Infallibilis igitur Ecclesiæ Doctor Hæresim improbat, utque Iudex Hæresiarcharum pœnis Eutychetem subiicit, nisi ejuret *SENSUS HÆRETICOS.* pag. 54. num. 19.

118. Negat, dubitari posse de rebus à se declaratis; cum enim statuisset, ut Eutyches *Sententiam damnationis exciperet, quam utique si IN SUO SENSU voluerit permanere, nullus poterit relaxare,* neque ipse videlicet Universalis Episcoporum Cœtus, deinde subdit: *Dubitari non potest, quæ sit Christianæ Confessionis integritas.* Ambigi ergo nequit de Veritate, quam Petri Successor edocuit, & omnino damnandum à Synodo est, quod Romanus Pontifex ante damnavit. Falli ergo nequit idem ex Cathedra docens Ecclesiam. pagina 56. num. 22. & 23.

119. S. Flaviano ait, *Plenius ipsum instruendum, per ea, quæ portabunt Apostolici Legati:* Ac Theodosio affirmat, *Suffecturos amputandis scandalis illos, qui præsentiae suæ impleant vicem.* An non igitur Magistrum Erroris immunem se ostendit esse Universalis Ecclesiæ? pag. 58. num. 26.

120. Eidem Theodosio inculcat, *Auctoritatem inesse sibi ad Veritatem defendendam, quatenus nulli liceat sic eam munitam in aliquo commovere, dum repente læsio removetur.* Si ergo ne ipsi quidem Concilio commovere licebat Veritates à Leone declaratas, firmissimus ipse erat Veræ Fidei Magister. pag. 81. num. 52.

121. S. Pulcheriæ scribit, *Fidem plenissimè expositam, atque digestam à Sede B. Petri Apostoli ad S. Synodum fuisse delatam.* Attulerant ergo Pontificii Legati Fidem necessariò confirmandam ea solum de causa, ut universo per suos Antistites innotesceret Orienti; cum alioqui iam indubitabilis esset, cò quòd à Sede B. Petri prodivisset. pag. 81. n. 53.

122. Fuisse ait *Contra omnium Canonum disciplinam,* quod Dioscorus vetuerit in Synodo legi Oracula Pontificia. Ergo Canones declarabant, Pontificem Maximum audiendum esse à Synodis tanquam certissimum Doctorem, Catholicæ Veritatis. pag. 81. num. 53.

123. Alloquutus Leo Constantinopolitanos Cives; *Hanc, inquit, Fidem, dilectissimi, Veram, & indissolubilem &c. perseveranter tenete, & constanter asserite.* Ut Magister igitur Infallibilis Veritatis præcipit Apostolico ritu, quid credendum sit: veluti Paulus vetabat, credi contraria ijs, quæ populis ipse nunciaverat, Arcana Divinitatis. pag. 85. num. 59.

124. Ad eandem Cæsaream Urbem mittens Legatos suos, jubensque, novum Antistitem Anatolium in sua verba jurare, Theodosium Imperatorem alloquitur, *Fratres, inquit, meos &c. direxi, per quos, quæ nostræ Forma sit Fidei, manifestatis instructionibus, quas misimus, possitis*

diligenter agnoscere. Ergo in omnes, vel Maximos, totius Orbis Præsules Magisterium exercet. pag. 100. num. 77.

125. In Epistola ad Theodoretum ita loquitur Sanctus Pontifex de illis, qui editæ à se Declarationi Fidei ausi fuerant repugnare: *Dum nonnulli Dissensionum incitati Auctore ad contradictionis bella profiliunt.* Hi porrò fuerant Hæretici quidam ex Illyrico, ac Palæstina. Qui ergo dubitare possunt de Veritatibus ab Apostolica Sede sancitis, mali Dæmonis, qui Dissensionum est Auctor, furiis impelluntur. *pag. 203. n. 180.*

126. Suum esse munus imbuendi omnes Catholica Veritate profitetur in Literis ad Anatolium, & Errorum nocte depulsa solem animis afferendi. *Credite Nobis dispensationis labor ad desideratum pervenit effectum.* Ergo præsumit, Magistrum se omnium esse nulli subjectum Errori. *pag. 342. n. 326.*

127. Non solum Maximus ipse Pontifex hoc asseverat, sed etiam affirmaverat Anatolius, de quo subdit Leo: *Sicut etiam Epistole tue textus eloquitur. pag. 342. num. 326.*

128. Cum scribens ad Maximum Antiochenum dicere uno verbo potuisset, standum esse Ephesinis, & Chalcedonensibus contra Nestorium, ac Eutychetem Decretis, non parçè ipse Divinæ Incarnationis Mysterium pandit. Ex hoc autem Magisterio, quod exercet Pontifex Optimus de Arcanis paulò ante declaratis in Generalibus Concilijs, inferitur, innotuisse Leoni, non minorem apud Maximum, & omnes Orientales, fore suis, quàm Synodorum dictis Auctoritatem. Dum autem inquit: *Catholicæ Fidei Petra, cuius Cognomen Beatus Apostolus Petrus sumpsit à Domi-*

no, nullum recipit ab utraque Impietate vestigium &c. indicat, æquè certam esse suam, ac Petri Doctrinam, cum Instaurator humani generis suam supra Petri soliditatem statuens Ecclesiam, nullis unquam arietibus, aut balistis Tartari diruendam, ipsis etiam Petri Successoribus è Cathedra Christianum Orbem erudientibus Privilegium nunquam errandi efficacissimis à Patre precibus exoraverit. pag. 356. num. 351.

129. Leonem Imperatorem erudiens Leo Pontifex Maximus, cum de Synodo Chalcedonensi sermonem institueret, inquit: *In qua nullo modo contingere potuit, ut à Nobis contra Sanctam Nicenam Synodum sentiretur, quod Hæretici mentiuntur.* Ergo se diserte dicit impotem falli, dum affirmat, contingere nullo modo potuisse, ut à se contra Nicenam Synodum sentiretur, contra quam sentiendo in Explicatione Fidei missa Chalcedonem profectò exerrasset. pag. 367. num. 367.

130. Hic præterea præsumit, quod recenter habita Synodus nihil aliud præstiterit, quàm ut subscriberet Epistolæ Pontificiæ; neque enim dicit: *Nullo modo potuit contingere, ut à Synodo Chalcedonensi; Sed Ut à Nobis contra Nicenam sentiretur;* ipse enim unus fuerat Animus, & Vita Concilii, hoc autem Organum, ac Tuba Pontificis Maximi. Ergo si Infallibilis habenda est Synodus, à fortiori talis censendus est Leo. pag. 367. num. 367.

C A P. VIII.

De Infallibilitate penitus Notoria Pontificis Maximi declarantis Fidem Attestatio Sanctorum Virorum, Imperatorum, Iudicum Secularium, aliarumque, præter Chalcedonensem, Synodorum.

131. **S** Flavianus Præsul Constantinopolis, & Martyr pacandam sperabat Orientis Ecclesiam per Assensum Constantinopolitanæ Provinciali Synodo præstitum à Leone: *Causa enim eget solummodo vestro solatio, atque defensione, qua debeatis Consensu proprio ad tranquillitatem, & pacem cuncta perducere.* Inani autem spe lactatus fuisset, nisi morem hunc Orientis Ecclesia Catholica eò usque servasset, ut videlicet Romanis Declarationibus acquiesceret. pag. 51. num. 14.

132. Addit exinde testimonium amplissimum Pontificiæ in exponendis Veræ Fidei Articulis Infallibilitatis: *Sic enim Hæresis, quæ surrexit, & turbæ, quæ propter eum factæ sunt, facillimè destruentur, Deo cooperante per vestras Sanctissimas Literas.* Destrui profectò Hæresis per Leones Literas nequivisset, nisi easdem, è Cathedra Petri dictatas, nulli subijci Errori posse pervulgatum, & Notorium Orbi Christiano fuisset. pag. 51. num. 15.

133. Quia verò Sanctus Præsul, cumque illo Sacramentum Respublica nequaquam necessarium putabat Consensum Ovium, ut veræ crederentur voces Pastoris, ait: *Removebitur autem & Concilium, quod fieri divulgatur, quate-*

quatenus nequaquam ubique turbentur Ecclesie. Infallibilis igitur est Pontificia Definitio, etiam ante Concilii, vel Ecclesie Confirmationem, ex Flaviani Sententia, & communi tunc Catholicorum omnium, quos idem confidebat ultro adhæsuros Leonis Literis, ut Divinitatis Oraculo. Alioqui, supervacaneum fore Concilium ad novam labefactandam Hæresim, ineptè pronunciaffet. pag. 51. num. 16.

134. Audita Condemnatione sui lata à Dioscoro in La-trocinali Synodo Ephesina Flavianus exclamavit: *Appello à te. Non appellasset autem ad Leonem Pontificem Maximum, tanquam ad Certiorem Universali Concilio Iudicem Veritatis, nisi eum Infallibilem credidisset. pag. 133. num. 111.*

135. S. Petrus Chrysologus apertè affirmat, *A B. Petro, qui in propria Sede vivit, & præsidet, præstari querentibus Fidei Veritatem. Ergo sicut Petrus ipse exemptus erat Errori, ita erat Leo, de quo Chrysologus loquebatur. pag. 63. num. 34.*

136. De se autem subdit: *Nos enim pro studio pacis, & Fidei extra Consensum Romanæ Civitatis Episcopi Causas Fidei audire non possumus. Non solum ergo immiscere se nequeunt cæteri Præsules Controversiis iam delatis ad Romanum Tribunal, sed neque illas audire: atque hoc præstare vetantur non tantummodo ne pacem lædant, sed etiam ne ipsam Fidem, cujus Magister, & Iudex falli nescius est Romanus Episcopus, idemque Universæ Præses Ecclesie. pag. 64. num. 35.*

137. S. Pulcheria Augusta S. Leoni scribens testimo-nium

nium fert de sincera novi Constantinopolitani Præfulis Religione, quam veram esse comprobatur ex eo, quod errare nesciæ Apostolicæ Romanæ Cathedræ se Discipulum profiteatur, exosus illi contrariam, ideoque pestilentem, Synodi Prædatoriarum doctrinam: *Anatolius in eadem Fide permansit, atque Religione, & tuarum Literarum Apostolicam Confessionem complectitur, illo Errore sublato, qui ab aliquibus nunc ortus est.* Ab Eutychete autem exortus Error fuerat Ephesi à Concilio confirmatus, & ab Anatolio tamen rejectus, quia perculsus Anathemate à Leone Religionis Magistro. pag. 104. num. 81.

138. A Synodo Chalcedonenſi declaranda illa eſſe, inquit Pulcheria, quæ Infallibilis Leo definiverit. *Et propterea Tua Reverentia quocumque modo prospexerit, ſignificare dignetur, ut omnes etiam totius Orientis Episcopi &c. Te Auctore decernant. Igitur quocumq; modo prospexerit Leo, & illo Auctore omnia decernenda erant.* pag. 105. num. 83.

139. Theodoretus Vir Sapienſiſſimus certum Fidei Magiſtrum à ſe habitum fuiſſe Romanum Pontificem gloriatus eſt in Chalcedonenſi Concilio: *Subſcripſi Epistolæ Sanctiſſimi, & Deo Amantiſſimi Archiepiſcopi Domini Leonis.* Et Seculares quoque Iudices nihil contra illum movendum putaverunt, eò quòd ſuam in Sedem, tanquam exoſus Neſtorium, fuiſſet à Leone, Infallibili Veræ Fidei Iudice reſtitutus pag. 266. num. 237.

140. Cum iidem Iudices ita ſermonem de Theodoro clauſiſſent: *Sicut & Sanctiſſimus Leo Archiepiſcopus iudicavit: omnes Reverendiſſimi Episcopi clamarunt: Theodoretus dignus eſt Sede &c. Orthodoxum Doctorem*
Eccle-

Ecclesia recipiat. Archiepiscopo Leoni multos annos. Post Deum Leo iudicavit. Hi autem plausus indicant, Infallibilem in Iudicio ferendo de Theodoreto à Synodo habitum fuisse Leonem. pag. 266. num. 238.

141. Constantinopolitanis Civibus respondet Leo: *Confirmationem, quam expetistis, ultro præbuimus. Expetiverant ergo à Leone Confirmationem Fidei, & illam quidem expetiverant statim post Generale Concilium in Oriente celebratum, cui Theodosius Iunior Imperator Hæreticorum laqueis irretitus impensè favebat. Inconcussam igitur ab Vrbe Roma Veritatem declarandam sperabant, quæ ab Ephesino Conventu minimè prodijisset. An non ergo in Vetusta Ecclesia pervulgatum erat, Romanum Pontificem Erroris immunem esse in Fidei Articulis explicandis? pag. 84. num. 58.*

142. Valentinianus Imperator censet, in Concilio ferendam esse à Leone Sententiam tanquam ab inconcussæ Veritatis Magistro. *Et prædictus Sacerdos, congregatis ex omni Orbe etiam reliquis Sacerdotibus &c. Sententiam ferat, quam Fides, & ratio Veræ Divinitatis expostulat. pag. 89. num. 64.*

143. Idem affirmat Galla Placidia Augusta. *Secundùm Formam, & Definitionem Apostolicæ Sedis &c. ad Concilium Apostolicæ Sedis Iudicium transmittatur. Si secundùm Formam, & Definitionem Apostolicæ Sedis destruenda erant Acta Ephesina, & Novæ Synodi Decreta statuenda, omnium ergo addictorum Christo Mortalium, atque ipsorum Conciliorum Infallibilis Iudex erat Romanus Episcopus; cæteroqui enim nulla patuisset via*

ad

ad Veritatem indagandam. Hæc certè non adeo disertè ad Theodosium Hæreticorum sibilis aures non occludentem. Augusta scripssisset, si ullus tunc hanc Pontificiam Immunitatem ab Errore in controversiam revocasset. pag. 90. num. 66.

144. In Literis autem ad Pulcheriam Placidia Leonem appellat *Vindicem violatæ Fidei*. Innotuerat igitur Orbi Christiano, Pontificem Romanum esse Fidei Custodem, Magistrum, & Iudicem errare inscium. pag. 93. num. 70.

145. Marcianus Imperator edicit, *A Synodo declaranda esse illa, quæ Leo definiverit*; adeoque manifestissimè ipsum appellat Ducem, & Arbitrum Conciliorum, & Infallibilis Veritatis Magistrum; alioqui enim ea, quæ Romæ declarata fuissent, potuissent abrogari à Concilijs non compulsis ad ea Christianis omnibus Populis indicenda. Nisi autem hæ Veritates in Ecclesia pervulgatæ, ac Notoriæ fuissent habitæ, an eas suis Cæsar Epistolis inferuisset? *Si placuerit Tuae Beatitudini &c. & Synodum celebrare &c. Sacræ Religioni, quæ utilia sunt, decernet.* Ipse igitur Leo decernet, & illi Synodus obtemperabit. De Præsulibus autem Concilium celebraturis subdit Imperator: *Sicut Sanctitas Tua secundum Ecclesiasticas Regulas definiverit, sua dispositione declarent.* Episcopi quidem declarare, ac disponere dicuntur, quia verè ipsi quoque definiunt in Concilijs, sed iuxta ea, quæ prius fuerint ab Infallibili Synodorum Præceptore definita, si opportunum ipse putat, suam ante Synodos Sententiam, secundum Ecclesiasticas Regulas, pro Ecclesiæ bono proferre. pag. 102. num. 80.

146. Idem Religiosissimus Imperator comparat Infal-
libilitatem Leonis cum illa Concilii Nicæni, de quo lo-
quutus, tanquam Hæresum everfore, subdit: *Sicuti*
etiam Sancti Leonis Papæ Urbis Romæ, qui Sedem Aposto-
olicam gubernat, missa ad sanctæ memoriæ Flavianum
Constantinopolitanæ Urbis Episcopum scripta testantur.
De aliis, utcumque Sacrosanctis, Constantinopoli, & Ephe-
si habitis Conciliis, sermonem non instituit Imperator, cui
satis est, in medium afferre Leonem ad Hæreticos profli-
gandos. pag. 260. n. 231.

147. Censet quoque Cæsar, perinde obstrictos fuisse
Chalcedonenses Patres ad confectandam Explicationem,
Veræ Fidei traditam à Leone, ac illam, quæ à Nicæno
Concilio permanaverat. At profectò hæc non fuisset Mar-
ciani sententia, nisi omnibus innotuisset, utpote in Eccle-
sia tunc Pervulgatum, quod errare nequeat è Cathedra
docens Pontifex Maximus. pagina 262. num. 231.

148. Post insignem honorem ab Imperatore habitum
Pontifici Maximo in plausus effusa est Synodus, quæ con-
firmasse videtur Acclamationibus suis Pontificium Ius eru-
diendi Ecclesiam ea certitudine, qua hoc præstiterat Syno-
dus Nicæna. pag. 262. n. 232.

149. Epistola Imperatorum Valentiniani, & Marciani
ad Præsides Provinciarum loquens de Synodo Chalcedo-
nensi ab omnibus suscipienda: *Venerabilis*, inquit, *Sy-*
nodus innumerabilium penè Sacerdotum Chalcedonem
conveniret, quæ dum Fidem diligenter inquirat, Aucto-
ritate Beatissimi Leonis Episcopi Æternæ Urbis Romæ,
& Religionis Fundamenta constituit: sive, ut habet Ver-

sio Græca, *confirmat*. Inquisitio igitur Fidei in eo sita fuit, ut *Auctoritate Beatissimi Leonis Religionis Fundamenta confirmarentur*. An non Magistrum, & Ducem Concilii fuisse Romanum Pontificem in declaranda Catholica Veritate Imperatores affirmant: perinde, ac si nihil aliud pro Fide stabilienda præstitum à Concilio fuisset, nisi ut Leonis Epistolam, veluti credendi Normam, omnibus latissimè populis ostentaret? Hoc porro Universalis Synodus minimè præstitisset, nisi cujuslibet Erroris periculo exemptam putasset Apostolicam Sedem. *pag. 354. num. 347.*

150 Iudices Seculares quasi Certam Definitionis ferendæ Regulam Leonis Epistolam proponunt Concilio Chalcedonensi in fine Actionis Primæ. Etenim Reverendissimus Archiepiscopus Senioris Urbis Romæ Leo adversus Eutychis infidam, & contrariam Catholicæ Religioni emergentem dubitationem visus est ad Reverendæ memoriæ Flavianum misisse Epistolam. Non magni ponderis videri potest, quod Seculares Iudices Certam Fidei Legem opinentur esse Epistolam ab Apostolica Sede dictatam, cum hoc ipsum censuerit Univerſa Synodus multò majori pollens Auctoritate. Sed neque contemnendum videtur Seculare Iudicium, ex quo congruenter arguitur, Pervulgatam ea tempestate fuisse, ac Notoriam omnibus Christi cultoribus Pontificiam Infallibilitatem. *pagina 135. num. 113.*

151 Chalcedonensibus Episcopis hac interrogatione Iudices insisterunt: *Epistolam Sanctissimi Leonis suscipitis? Prædicti Reverendissimi Episcopi clamaverunt; Etiam.*
Sufci-

Suscipimus, & subscripsimus. Magnificentissimi, & gloriosissimi Iudices dixerunt: Ergo, quæ in ea inseruntur, inserantur Definitioni. Ergo Catholicæ Tessera Religionis est susceptio Epistolæ Pontificiæ tanquam omnino Infallibilis, de Sententia utriusque, Profani videlicet, & Sacri Fori; neque enim solum à Secularibus Iudicibus interrogati sunt Patres de illius Epistolæ susceptione, ut certò innotesceret, eos in Orthodoxa Fide perstare; sed etiam iidem Patres de Epistola à se suscepta, & subscripta, gloriati sunt, veluti de manifesto Argumento suæ in defendenda Veritate Constantiæ. pagina 249. num. 215.

152. Existimant Iudices, protestandum à Patribus esse, suscipi à Synodo Leonis Epistolam tanquam Erroris insciam Normam credendi. *Magnificentissimi, & gloriosissimi Iudices dixerunt: Ergo addite Definitioni: Secundum Iudicium Sanctissimi Patris Nostri Leonis duas esse Naturas in Christo inconvertibiliter &c.* Leonis igitur irrefragabilis Auctoritas adeo prævaluit, ut non solum nihil contra Consilium immutandæ Definitionis responderint Patres, sed etiam ab iisdem omnibus rogati Iudices fuerint, ut interesse vellent selectis Antistitibus novam daturis Formam Definitioni ex Regula Epistolæ Pontificiæ, pag. 254. n. 223.

153. Ravennius, & alii Galliarum Antistites Nationalem Synodum constituentes gloriantur, Leonis Epistolam, ut ipsum Fidei Symbolum, cordi suo inscriptam, & à singulis memoriæ fuisse mandatam. *Quæ Apostolatus Vestri scripta, ita ut Symbolum Fidei, quisquis*

Redemptionis Sacramenta non negligit, tabulis cordis adscripsit, & tenaci, quò ad confundendos Hæreticorum Errores paratior sit, memoriæ commendavit. Ergo sicuti enim verò Infallibile credebant esse Symbolum Fidei, ita eandem de Leonis Epistola videntur ferre sententiam. pag. 207. n. 180.

154. *Iidem paulò post, non commemorato Chalcedonensi, paulò ante celebrato, Concilio ab una Apostolica Sede, tanquam certissima Fidei Magistra, manasse dicunt Definitionem Catholicæ Veritatis. Gratulantes, quod tantæ Sanctitatis, tantæ Fidei, tantæque Doctrinæ Apostolicæ Sedis, unde Religionis nostræ, propitio Christo, Fons & Origo manavit, Antistitem dederit. pagina 208. n. 180.*

C A P. IX.

Attestatio ipsorum Æmulorum Romanæ Cathedræ, videlicet Anatolijs Constantinopolitani, & Hostium quoque, scilicet Hæreticorum, & Hæresiarchæ Euty- chetis, ejusque Signiferi Dioscori, de Apostolicæ Cathedræ Fidem explicantis certissima Veritate.

155. **S**ententiam ferens Anatolius de Iba Edeffleno inquit: *Omni in præsentem de eo suspensionem abiicio, quoniam consentit, & subscribit ei, quæ de Fide Sententia data est à Sancto Concilio, & Epistole Sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis. Ad omnem*

nem de Iba suspensionem abiiciendam satis esse videbatur Consensus ab illo præstitus Definitioni Fidei à Chalcedonenſi Concilio paulò ante formata. Additur autem ab Anatolio Subſcriptio adjecta ab Iba Epiſtolæ Pontificiæ, cum Certiſſimum Argumentum Catholici Veritatis profluat ex eo, quod quis Romanæ ſc. Infallibilis Cathedræ Diſcipulum profiteatur: pag. 274. num. 245.

156. Poſt ſuperbum Canonem, quem Anatoſius intruſit de Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ Primatu in Oriente, ſubiicit alium de Præſulibus Ægyptiis, quibus indulgebatur mora uſque ad Alexandrini Electionem Antiltitis, poſt quam ſubſcribere Leonis Epiſtolæ parati erant. *Quoniam Religioſiſſimi Epiſcopi Ægyptii, non ut Catholici Fidei adverſantes, Sanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis Epiſtolæ ſubſcribere diſtulerunt, ſed dicentes, in Ægyptiaca Dioceſi hanc eſſe conſuetudinem &c.* Ex huius Canonis verbis Hæreſis perſtringuntur, qui animum obdurant ad Pontificiam ex Cathedra Doctrinam non ſuſcipiendam: *Non ut Catholici Fidei adverſantes Sanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis Epiſtolæ ſubſcribere diſtulerunt.* Adverſarentur ergo Catholici Fidei, ſi omnino ſubſcribere detrectarent. pag. 300. num. 276.

157. Cum Concilium ita ſtatuſſet in Actione ſecondæ: *Anatoſius eligat de hiſ, qui ſubſcripſerunt, videlicet Epiſtolæ Leonis, quos putaverit idoneos eſſe ad docendum eos, qui dubitant: hi porrò erant Epiſcopi ex Illyrico, & Palæſtina tunc Hæretici, quia con-*

tumaces in dubiis suis circa Veritates jam definitas : iidem Præsules alienam instructionem recusantes inclamarunt : *Nos ita credimus : Omnes ita credimus . Sicut Leo , ita credimus . Nullus nostrum dubitat . Nos jam subscripsimus .* Ultima quidem hæc verba nunc proferentes egregiè mentiti deinde sunt eorum nonnulli , qui in Quarta Actione subscribere Leonis Epistolæ subterfugerunt . Sed hinc manifestè videtur evinci , adeo Pervulgatum apud Orthodoxos omnes fuisse , censendos esse Fidei Perduelles illos , qui non crederent , Verissimam esse Doctrinam Pontificis Maximi , ut , ne tales illi Antistites haberentur , simulaverint Assensum , quem eidem nequaquam scripto præstiterant . pag. 161. num. 141.

158. Licet hi Antistites profiterentur , se omnes in Leonis verba jurasse , incertarum tamen Opinionum vento adhuc circumferebantur post auditam Cyrilli , idest Sacrosancti Primi Concilii Ephesini , Doctrinam , cui refragari Catholicis omnibus vetitum erat . Hæresis igitur manifestæ coarguuntur . Hoc exemplo liquet , quò deveniant , qui ultro non complectuntur , velut Infalibilem , Pontificiam Doctrinam , sed audent ex illa in dubium aliquid revocare . Non assensu Leonis Literis , ad suæ quoque mentis Tribunal in ea librandam Generalem , & ab Apostolica Sede confirmatam , Synodum appellaverunt . pag. 163. n. 142.

159. Prodigio simile videri potest , quod Hæretici ipsi gloriati sint , se subscripsisse Pontificiis Literis veluti Errori nulli obnoxiiis . Cæterum si re ip-

sa censerent Romanum Pontificem impotem falli, toto seipfos cælo profiterentur errantes, cum, quæcumque oriatur Hæresis, illico ab Apostolica Sede damnetur. *pagina 165. num. 143.*

160. Hæresiarcha Eutyches damnatus à Sancto Flaviano in Synodo Constantinopolitana ad Leonem Pontificem Maximum appellavit. Ergo præsumpsit, veram ab Orbe Christiano existimandam esse suam Fidem, si ab Apostolica Infalibili Sede comprobaretur. *pag. 47. num. 7.*

161. Idem spondet, se statutum Pontificiæ Declarationi Fidei, sic enim de illo ad Theodosium Imperatorem scribit Leo: *Cum in libello suo, quem ad Nos misit, hoc saltem sibi ad promerendam veniam reservaverit, ut correcturum se esse promitteret, quidquid nostra Sententia de his, quæ malè senserat, improbasset.* Atque id ipsum Sanctissimus Pontifex confirmat loquens de illo in Literis datis ad Secundam Synodum Ephesinam: *Spondens per omnia nostram sequuturum se esse Sententiam.* Sed hoc minimè spondidisset, si Sententiam Leonis putasset Errori subiici posse. *pag. 57. num. 24. & pag. 62. num. 32.*

162. In Concilio Chalcedonensi Episcopi ex Palæstina, & Illyrio Dioscori asseclæ, optantes ad Synodum inter Iudices revocari nefarium illum Vexilliferum Eutychetis, exclamarunt: *Patres Synodo reddite: Consentaneos Leoni Synodo.* Ac paulò post subdiderunt: *Dioscorum Synodo, Dioscorum Ecclesijs.* Hinc inferitur, ab ipso quoque Dioscoro tunc simulatum fuisse animum præ-

paratum ad assentiendum Literis Pontificiis. Illustre hoc Argumentum est, quod & ipse Perduellium contumacissimus diffiteri nequireret in amplissimo illo Ecclesiæ Universæ Theatro, ac Senatu Sacrosancto, omnino Catholicum censeretur non posse, qui non admittat ab Infallibili Apostolica Sede, prodeuntem Definitionem Fidei.

pagina 162. numero 143.

¶ 144.

F I N I S.

INDEX

I N D E X

RERUM NOTABILIVM.

*Prior Numerus Paginam, alter Notam marginalem
significat.*

A
Ægyptii Episcopi Hæretici frustra allegant Sanctum Marcum, & Concilium Nicænum, nisi obediunt Pontifici Maximo. p. 33. num. 160. & pag. 58. n. 76. & pag. 59. num. 78. 79. 80. lidem malè interpretabantur Concilium Nicænum. pag. 66. n. 99.
 Ægyptiorum Monachorum Causæ imponitur finis præscriptus à Legatis Pontificiis. p. 5. n. 70.
 S. Ambrosius damnat frequentia Concilia. pag. 70. n. 108.
 Anatolius Præsul Constantinopolitanus fatetur Pontificem M. præstare Conc. Generalibus & hæc esse illius Instrumētum p. 2. n. 4. præfert Pontificem Max. Conc. Gen. p. 34. n. 168. Testatur Pontificiam Infallibilitatem, p. 86. n. 155. p. 87. n. 156. Censet Hæreticos eam negantes. p. 87. n. 156. Agnoscit Pontificem Maximum Successorem Petri, & æquè Infallibilem, ac Petrus esset. pag. 40. n. 9. vocat Pontificem Maximum Solem Veritatis. pag. 76. n. 127.
 Anatolius licet electus esset Archiepiscopus à Concilio Ge-

nerali, tamen ut illum S. Leo confirmet, petit Theodosius Iunior Imperator. p. 26. n. 118. idem iubetur à Leone mittere Romanæ suæ Fidei Confessionem. pag. 26. num. 119. illius iussu reversi ad solū Presbyteratum Episcopi restituntur Ordini suo à Pontificiis Legatis. pag. 15. n. 71. & 72. illi catenus aliquid indulget Concilium Chalcedonense, quatenus putat se non prohiberi à Pontifice Maximo. p. 16. n. 76. frustra nititur Canone Concilii rejecto à Pontifice Maximo. pag. 24. num. 112, à quo, sed frustra, illum confirmari petit. pag. 34. n. 169. iubetur jurare in verba Leonis. pag. 75. n. 124.

Animus, & Vita Concilii est Pontifex Maximus, cujus ipsa Synodus est Organum, & Tuba. pag. 77. n. 130.

Antichristus solus, aut Diabolus audet pulsare inexpugnabilem firmitatem Petri. pag. 4. n. 12. & pag. 41. n. 16.

Antiochenum Concilium spre-
 rum ab Ecclesia, quia non confirmatum à Pontifice Maxi-
 mo.

I N D E X

- mo . pag. 20. n. 96. infregit
Decreta aliorum Conciliorum .
sed frustra . p. 66. n. 96.
- Apostolatus est Munus Pontifi-
cium . pag. 42. num. 19. p. 43.
num. 20.
- Appellatio à Concilio Generali
ad Pontificem Maximum da-
ri potest teste S. Flaviano p. 28.
n. 131. & S. Pulcheria . pag. 28.
n. 132. ac Theodoro . pag. 28.
n. 133. & Valentiniano . p. 29.
n. 137. & Galla Placidia . p. 29.
n. 140.
- Appellatio S. Athanasii à Con-
cilio Generali ad Pontificem
Maximum . pag. 71. num. 110.
Et S. Flaviani . pag. 28. n. 131.
ac Eutychetis Hæresiarchæ, sed
à Synodo Provinciali . pag. 35.
n. 175. p. 89. n. 160.
- Appellationis à Concilio Gene-
rali ad Pontificem Maximum
jus oritur ab Institutione Di-
vina, neque credi potest illi
tributum fuisse ab ipsis Con-
ciliis . pag. 20. n. 95.
- Ariminense Concilium spectum
ab Ecclesia, quia à Pontifice
Maximo . p. 20. n. 96. frustra
impugnavit alia Concilia . p. 66
n. 96.
- S. Athanasii Fides damnata à
Conciliis, defensa à Pontifice
Maximo . pag. 65. n. 95. idem
damnatus à Concilio Generali
appellat ad Apostolicam Se-
dem tanquam Infallibilem .
p. 71. n. 110.
- Atticus Nicopolitanus Episcopus
vocat Leonem Patrem, & Do-
minum Concilii Generalis .
pag. 6. num. 22. & p. 7. n. 27.
- Auctor, & Dux explicatæ Fidei
dicitur Pontifex Maximus à
Concilio Chalcedonenfi . p. 45.
n. 31. & Auctor Potestatis, quæ
ipsi Concilio inerat . p. 6. n. 19.
& 20.
- Authographum Græcum Conci-
lii Chalcedonenfis habet ali-
quando maiorem vim, quàm
Interpretatio Latina . pag. 5.
num. 16.
- B
- S. Basilii Magnus spondet se sta-
turum definitioni S. Damasci
Pontificis Maximi, & ipsum
censet infallibilem . pag. 71.
n. 110.
- Bonifacius Legatus Apostolicus
in Concilio Chalcedonenfi ap-
pellat Leonem Universæ Ec-
clesiæ Episcopum, p. 8. n. 35.
Vide Legati Apostolici.
- C
- S. Cælestini Pontificis Maximi
Auctoritas roborat Concilium
Ephesinum Primum . pag. 60.
num. 82.
- Canon favens Sedi Constantino-
politanae non fuit à Concilio
Chalcedonenfi creditus con-
trarius voluntati Pontificiæ .
p. 16. n. 75. 76. 77. 78. Existi-
stimarunt Patres, illum à Leo-
ne confirmandum . p. 18. n. 88.
idem non valiturus absque
Pontificia confirmatione recte
Marciano, & S. Pulcheria .
pag.

I N D E X.

pag. 30. nu. 147. & ipso Anatholio. pag. 34. num. 169. ac toto Concilio Chalcedonensi. p. 63. num. 87.

Canones jubebant legi in Conciliis Generalibus Literas Pontificias. p. 75. n. 122.

Caput Concilii Generalis dicitur Pontifex Maximus à Synodo Chalcedonensi. pag. 5. num. 17. & 18. & pag. 45. n. 32. & p. 46. num. 34.

Caput omnium Ecclesiarum dicitur Romana in Concilio Chalcedonensi. pag. 11. n. 46. & 47.

Catholica censetur Fides, si est conformis Pontificiæ. pag. 48. n. 40. 41. 42.

Catholicus, idest Universalis, Papa dicitur Leo in Concilio Chalcedonensi. pag. 9. num. 38. & 39. & pag. 43. num. 21. & ipse S. Leo appellat se Catholicæ Ecclesiæ Episcopum. p. 10. n. 43.

Cecropius Episcopus Sebastopolis ait, à Pontifice Maximo datam fuisse Concilio Genetali Formam Fidei definiendæ. pag. 31. num. 153. & pag. 50. num. 47. ac tota Synodus hoc confirmat. pag. 50. n. 48.

Certamina ingenii, & voluntatum sæpe sunt in Conciliis, ut patet exemplo Chalcedonensis, & auctoritate S. Gregorii Nazianzeni. p. 68. num. 103. & SS. Leonis, & Ambrosii, p. 70. n. 108.

Chalcedonense Concilium. Vide Concilium Chalcedonense.

Christus Dominus Auctor Pontificiæ Potestatis è Sētentia Synodi Chalcedonensis. p. 3. n. 8. ejus Oraculum: Tu es Petrus &c. trahit secum Pontificiam Infallibilitatem teste S. Leone. p. 41. n. 16. Ejus Promissio de Indefectibili Petri Fide. p. 44. num. 29.

Circulus vitiosus, quo laboraret Ecclesia, nisi Pontifex Maximus præstaret Conciliis Generalibus. pag. 21. num. 101. & nisi esset infallibilis. pag. 70. u. 107.

Concilia Generalia sunt Instrumentum Pontificiæ Potestatis. pag. 1. num. 1. & pag. 2. num. 2. & 3. & 4. & pag. 4. n. 12. & pag. 25. n. 113. sunt Organum, ac Tuba ejusdem Pontificis, ipse autem est Animus, ac Vita Conciliorum, p. 77. n. 130. Accipiunt ab illo formam Fidei definiendæ. p. 31. n. 153. & p. 50. num. 47. & 48. quam nequeunt immutare, p. 31. n. 154. aliquando solum publicant Ediſta Pontificia. p. 30. n. 148. Quibus necessario debent obedire. p. 49. num. 42. & p. 83. num. 149. nequeunt dissentire declarationibus factis ab Apostolica Sede. pag. 25. num. 114. & 115. nisi eidem obediant, faciunt contra omnium Canonum disciplinam. pagina 25. num. 116. Ipsi obedire tenentur. pag. 49. num. 43. & 44. non audent exponere Fidem jam expositam à Pontifice Ma-

I N D E X.

- ximo . pag. 49. num. 45.
- Conciliis Generalibus aliquando Pontifex Maximus prohibet disputationes. pag. 46. num. 35. dat illis Regulam Fidei , p. 46. num. 36. jubet ab illis damnari Hæreticos, pag. 47. num. 37. & pag. 52. nu. 55. & reservat suis Legatis judicium quò ad Personam Hæreticorum. pag. 53. nu. 36. Concilia tenentur declarare ea, quæ decernit Pontifex Maximus. p. 82. n. 145
- Conciliorum Generalium Interpretes, & Magister debet esse Pontifex Maximus, p. 66. n. 99. & Index teste Valentiniano, pag. 2. num. 5. & Galla Placidia, p. 2. n. 6. & 7. illum, ut talem, venerantur ipsa Concilia, pag. 66. n. 97. idem est Conciliorum Pater teste Maximo Patriarcha Antiocheno, p. 32. n. 157. Concilia æstimant magnum crimen suppressâ Ephesi Epistolam Pontificis Maximi, qui est Magister Conciliorum, pagina 32. n. 158
- Concilia Generalia nullum viventium, præter Romanum Pontificem, appellant Patrem, p. 7. n. 26.
- Concilia Generalia fatentur Pontificiam Infallibilitatem ortam ab Institutione Divina, pag. 38. n. 3. p. 39. n. 7. p. 40. n. 11. pag. 43. n. 13. & 14 & alibi passim, usque ad fin. Conciliorum ipsorum infallibilitas oritur à Pontificia, pag. 42. n. 17. & ipsa nequeunt esse infallibilia, nisi talis sit Pontifex Maximus, p. 43. n. 27. pag. 45. n. 31. 32. & 33. & p. 46. num. 34. comparant Infallibilitatem Pontificiam illi Concilii Nicæni. p. 83. n. 148
- Concil. Generalia postponuntur Pontifici Maximo à S. Flaviano, p. 28. n. 131. & à S. Pulcheria p. 28. num. 132. & p. 30. n. 147. & à Theodoro p. 28. nu. 133. & à Valentiniano p. 28. n. 134. & p. 30. n. 148. & à Galla Placidia p. 29. num. 139. & 140. & à Theodosio pag. 29. n. 141. & à Marciano, p. 29. n. 142. & 143 & 144. & p. 30. n. 145. & 147. & 148. & à Iudicibus Secularibus, p. 30. n. 149. & 150. & à Civibus Constantinopolitanis pag. 30. n. 152. & à Cæcropsio Episcopo Sebastopolis, pag. 31 n. 153. & à Iuliano Hyperephesi p. 31. num. 155. & à Maximo Antiocheno, pag. 32. num. 155. & 156.
- Concilia Generalia præferunt sibi ipsis Pontificem Maximum, pag. 2. num. 3. & pag. 3. num. 8. 9. & 10. & pag. 4. n. 13. & p. 5. n. 14. 15. 16. 17. & 18. & p. 6. num. 19. 20. 21. & 23. & p. 7. num. 25. 26. 28. & 30. & p. 8. n. 32. & 34. & pag. 9. num. 37. & 38. & p. 11. num. 44. & 47. & p. 12. num. 49. 52. & 53. & pag. 13. num. 54. 55. 56. 57. et 58. & pag. 14. num. 59. 60. 61. 62. 63. et 65. & pag. 15. n. 69. 70. 72. & 73. & pag. 16. n. 74. 75. 76. 77. & 78. & pag. 17. num. 80. 82. et 83. et pag. 18. num. 84. 85. 86. 87. 88. et 89. & pag. 19. num. 92. et 93. et pag.

I N D E X.

pag. 30. n. 146. & 151. & p. 31. n. 154. & p. 32. n. 156. & 158. & p. 33. num. 159. 161. 162. 163. 164. & 165.

Conciliorum Generalium Decreta destrui possunt à Pontifice Maximo, pag. 26. num. 120. qui eisdem Synodis præcipit, pag. 26. nu. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. & 130.

Concilia Generalia dum expectantur, Hæreses invalescerent nisi Pōtifex Maximus esset Infallibilis, pag. 64. n. 90. sæpe cogi non possunt, pag. 64. n. 91. & 92. errate queunt, si à suo Capite separentur, p. 65. n. 93. errarunt sæpe, pag. 65. nu. 95. damnatio Malarum Synodorum habetur à Pontifice Maximo, p. 66. n. 96.

Concilia, etiam Generalia, sunt objecta periculo contentioni, ut ait S. Gregorius Theologus pag. 21. num. 100. & Ambitus, ut norat S. Leo, pag. 21. n. 102. ideo ipsis necessarium Regimen Pontificium. ibid. Exposita certaminibus ingenii, & voluntatum, pag. 68. num. 103. & pag. 70. num. 108. Frequenter nō expediunt Ecclesiæ Dei p. 71. n. 109. & 110.

Concilia Generalia robur, & firmitatem accipiunt à Sede Sancti Petri, pag. 3. num. 9. & p. 60. n. 82. & pag. 61. n. 82. & pag. 69. n. 104. & 106. & pag. 70. n. 107. Indigent Pontificia Confirmatione è Sententia Conc. Chalcedonenſis, pag. 18. num. 85. 86. 87. 88. & 89. & p. 61. n. 84. &

86. etiā in iis, quæ spectant ad disciplinam, & Ordinem Sedium, p. 63. num. 87. 88. & 89.

Concilia Generalia celebrata post Chalcedonenſe admittunt ex hoc ea solū, quæ probavit Pontifex Maximus, qui proinde supponitur præstare Conciliis, pag. 33. n. 165.

Concilia Generalia per summum nefas pro se allegant Hæretici, pag. 67. n. 100. & criminantur Nova Concilia quasi ausa certare contra Vetus. pag. 67. num. 101.

Concilium Antiochenum spre- tum ab Ecclesia, quia à Pontifice Maximo, pag. 20. n. 96.

Concilium Ariminense spernit Ecclesia, quia illud rejecit Pōtifex Maximus, p. 20. n. 96.

Concilium Chalcedonenſe dicit Epistolam S. Leonis esse Columnam Veritatis. pag. 3. n. 8. affirmat, totam Ecclesiam traditam à Christo Domino Curæ S. Leonis, pag. 3. n. 10. appellat eundem Leonem Impenetrabilem omni Errori, & suum Magistrum; pag. 4. num. 13. & pag. 43. n. 26. & Interpretem Vocis S. Petri, p. 5. n. 14. & Servatorem Fidei, p. 5. n. 15. & Inchoatorem, & Ducem, & Auctorem tanti boni, scilicet explicatæ Fidei, p. 5. n. 16. & Caput Membrorum constituentium Concilium, p. 5. num. 17. & 18. & Auctorem Potestatis, quæ ipsi Concilio inerat, pag. 6. nu. 19. & 20. & Patrem ipsius Concilii, pag. 6. n. 21. 22. 23. 24. & 25.

& 25. prout neminem Viventium, præter Romanum Pontificem, Chalcedonense, vel alia Concilia, vocant Patrem, p. 7. num. 26. & eundem appellat Dominum Concilii, p. 7. n. 27. & 28. & Vniversalis Ecclesiæ Papam, pag. 7. num. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 36. & 37. & Catholicum, idest Vniversalem Papam, pag. 9. num. 38. 39. & 40. & primo loco, & illustrioribus Titulis, quam Concilium, appellatur Papa in ipso Concilio, pag. 10. num. 41. & 42.

Concilium Chalcedonense censet, vim accedere Ephesino Primo à Confirmatione Pontificia, pag. 17. num. 83. resolvit suam Fidem in Auctoritatem Pontificis Maximi, pagina 18. n. 84. supponit, Concilia Generalia indigere Pontificia Confirmatione, p. 18. n. 85. reddit Leoni rationem gestorum omnium, pag. 18. num. 86. petit Confirmationem ab illo, ut Superiore, pag. 18. num. 87. & 88. & ad firmitatem suorum Decretorum p. 18. nu. 89. rejicit Ephesinam Synodum Secundam, quia damnatam à Leone, pag. 19. num. 92. obedit eidem Leoni plurima, & gravissima jubenti, pag. 23. n. 106. 107. 108. & 109. & pag. 24. num. 110. profitetur, se nihil aliud præstitisse, nisi quod illi obediverit. pag. 33. num. 161. Appellat Leonem Impenetrabilem cuilibet Errori, & suum

Magistrum, cujus tantummodo Doctrina publicanda à se esset, p. 43. num. 27. & præparatum sibi Divinitus ad Victoriam de Hæresi referendam, pag. 44. num. 28. illum comparat S. Petro, pag. 44. num. 29. Equè Infallibilem putat Damasum, ac Concilia Generalia, pag. 44. num. 30. Vocat Leonem Ducem, & Auctorem explicatæ Fidei, pag. 45. n. 31. Membra Romani Capitis dicunt se Chalcedonenses Patres pag. 45. n. 32. & p. 46. nu. 34. fatentur, se à Leone accepisse potestatem evellendi Hæreses, & plantandi Fidem, pag. 45. num. 33. rursus obedit Synodus Pontifici Maximo, pag. 47. num. 38. & semper credidit, se illi obedire, p. 57. n. 69. plaudit Epistolæ S. Leonis non minus quam Fidei Nicænæ, & Ephesinæ, p. 53. n. 57. tribuit ruinam Conciliabuli non lectis literis Pontificiis, p. 53. n. 60. & p. 54. n. 62.

Concilium Chalcedonense fatetur, nihil aliud à se gestum pro declaranda Fide, quam quod subscripserit Epistolæ Pontificiæ p. 59. num. 77. confirmat Synodum Nicænā Auctoritate S. Leonis, p. 68. n. 102. Refundere videtur certitudinem suæ Fidei in Pontificem Maximum. p. 61. n. 83. Supponit Concilia Gen. indigere Pontificia Confirmatione, pag. 61. n. 84. damnat Ephesinam Synodum Secundam, quia prius damnatam à Leo-

I N D E X.

à Leone, pag. 62. nu. 85. non petit à Leone confirmationē tanquam ab Episcoporum vno, pag. 62. num. 86. sed tanquam a Superiore ad firmitatem gestorum. pag. 63. n. 89. etiam quoad spectantia ad Disciplinam, & Ordinem Sedium pag. 63. num. 87. censet Hæreticos eos, qui non obedunt Pontifici Maximo, licet subscribant Evangeliiis, & Synodis Generalibus, pag. 58. n. 76. non præcipit iisdem, ut se subiciant Auctoritati ipsius Concilii, sed Pontificis Maximi, pag. 58. n. 78. declarat excommunicatos per latam sententiam eos, qui Papæ non obtemperant, pag. 59. num. 79. & 80. & pag. 60. num. 81. fatetur Pontificiam Infallibilitatem, pag. 56. num. 66. & p. 57. num. 68. & 69. & 72. & 73. & pag. 58. num. 74. 75. & 76. & pag. 59. num. 77. 78. & 79. & 80. & pagina 60. numer. 81. & 82. & p. 61. n. 83. & 84. & p. 62. n. 85. 86. & p. 63. n. 87. 88. & 89. *V. Concilia Generalia fatentur Pontificiam Infallibilitatem. Et Concilia Generalia præferunt sibi ipsis Pontificem Maximum. & Infallibilitas Pont.*

Concilium Ephesinum Primum confirmatur à Chalcedonensi ob Auctoritatem S. Leonis, pag. 14. num. 59. & 61. & pagina 17. num. 83. & pag. 60. num. 82. non aliter admittitur à Chalcedonensi, quam iuxta Leonis Interpretatio-

nem, pagina 52. num. 53.

Concilium Ephesinum Secundum rejicitur à S. Leone, p. 18. n. 90. & ideo à Concilio Chalcedonensi, & ab Univerſa Ecclesia, pag. 19. num. 91. & 92. & pag. 62. num. 85. ex eo admittitur à Chalcedonensi solum id, quod non improbavit Leo, p. 19. num. 93. ejus ruina orta ex recusato Magisterio Pontificis Maximi, p. 14. n. 63. & ex negata Obedientia S. Leoni, p. 19. num. 94. & ex non lecta illius Epistola, pag. 53. n. 60. & pag. 54. n. 62. & pag. 73. n. 113. & 114. Fruſtra definiuit contra alia Concilia, pag. 66. num. 96. fatetur, Pontificem Maximum præſtare Conciliis Generalibus p. 36. n. 175.

Concilium Nicænum non aliter admittitur à Chalcedonensi, quam iuxta Interpretationem Sancti Leonis, pag. 13. num. 57. & 58. & pag. 51. num. 51. & 52. roboratur ab eodem Chalcedonensi Auctoritate Pontificia, pag. 14. num. 61. & p. 68. n. 102. fruſtra allegatur à non excipientibus Doctrinam Pontificis Maximi, pag. 33. num. 160. illud malè interpretabantur Hæretici, pag. 66. n. 99. idem impugnatum fuiſſe à S. Leone impiè calumniati ſunt Hæretici quidam, p. 4. n. 120.

Confessio Fidei mittenda erat ad Romanum Pontificem ab Archiepiscopo Constantinopolis. p. 26. n. 119.

Confirmatio Pontificia necessaria

I N D E X

ria Conciliis Generalibus è sententia Chalcedonenſis, pag. 18. num. 85. 86. 87. & 88. vt ipſa Concilia certam habeant firmitatem, p. 18. nu. 89. & p. 61. n. 84. & p. 62. num. 85. & 86. & pag. 63. n. 87. 88. & 89.

Constantinopolitani Cives petunt à Pontifice Maximo Explicationem Fidei, & illum præferunt Concilio Generali, pag. 30. n. 152. & p. 87. n. 141. edocentur à S. Leone, pag. 75. n. 123

Constantinopolitani Præſules cõfirmandi erant a Pontifice Maximo, & ad illum mittere iubebantur Confessionem Fidei, p. 26. n. 118. & 119.

Constantinopolitanę Sedi favens Canon non creditur à Patribus Chalcedonenſibus contrarius voluntati Pontificię, p. 16. n. 75. 76. 77. & 78. ejus Confirmatio petita à Leone. p. 16. num. 78. ab illo rejicitur, licet conditusa Generali Concilio, p. 24. n. 112. deſtrui potuit, & everſus fuit à Pontifice Maximo, pag. 26. num. 120. 121. 122. & 123. & pag. 27. num. 124. & 125. 126. 127. 128. 129. & 130.

Controverſiæ Fidei ſolvi debent à Pontifice Maximo, pag. 67. n. 100. qui in hoc debet eſſe immunis à periculo Erroris, p. 67. n. 101

S. Cyrillus Alexandrinus non præcepit Ephefino Pri mo Cõcilio, ſicuti Sanctus Leo Secundo, pag. 34. num. 166. cenſuit. melius frænari poſſe Iuvena-

lem Hieroſolymitanũ à Pontifice Maximo, quàm à Synodo Generali, p. 34. n. 167.

D

S. Damasus Pontifex Maximus æquẽ Infallibilis cognitus à Concilio Chalcedonenſi, ac Synodi Generales, p. 44. n. 30. ejus definitioni ſtaturum ſe ſpondit S. Baſilius, pag. 71. n. 110.

Damnatio malarum Synodorum non eſſet Infallibilis, niſi fieret à Pontifice Maximo, p. 66. num. 96

Definitiones Pontificiæ vocati nequeunt in dubium, pag. 74. num. 118. & pag. 75. num. 120. & à p. 37. n. 1. uſque ad finem: Deo ſoli poſtponitur Pontifex Maximus à Cõcilio Chalcedonenſi, pag. 30. n. 151

Diabolus ſolus, aut Antichriſtus audet impugnare Pontificiam Auctoritatem, pag. 4. n. 12. et pag. 41. n. 16. ejus furis impelluntur, qui repugnare audent Apoſtolicæ Sedi, p. 76. n. 125

Dioſcorus Patriarcha Alexandrinus Signifer Eutychetis Hæreſiarchæ damnatur à Synodo Chalcedonenſi, quia ipſe vit Appellationem S. Flaviani à Concilio Generali ad Summũ Pontificem, p. 13. num. 54. per ſummum nefas occultavit Ephefi Epistolam Pontificiam, p. 32. n. 158. et p. 55. n. 63. negare non audet, Pontificem Maximum præſtare Conciliis, pag.

I N D E X.

pag. 38. n. 174. & p. 36. n. 176.
 Eteumdem esse Infallibilem
 in declarandâ Fide, p. 89. n. 162
 Dominus Concilii dicitur Pon-
 tificex Maximus, p. 7. n. 27.
 Dorotheus Monachus Hæreticus
 solum vrgetur à Conc. Chal-
 cedonensi ad recipiendam E-
 pistolam S. Leonis, p. 60. n. 81.
 Dux, & Auctor explicatæ Fidei
 dicitur Pontifex Maximus in
 Concilio Chalcedonensi, p. 45.
 n. 31. & Dux, & Magister ejus-
 dem Synodi, p. 83. n. 149.

E

Ecclesia tota, etiâ vnita in Con-
 ciliis, tradita curæ Sancti Leo-
 nis à Christo Domino è sen-
 tentia Synodi Chalcedonen-
 sis, p. 3. n. 10. solidata in Petro,
 & Successoribus, p. 4. n. 11, Ec-
 clesiæ Incommoda, quæ seque-
 rentur, nisi Pontifex Maximus
 antecelleret Conciliis Genera-
 libus, p. 19. n. 94. usq; ad p. 22.
 n. 103. & nisi esset Infallibilis.
 p. 64. n. 90. usq; ad p. 72. n. 111.
 Ecclesia laboraret Circulo vi-
 tioso, nisi Pontifex Maximus
 præstaret Conciliis, p. 21. n. 101.
 & nisi esset Infallibilis, pag. 70.
 n. 107. fuisset incerta per Tria
 Secula de Fidei Veritate, nisi
 data fuisset Pontificia Infalli-
 bilitas, p. 69. n. 105. Certum ni-
 hil haberet, nisi Papa præstaret
 Conciliis, p. 20. n. 97. Ecclesiæ
 non expediunt frequētia Con-
 cilia teste S. Gregorio Nazian-
 xeno, p. 68. n. 103. & SS. Leone

Magno, Ambrosio, & alijs,
 p. 70. n. 108. & p. 71. n. 109. &
 Episcopis plurium Græcarum
 Provinciarum, p. 71. n. 110.
 Ephesinum Primum Concilium
V. Concilium Ephesinum Primum.
 Ephesinum Secundum Conci-
 lium. *V. Concilium Ephesinum*
Secundum.
 Epiri Episcopi non probant fre-
 quentia Concilia, p. 71. n. 110.
 Episcopi damnati à Secunda Ge-
 nerali Synodo Ephesina resti-
 tuuntur suis Sedibus à S. Leo-
 ne, p. 11. n. 44. & p. 23. n. 107.
 Epistola S. Leonis ad S. Flavia-
 num est Columna Veritatis è
 Sententia Synodi Chalcedo-
 nensis, p. 3. n. 8. ei plaudit Sy-
 nodus non minus, quàm Con-
 cilio Nicæno, & Ephesino
 Primo, p. 53. n. 57. Ait, in Ca-
 lo scriptam fuisse à S. Petro,
 p. 53. n. 59. per summum nefas
 occultata fuit Ephesi à Dios-
 scorio, p. 32. n. 188. *V. Conci-*
lium Chalcedonense, & S. Leo.
 Epistolam S. Leonis impugnare
 non potuit Conc. Chalcedo-
 nense, p. 23. n. 106. demonstra-
 tur, quod non instituerit ejus
 Examen, pag. 54. n. 61. & p. 55.
 num 64.
 Errores crescerent, dum expe-
 ctantur Generalia Concilia,
 nisi Pontifex Maximus esset
 Infallibilis, p. 64. n. 90.
 Erroricuique Impenetrabilis di-
 citur Leo à Concilio Chalced.
 p. 4. n. 13. & p. 43. n. 26.
 Eutychetem Archimandritam,
 Constantinopolitanum Hæ-
 re-

I N D E X.

resarchā damnari iubet S. Leo, nisi relipiscat. p. 11. n. 44. & p. 23. 109. & ejus Personæ Iudicium reservatur Legatis Pontificiis. p. 24. n. 110. & p. 53. n. 56. Eutyches à Leone dampnatur. p. 52. 55. Eutycheris *Sensus hereticus*, neque solum textus verborum, condemnatur à Pontifice Maximo. pag. 22. n. 103. & p. 23. n. 104. & p. 72. n. 111. & 112. & p. 74. n. 117. & 118. & Ius ferendi hanc Censuram oritur ab Institutione Divina. p. 49. n. 10. Eutyches admonitus à S. Petro Chrysologo de Pontificia Infallibilitate. p. 38. n. 2. appellat ad S. Leonem tanquam Infallibilem. p. 35. n. 173. & p. 89. n. 160. videtur præsumere Pontificiam Infallibilitatem. pag. 89. n. 160. spondet se statutum Leonis Definitioni. p. 89. n. 161. Examen Epistolæ S. Leonis habitum non fuit à Concilio Chalced. p. 54. n. 61. & p. 55. n. 64. Excommunicatio fertur à Concilio Chalced. in discedentes à Pontificia Explicatione Fidei. p. 14. n. 60. & 62. & in ausos contradicere Pontifici Maximo. p. 52. n. 54. & p. 53. n. 58. supponitur dari ex antiquo Canone Excommunicationem latæ Sententiæ contra negantes Pontificiam Infallibilitatem. p. 59. n. 79. Expositio Fidei fieri nequit alia à Pontificia. p. 13. n. 55. & 56.

F

Fidei definiendi Forma traditur Conciliis Generalibus à Pontifi-

fice Maximo. p. 31. n. 153. nec potest immutari, teste Synodo Chalced. p. 31. n. 154. fieri nequit Expositio alia à Pontificia. p. 13. n. 55. & 56. ejus Forma traditur Conc. à Pontifice Maximo. p. 50. n. 47. & 48. ejus Definitio allata à Pontificiis Legatis ad Synodum Generalem. p. 74. n. 119. & p. 75. n. 121. ejus Formula scribitur à Concilio Chalced. sicuti Legati iusserant. pag. 16. num. 74.

Fidei declarandæ Potestatem accipiunt Concilia Generalia à Pontifice Maximo. p. 45. n. 33. qui est Fidei Iudex. p. 38. n. 4. & Norma. p. 49. n. 45. & Regula. p. 46. n. 36. & à Conc. Chalced. dicitur Servator Fidei. p. 5. n. 15. & p. 41. n. 14.

Fides ea censetur Catholica, quæ est conformis Pontificiæ. p. 48. n. 40. 41. & 43. & p. 57. n. 73. & p. 58. n. 74. 75. & 76. Fidei confirmatæ effectus tribuitur Pontifici Maximo à Concilio Chalcedonensi. p. 63. n. 88.

Fidei Confessio mittenda erat ad Romanum Pontificem ab Archiepiscopo Constantinopolis. p. 26. n. 120.

Fides Romana semper integerrima celebratur à S. Gregorio Nazianzeno. p. 71. n. 110.

Fidei Symbolo comparatur Epistola S. Leonis ab Episcopis Galliarum. p. 85. num. 153.

Fidem veram declarari nolunt Hæretici. p. 67. n. 100. ejus Controversiæ solvi debent à Pont. Maximo. p. 67. n. 100.

Filios

I N D E X.

Filios Pontificis Maximi dicunt
se omnes Patres in Concilio
Chalced. p. 6. n. 21. 22. 23. 24.
& 25.

S, Flavianus Archiepisc. Constantinopolitanus, & Martyr,
damnatus à Concilio Generali
Ephesino Secundo ostendit ne-
cessitatem Præfecturæ Pontifi-
ciorum Legatorum in Syno-
dis. p. 20. n. 95. appellat à Syno-
do Gen. ad Pont. Max. nemine
negate hoc Ius appellandi. p. 13,
n. 54. & pag. 28. n. 131. & p. 79.
n. 134. Testatur Pontificiam
Infallibilitatem. pag. 78. n. 131.
132. & 133. ejus Fides ideo
creditur Catholica à Concilio
Chalced. quia conformis Pon-
tificiæ. p. 12. n. 51. & p. 48. n. 40.
41. & 42. ejus Fides damnata à
Conc. Gen. defensa à Pontifi-
ce Maximo. p. 65. n. 95. idem
improbat frequentia Concilia.
p. 64. n. 91.

Florentius Sardium Episcopus
testatur Pontificiam Infallibi-
litem. p. 50. n. 49.

Forma Fidei definiendæ traditur
Conc. Generalibus à Pontifi-
ce Maximo. pag. 31. n. 153. &
p. 50. n. 47. & 48. nec diversa ab
illa fieri potest Definitio. p. 31.
n. 154.

G

Galla Placidia Augusta testatur
Pontificatū Maximum institu-
tum fuisse à Christo Domi-
no in S. Petro, & præstare Con-
ciliis Generalibus. p. 2. n. 6. & 7
& p. 29. n. 139. & 140. & Roma-
num Pontificem esse Iudicem

Fidei Conciliorum Generaliū.
p. 39. n. 6. & agnoscit pericu-
lum Schismatis, nisi Papa pos-
sit infringere Decrēta Synodi
Univerſalis. p. 66. n. 98. & sup-
ponit Pontificiam Infallibili-
tatem. pag. 81. n. 143. & p. 82.
n. 144.

Galli Episc. in Synodo Nationali
testatur Pontificiam Infallibili-
tatem. p. 85. n. 153. & pag. 86.
n. 154. & comparant Episto-
lam Pontificiam Symbolo Fi-
dei. ibid.

Græci in Conc. Chalced. appel-
lant Leonem Univerſalem Ar-
chiepisc. & Patriarcham, &
primo loco, & illustrioribus Ti-
tulis ipsum nominant, quàm
Conc. p. 9. n. 40. & p. 10. n. 41.
& præferunt Leonem Synodo
sicuti Regem Curia, p. 10. n. 42.
Græcum Authographum Conc.
Chalced. aliquando habet ma-
jorem vim, quàm Latina In-
terpretatio. p. 5. n. 16.

S. Gregorius Nazianzenus ait,
semper esse certamina ingenii
in Conc. & ideo non expedire
illorum frequentiam. pag. 21.
n. 100. & p. 68. n. 103. & p. 70.
n. 108. commendat Romanam
Fidem semper integerrimam.
p. 71. n. 110.

H

Hæreses invalescerent, nisi Pont.
Maximus esset infallibilis. p. 64
num. 90. 91. 92. debet esse talis
quia eadem frequenter insur-
gunt. p. 71. n. 109. omnes exor-
tæ ante Concilium Nicænum
damnatae sunt à Pontificibus

I N D E X.

- Maximis. pag. 69. num. 105.
 Hæretici soli repugnare possunt Pontifici Maximo. p. 15. n. 73.
 Hæretici Episc. Illyrici præferunt Pontificem Maximum Conc. Generali. p. 35. n. 171.
 aliquando non audent negare illius Infallibilitatem, sicut eam non abnegarunt Illyrici, & Palæstini. pag. 87. n. 157. eam negantes negant quoque Infallibilitatem Conc. Generalium. pag. 88. n. 158. sed si eam concedunt, fatentur se insanos. p. 88. n. 159.
 Hæretici provocant ab uno ad aliud Conc. quod pessimè interpretantur. p. 21. n. 99. solum interrogandi sunt, an admittant doctrinam Pont. Maximi p. 33. n. 156. si eam respuunt, frustra allegant pro se S. Marcum, & Conc. Nicænum teste Chalced. p. 58. n. 76. illis non præcipit Synodus, ut se submittant Auctoritati ejusdem Synodi, sed S. Leonis Papæ. p. 58. n. 78. declarat excommunicatos per latam sententiam, eos, qui eidem repugnant. pagin. 59. n. 79. & 80. & p. 60. n. 81.
 Hæretici solum aliqui, & non Conc. Chalced. dubitarunt de veritate doctrinæ S. Leonis. p. 54. n. 61.
 Hæretici nolunt declarari veram Fidem. p. 67. n. 100. per summum nefas allegant pro se Generalia Concil. & criminantur Nova, quasi ausa pugnare contra Veritatem. p. 67. n. 100. & 101. eorum Calumnia fuit, quod S. Leo senserit contra Concil. Nicænum. p. 4. n. 12. Hæretici Monachi posthabent Concil. Chalcedonense Pontifici Maximo. p. 35. n. 172.
 Hæreticus Sensus Propositionum damnatur a Pontifice Maximo p. 22. n. 103. & pag. 23. n. 104. & p. 40. n. 10. & pag. 72. n. 111. & p. 74. n. 117. & 118.
 Hælesponti Episcopi damnant frequentia Conc. p. 71. n. 110.
 I
 Ibas Episc. Edessenus subscribit Epistolæ Pontificiæ, & Definitioni Conc. Chalcedonensis, & ideo absolvitur. p. 86. n. 155.
 Impenetrabilis cuilibet errori dicitur Pontifex Max. à Concil. Chalcedonensi. p. 43. n. 26
 Incommoda Ecclesiæ, quæ sequerentur, nisi Pontifex Maximus Conciliis præstaret. pag. 19. n. 94. vsque ad p. 22. n. 103. & nisi esset Infallibilis, p. 64. n. 90. vsque ad p. 72. n. 111.
 Infallibilitas Conc. Generalium oritur à Pontificia. p. 42. n. 17. quæ comparatur illi Conc. Nicæni. p. 51. n. 50. & certè non est minor quàm Conciliorum Generalium. p. 47. num. 36. & & p. 55. n. 64.
 Infallibilitas Pontificia Notoria erat in Antiqua Ecclesia. p. 37. n. 1. vsque ad fin. Libri. Asserta, vel supposita à Sancto Petro Chrysologo. p. 38. n. 2. & p. 79. n. 135. & 136. à Valentiniano. p. 38. n. 4. & p. 39. n. 5. & p. 66. n. 97. & p. 81. n. 142, & pag. 83. n. 149, & à Galla Placidia. p. 39. n. 6.

I N D E X.

n.6. & p.66. n.98. p.81. n.143.
& p.82. n.144. & ab Anatolio.
p.40. n.9. & p.86. n.155. & p.87
n.156. & à Marciano. pag.41.
n.13. & p.82. n.145. & pag.83.
n.146.147. & 149. & à Cecro-
pio. p.50. n.47. & à Maximo.
p.57. n.70. & à Iuliano. pag.57.
n.71. & à S. Flaviano. pag.64.
n.91. & p.78. n.131. 132. 133.
& p.79. nu. 134. & à Florentio
Sardium Episc. p.50. n.49. & à
S. Pulcheria. p.79. num.137. &
p.80. n.138. & à Theodoreto.
p.80. n.139. et à Iudicibus Se-
cularibus Concilii. p.84. n.150.
et 151. et p.85. n.152. et à Ci-
vibus Constantinopolitanis.
p.81. n.141. et à Ravennia. et
aliis Episc. Gallie in Concilio
Nationali. p.85. n.153. & p.86.
n.154.

Infalibilitas Pontificia asserta à
S. Leone Magno. p.37. n.1. et
p.40. n.10. et p.41. n.15. et 16.
& p.42. n.17. et 18. et pag.46.
n.35. 36. et p.47. n.37. et p.52.
n.55. et p.53. n.56. et alibi pas-
sim, ac præsertim à p.72. n.111.
usque ad p.78. n.131. ubi p.72.
n.111. ostenditur, quod eidem
S. Leoni vindicanti sibi Infal-
libilitatem omnimoda Fides
præstanda est, et ex ejus Asser-
tione inferitur, quod esset No-
toria. Et à Legatis Pontificiis
p.48. n.39. et 42. et p.49. n.43.

Infalibilitas Pontificia supposita
à SS. Athanasio, Basilio, et Gre-
gorio Nazianzeno. p.71. n.110
eam aliquando negare an si nō
sunt Hæretici, p.87. n.157. eam

negantes lapsi sunt in alias Hæ-
reses. p.88. n.158. & 159. præ-
sumpta fuit ab ipso Eutychete
p.89. n.160. et 161. et videtur
admissa à Dioscoro. pag.89.
num.162. eam negantes olim
erant excommunicati per la-
tam Sententiam, p.59. n.79.

Infalibilitas Pontificia asserta,
vel supposita à Conc. Chalce-
donensi. p.38. n.3. et p.39. n.7.
et p.40. n.11. et p.42. nu. 12. et
14. et p.43. n.20. 22. 24. 25. 26.
et 27. et p.44. n.28. 29. et 30. et
p.45. n.31. 32. et 33. et p.46.
n.34. et p.47. n.38. et pag.48.
n.41. et pag.49. n.44. et 45. et
p.50. n.46. et 48. et p.51. n.50.
51. et 52. et p.52. n.53. et 54. et
p.53. n.57. 58. 59. 60. et p.54.
n.61. et 62. et p.55. nu. 63. et
64. et p.56. n.66. et p.57. n.68.
69. 72. et 73. et p.58. n.74. 75.
et 76. et p.59. n.77. 78. 79. 80.
et p.60. n.81. et 82. et pag.61.
n.83. et 84. et p.62. n.85. et 86.
et p.63. n.87. 88. et 89. et p.68.
n.102. et p.69. n.106. et p.70.
n.107. et p.80. n.140. et p.83.
n.148.

**Institutio Divina Christi Domi-
ni in S. Petro statuit Pontifi-
ciam Infalibilitatem.** p.37. n.1
usque ad p.42. n.19.

Instrumentum Pont. Max. sunt
Generalia Concilia. p.4. n.12.
et p.25. n.113.

Interpres Concilii Generalis est
Pontifex Maximus. p.66. n.99
et Interpres S. Petri. p.41. n.14.

Ira Divinae Vasa sunt, qui con-
tradidere audent Pont. Maxi-
mo.

I N D E X.

- mo p.42.n.18.
- S. Irenæus ait, ad Magisterium Ecclesiæ Romanæ cōgregandas esse omnes alias, p.69.n.105
- Iudex Conciliorum Generalium est Pontifex Maximus p.39.n.6 et p.66.n.97. Et est iudex veræ Fidei. p.38.n.4.
- Iudices Seculares Concilii vocant Leonem Synodi Patrem. p.6. n.24. exequuntur Mandatum Leonis Concilio præcipientis. p.12.n.50. censent, Concilium teneri ad confirmandam Doctrinam Pont. Maximi, ut Superioris. p.30.n.149. eundem supponunt Infallibilem. p.84. n.150. et 151. et p.85.n.152.
- S. Iulium Pont. Maximum appellat S. Athanasius damnatus à Conc. Generali. p.71.n.110.
- Iulianus Episc. Hypepenſis supponit, maiorem esse Auctoritatem Pontificis Max., quàm Concilii Generalis. p.31.n.155 & nullus è Concilio hoc negat p.32.n.156. idem petit, à Legatis Pontificiis ferri Sententiam contra Dioscorum. p.57. n.71. et 71.
- Iuvenalis Præsul Hierosolymitanus creditur Catholicus, quia factò probat necessitatem obediendi S. Leoni. p.12.n.53. præfert Pontificem Max. Concil. Generalibus. p.35. n.170. ejus impia Sententia in Conciliabulo Ephesino. p.67. n.100.
- L
- Latina Interpretatio Conc. Chalcedonenſis aliquando caret vi Græci Autographi. p.5.nu.16.

Legati Pontificii in Concil. Generalibus non sunt magis Instrumentum Pontificis Maximi, quàm ipsa Concilia. p.1. n.1. et p.2. n.2. 3. et 4. jubent Synodo Chalcedonenſi ipsis obediendi. p.11.n.45. appellant Romanam Caput omnium Ecclesiarum. pag.11. n.46. iterum inculcant præcepta Pontificia. p.11. n.48. et Conciliū illis paret. p.12.num.49. et 50. Edicunt, necessariò damnandos, quos damnavit Leo. p.12. n.51. et 52. affirmant, se Conc. præsidere, ideoque necessariò sibi obediendum. pag.14. n.64. iterum Concilio jubent. p.15. n.66. et 67. verant, quidpiam addi, vel minui è Pontificia declaratione. p.15. n.68. et 69. rursus Concilio præcipiunt. p.15. n.70. 71. et 72. ipsis Concilium obedit in scribenda Formula Fidei. p.26. nu.74. si semel ipsis non obsecuta est Synodus, putavit eos incongruè interpretari voluntatem Leonis. p.16. n.77. Dioscorus Patriarcha Alexandrinus à Legatis prohibetur sedere in Synodo. p.11. n.45. et ideo excluditur à subselliis. p.12. n.49.

Legati minantur dissolutionem Concilii Chalced. et aliud in Occidente celebrandum à Pontifice Maximo. p.17. n.79. 80. et p.56. n.67. et nullus Patrum negat hanc Pontificiam Potestatem, p.17. n.80. et p.57. n.68. Marcianus Imperator eam fatetur. p.17. n.81. Neque Patres

I N D E X.

Patres reclamant. p. 17. nu. 82. Legati necessario præesse debent Synodis, & illas in officio continere. p. 19. n. 94. attulerant ad Concilium Generale definitionem Fidei. pag. 74. n. 119. & p. 75. n. 121.

S. Leo Magnus Pontifex Maximus appellatur in Concilio Chalced. Rectæ Fidei fundamentum. p. 1. n. 1. & Custos totius Ecclesiæ institutus à Christo Domino. pag. 3. n. 10. & Impenetrabilis omni Errori. p. 4. n. 13. & Magister Concilii. p. 4. n. 13. & p. 5. n. 14. 15. 16. & Interpres vocis S. Petri. p. 5. n. 14. & Servator Fidei. pag. 5. n. 15. & Inchoator, & Dux, & Auctor tanti boni, scilicet explicatæ Fidei. p. 5. n. 16. & Caput Membrorum Concil. p. 5. n. 17. & 18. & Auctor Potestatis, quæ Concilio inerat. p. 6. num. 19. & 20. & Pater ipsius Concilii. pag. 6. n. 21. 22. 23. 24. & 25. nullus viventium præter ipsum, & alios Pontifices Maximos, vocatus est Pater in Synodis Generalibus. p. 7. n. 26. & Dominus Concilii p. 7. n. 27. & 28. & Universalis Ecclesiæ Papa. p. 7. n. 29. & 30. & p. 8. n. 31. 32. 33. 34. 35. 36. & 37. Et Catholicus, idest Universalis, Papa. p. 9. n. 38. 39. & 40. & primo loco, & illustrioribus Titulis, quam totum Concil. appellatur in ipso Conc. p. 10. n. 41. & 42. ipse quoque vocat se Episcopum Universalis Ecclesiæ. p. 10. n. 43.

S. Leo vetat Concilio audaciam disputandi contra Doctrinam à se declaratam. p. 11. num. 44. jubet plurima Synodo Chalced. per suos Legatos. p. 11. n. 45. & 48. & p. 12. n. 49. ejus Mandatum Iudices exequuntur p. 12. n. 50. illi necessario obediendum à Synodo. p. 12. num. 51. & 52. Catholici censentur, qui ei obediunt. p. 12. n. 53. Dioscorus ausus contemnere Appellationem à Concilio Generali ad Leonem damnatur à Chalced. p. 13. num. 54. negat Synodus, aliter explicari posse Fidem, ac explicuerat Leo. p. 13. num. 55. non aliter excipitur à Chalced. Concilium Nicænum, quam juxta Leonis Interpretationem. p. 13. n. 57. & 58. confirmatur à Chalcedonenfi Ephesinum primum ob Auctoritatem Leonis. p. 14. n. 59. Synodus excommunicat negantes ejus Interpretationem. p. 14. n. 60. & 62. tribuit ruinam Ephesini Conciliabuli recusato ejus Magisterio. p. 14. n. 63. Hæretici dicuntur, qui ei repugnare audent. pag. 15. num. 73. iterum Synodus illi paret. p. 16. n. 74. eatenus aliquid indulget Anatolio, quatenus putat, se à Leone non prohiberi. p. 16. n. 75. 76. 77. & 78.

S. Leo dissolvere poterat Conc. Chalcedonenfe, & aliud in Occidente celebrare. p. 17. n. 79. hoc fatetur Marcianus Cæsar. p. 17. n. 81. neque negant Chalcedonenses Patres. p. 17. n. 82. reicit.

I N D E X.

reiecit Ephesinam Synodum
 Secundam. p. 18. num. 90. quæ
 ideo reiecitur à Chalcedonensi
 & ab Univerſa Eccleſia. p. 19.
 n. 91. & 92. Leoni loquenti de
 ſua Auſtoritate omnino præ-
 ſtanda eſt fides. p. 22. num. 103.
 ipſe jubet Concil. Damnatio-
 nem Eutychetis. p. 22. n. 103.
 & p. 23. n. 104. & 105. & alia
 præcipit. p. 23. nu. 106. 107. &
 108. & 109. & p. 24. num. 110.
 ex Decretis Ephesiſis ſeparat
 ea, quæ probat, ab iis, quæ dam-
 nat. p. 24. n. 111. reiecit Cano-
 nem ſaventem Sedi Conſtan-
 tinopolitana. p. 24. n. 112. uti-
 tur Concilio tanquam Inſtru-
 mento ſuæ Potestatis. p. 25.
 num. 113. affirmat, nullum ſibi
 poſſe contradicere. p. 25. n. 114.
 & ſibi obediendum eſſe à Sy-
 nodo p. 25. num. 115. ait, Inobe-
 dientiam Synodi Secundæ E-
 pheſinæ fuiſſe contra omnium
 Canonum diſciplinam. p. 25.
 n. 116. jubet ad ſe mitti Con-
 feſſionem Fidei ab Anatolio
 Conſtantinopolitano. pag. 26.
 n. 119. ait, à ſe deſtrui poſſe id,
 quod decreverat Synodus Ge-
 neralis. p. 26. n. 120. decernit,
 præferri Canones Nicænos
 Chalcedonenſibus. p. 26. n. 121.
 & p. 27. nu. 130. declarat, ſuos
 Legatos jure obſtituiſſe Concil.
 Chalcedonenſi quoad Cano-
 nem de Sede Conſtantinopo-
 litana. p. 26. n. 122. negat, illum
 à ſe confirmandum, licet ſan-
 ctum à Conc. Generali. p. 26.
 n. 123. aut probandum alium

tributum Concilio Conſtanti-
 nopolitano. p. 27. n. 124. jubet
 Chalcedonenſi, ne convellat
 Canones Nicænos. p. 27. n. 127
 deſtruit Canonem Chalcedo-
 nenſem. p. 27. n. 129.

S. Leo comparatur S. Petro à
 Conc. Chalced. pag. 38. n. 3. &
 & p. 44. n. 29. dāmnat Senſum
 Hæreticum Eutychetis Iure
 orto ex Inſtitutione Divina.
 p. 40. n. 10. & p. 22. nu. 103. &
 p. 23. n. 104. & p. 72. num. 111.
 & p. 74. num. 117. & 118. vetat
 Concilio audaciam diſputandi.
 p. 46. n. 35. jubet iterum dam-
 nari Neſtorium. p. 47. n. 37. &
 rurfus Eutychetem. p. 52. n. 55.
 & p. 72. n. 111. & 112. reſervat
 ſuis Legatis Iudicium quoad
 illius Perſonam. p. 53. num. 56.
 improbat frequentia Concilia.
 p. 70. n. 108. & p. 71. nu. 109.
 oſtendit ſe Magiſtrum Univer-
 ſalis Eccleſiæ, & Conc. Ge-
 neralis. p. 74. n. 119. & p. 75. n. 120
 121. 122. 123. & 124. & p. 76.
 n. 126. & 128. negat, à ſe errari
 potuiſſe. p. 77. n. 129. præſumit,
 nihil aliud actum à Synodo
 Chalcedonenſi, niſi ut ſubſcri-
 beret ſuæ Epiſtolæ, camque
 publicaret. p. 77. n. 130.

S. Leonis Epiſtola ad S. Flaviani
 num eſt Columna Veritatis è
 Sententia Synodi Chalcedo-
 nenſis. p. 3. n. 8. quæ illi plaudit
 non minus, quàm Nicæno, &
 Epheſino Primo Conc. p. 53.
 n. 57. dicitur ſcripta in Cælo à
 S. Petro. p. 53. nu. 59. eſt Fidei
 Regula. p. 46. n. 36. ex ea non
 lecta

I N D E X

lecta orta fuit ruina Concilia-
buli Ephesini. p.73.n.113. per
illam amputati fuissent Erro-
res omnes. p.73.n.114. 115. &
116. dubitari nequit de rebus
in ea declaratis. p.74.n.118.

S. Leonis Infallibilitas. *Vide In-
fallibilitas Pontificia.*

S. Leonis Præstantia supra Con-
cilium Generale. *Vide Concilia
Generalia præferunt sibi ipsis Pon-
tificem Maximum.*

Leo Imperator instruitur in Fi-
de à S. Leone Magno Pontif.
Max. p.77.n.129.

Lucentius Epif. Asculanus Pon-
tificius Legatus in Concilio
Chalcedonensi appellat San-
ctum Leonem Universalis Ec-
clesiæ Papam. p.9.n.36. probat
esse Catholicam Flaviani Fi-
dem, quia erat conformis Pon-
tificiæ non obnoxia Errori.
pag. 48. n. 42. ait, necessariò à
Synodo obediendū esse Pon-
tifici Maximo, quem Synodo
ipsi antecellere præsumit. pa-
gin. 49. n. 43. *V. Legati Pontificii*

M

Magister Conc. existimatur Pon-
tifex Max. à Synodo Chal-
cedonensi. p.4. n.13. & pag.5.
n.14.15.16. & p.32. nu.158. &
p.33. n.161. & 164. & pag.66.
n.99. & Magister, & Dux Con-
cili. p.83. nu.149. & Magister
Veritatis. p.41. n.14

Magisterium Ecclesiæ Romanæ
ab omnibus aliis quærendum
est, teste S. Iræneo. p.69. n.105.

Marcianus Imperator ait, obe-

diendum esse Pontifici Maxi-
mo celebrando aliam Syno-
dum in Occidente, nisi Chal-
cedonensis pareat Legatis A-
postolicis. p.17. n.81. ipsum
Concilium Chalcedonense
celebrandum dicit Auctore
S. Leone, & ab eo declaranda
esse illa, quæ Leo decerneret,
p.29. n. 142. & 143. prius La-
tinè, quam Græcè, alloquitur
Synodum, in qua erant Quin-
que tantum Ritus Latini, &
plusquam Sexcenti Græci. pa-
gina 29. n.144. censet, perinde
obstrictos esse Chalcedonen-
ses Patres ad sequendum Ma-
gisterium Leonis, & Nicæni
Concili. pagina 30. numer.
145. & 146. petit Confirmatio-
nem Canonis editi à Conci-
lio à Leone tanquam præstan-
te eidem Concilio. p.30. n.147
scribit confirmatam à Concilio
fuisse Fidem Auctoritate San-
cti Leonis, cujus Decreta pu-
blicanda solum essent à Syno-
do ipsi subiecta. p.30. n.148. &
p.82. n. 145. & p.83. nu. 149.
comparat Infallibilitatem Pô-
tificiam cum illa Concil. Ni-
cæni. p.83. n.146. & 147. sup-
ponit Pontificem Maximum
fuisse Magistrum, & Ducem
Concili. p.83. n.149.

Maximus Patriarcha Antioche-
nus supponit, maiorem esse
Auctoritatem Pontificis Ma-
ximi, quam Concilii Gene-
ralis. p.32. n. 155. & nullus è
Concilio hoc negat. pag.32.
n.156. & vocat Leonem Pa-

I N D E X.

trem ipsius Concilii Generalis. p. 32. nu. 157. profitetur, conformitatem cum Leone esse Argumentum certissimum Veræ Fidei. p. 57. n. 70. æquè Infallibilem putat Pontificem Maximum, ac Generale Concilium. pag. 76. numer. 128.

Membra Romani Pontif. tanquam Capitis dicunt se omnes Patres in Concilio Chalcedonensi. p. 5. n. 17. & 18. & pagin. 45. num. 32. & pag. 46. n. 34.

N

Nestorium Antistitem Constantinopolitanum Hæresiarcham damnari jubet S. Leo Pontif. Max. pag. 11. n. 44. & pag. 23. n. 108. & p. 47. n. 37. ejus damnatio facta à S. Leone præfertur illi, quæ prodivit à Concilio Generali Ephesino Primo. p. 25. n. 117.

Nicæni Canones à S. Leone præferuntur Chalcedonensibus. p. 26. n. 121. & 122. & pag. 27. n. 124. 126. 127. 128. & 130. eosdem tamen Canones Nicænos potuisset Leo validè infringere. p. 27. n. 126.

Nicænum Concilium, *V. Concilium Nicænum.*

Norma Fidei est doctrina Pontificis Maximi. p. 49. n. 45.

Notorietas in Antiqua Ecclesia Præstantiæ Pontificis Maximi supra Generalia Concilia è sententia omnium, ac præci-

puè ipsorum Conciliorum à pag. 1. nu. 1. vsque ad pag. 36. n. 176.

Notorietas in Antiqua Ecclesia Infallibilitatis Pontif. Maximi declarantis Fidem. à p. 37. n. 1. usque ad finem Libri.

O

Organum, ac Tuba Pontif. Maximi est Concilium Generale: ipse autem Pontifex est Animus, ac Vita Concilij. p. 77. n. 130.

Orientalis Ecclesia acquiescebat Romanis Declarationibus circa Fidem. pag. 78. n. 131. 132. & 133. & p. 81. n. 141.

P

Papa Catholicus, idest Vniversalis, est Pontifex Maximus. p. 43. n. 21. *V. Pontifex Maximus. S. Leo. Concilia Generalia. Concilium Chalcedonense.*

Paschasius Episcopus Lilybetanus Pontificius Legatus in Concilio Chalcedonensi appellat S. Leonem Vniversalis Ecclesiæ Papam. p. 8. n. 31. & Catholicum, sive Vniversalem, Papam. p. 9. n. 38. & Munus Pontificium vocat Apostolatam. p. 42. n. 19. & vetat Synodo discessionem à Præcepto Pontificio. p. 48. n. 39. probat esse Catholicam Sancti Flaviani Fidem, quia erat conformis Pontificiæ. pag. 48. nu. 40. & 41. Concilio præcipit..

I N D E X

pit. p.48.num.39, ait, dubitari non posse de Pontificia Infal-
libilitate. p.56. n.65. & nemo
Patrum hoc negat. p.56. n.66.
V. Legati Apostolici.

Pater Concilii dicitur Pontifex
Maximus. p.6. n.21, 22. 23. 24.
25. & p.32. nu.157. & nullus
viventium præter Pontificem
Maximum vocatur Pater in
Chalcedonensi, vel in aliis
Conciliis p.7. nu.26. & Pater
noster Sanctissimus, & Sacro-
rum Princeps. p.35. n.171.

S. Petrus est rectæ Fidei Funda-
mentum. p.1. nu.1. & est Cu-
stos totius Ecclesiæ & senten-
tia Concilii Chalcedonensis,
p.3. n.10. ejus vocis Interpres
dicitur S. Leo à Synodo Chal-
cedonensi. p.5. n.14. S. Petrus,
& ejus Successores jussi à
Christo Domino præesse toti
Ecclesiæ etiam unitæ in Con-
ciliis p.2. n.5.6. & 7

S. Petri electio in Summum
Pontificem facta à Christo
Domino infert Pontificiam,
Præstantiam supra Concilia.
p.1. n.1. usque ad p.4. n.13. &
Pontificiam Infalibilitatem.
p.37. n.1. usque ad p.42. n.19.
S. Petrus adhuc præsidet in
propria Sede. p.38. num.2. illi
comparatur Leo à Concilio
Chalcedonensi. p.38. nu.3. &
p.44. n.29. Petri Successor est
Pontifex Maximus, per quem
Petrus ipse loquitur. pag. 39.
n.7, & p.40, nu. 8. 9. & 11. &
p.41. nu.13. 14. 15. & 16. pro-
missio Divina de Infalibili

Petri Fidei. p.44. nu. 29. Petri
Sedes dat robur Generalibus
Conciliis. p. 69. nu. 106. Vide
*Pontifex Maximus. Concilia Ge-
neralia. Concilium Chalcedonense,*
S. Petrus Chrysologus testatur
Pontificiam Infalibilitatem.
p.38. n.2. & p.79. num. 135. &
136.

Phasidis Episcopi improbant fre-
quentia Conc. p.71. n.110.

Pisidiæ Episc. damnant frequen-
tia Concilia. p.71. n.110.

Pontifex Maximus utitur Syno-
dis Generalibus tanquam In-
strumento suæ Potestatis. p.1.
n.1. & p.2. nu.2.3. & 4. & p.4.
n.12. & p.25. n.113. & est lu-
dex Conciliorum Generalium
p.2. n.5.6. & 7, & p.39. n.6. &
p.66. n.97. & Magister. pag. 4.
n.13. & 14. 15. & 16. & p.32
n.158. & Magister, & Dux.
p.33. n.161. & p.38. n.3. & pa-
gin.43. n.27. & impenetrabilis
omni errori. p.4. n.13. & p.43.
n.26. & Interpres vocis S. Pe-
tri. p.5. n.14. & Interpres Con-
cilii. pag.66. n.99. & Servator
Fidei, p.5. n.15. & Inchoator,
& Dux, & Auctor tanti boni,
scilicet explicatæ Fidei, pag.5.
n.16. & Caput Membrorum
Concil. p.5 n.17. & 18. & Au-
ctor Potestatis, quæ ipsi Con-
cilio inerat. p.6. n.19. & 20. &
Pater Concilii p.6. n.21. 22.
23. 24. & 25. & pag.32. n.157.
& nullus viventium præter ip-
sum vocatur Pater in Concil.
Generalibus. p.7. n.26. & Do-
minus Concilii. p.7. n.27. &

I N D E X

28. & Vniuersalis Ecclesiæ Pa-
pa. p.7.n.29. & 30. & p.8.n.31
32.33.34.35. & p.9.n.36. & 37
& Catholicus, siue Vniuersa-
lis, Papa p.9.n.38. 39. & 40. &
p.43.n.21.22. 23.24. & 25. &
primo loco, & illustrioribus
Titulis appellatur in Concil.
Chalcedonensi, quàm ipsum
Concilium. p.10.n.41. & 42.
Pontifex Maximus est Successor
S. Petri. p.1.n.1. usque ad p.4.
n.13. & p.39.n.7. & p.40.n.8.
9. & 11. & p.41.n.13.14.15.
& 16. à Concilio Chalcedo-
nensi creditur addere vim.
Ephesino Primo. p.17. nu.83.
quia reiecit Ephesinam Syno-
dum Secundam, illam reiecit
Chalcedonensis, & Vniuersa
Ecclesia. p.19.n.91. & 92. Le-
ges præscribit Concilio Gene-
rali. p.23.n.104. 105. 106.107.
108. & 109. & p.24. n.110. ex
Decretis Concilii quædam
probat, & alia improbat, sicut
Rex improbat quædam ex
decretis à suo Senatu. p.24.
num.111. & 112. & præscribit
Concilio Generali formam
Fidei definiendæ. p.31.n.153.
quæ non potest immutari.
p.31.n.154. & est præparatus
Concilio ad Victoriam de
Hæresi. p.44. n.28. confertur
S. Petro. p.44. n.29. Est Dux,
& Auctor Fidei explicatæ à
Concilio. p.45. n.31. & Conc.
Caput. p.45. n.32. & pag.46.
n.34. ab illo Concilia Genera-
lia accipiunt Potestatem de-
clarandi Fidem, pag.45. n.33.

vetat Concilio audaciam dis-
putandi. pag.46.n.35. statuit,
suam Epistolam esse Fidei Re-
gulam. p.46. n.36. jubet dam-
nari Nestorium, & Eutychetē,
& reservat suis Legatis iudi-
cium quoad Personas. p.47.
n.37. & p.52.num.55. & p.53.
num.56.

Pontifex Maximus recipit Ap-
pellationem omnium, etiam
Hæresiarcharum. p.35. n.173.
V. Appellatio. Illi semper cre-
didit se obedire Conc. Chal-
p.57. n.69. & obedire teneba-
tur. p.49. n.43. & 44. Pontifex
Maximus dat Conc. Genera-
libus Formam Fidei definien-
dæ. p.50. nu.47. & 48. & Sy-
nodus confessa fuerat, vetitam
esse Fidei explicationem. p.50.
n.46. robur attribuit Concilij
Generalibus per suam Confir-
mationem. p.60.n.82. & p.61.
nu.83. 84. & 86. etiam in iis,
quæ spectant ad Disciplinam,
& Ordinem Sedium. pag.63.
n.87. 88. & 89. ejus Auctori-
tate confirmatur Conc. Nicæ-
num à Chalced. p.68. nu.102.
est Animus, & Vita Concilii
General. hoc autem est Orga-
num, & Tuba Pontificis Max.
p.77. n.130. decernit ea, quæ
declaranda sunt à Conc. Ge-
nerali. p.85. n.145.

Pontificia Confirmatio est ne-
cessaria Conc. pag.61. n.84. &
p.62. n.85. & 86. & p.63. n.87.
88. & 89.

Pontif. Maximus dissolvere po-
test Concilia. *V. Concilia Gene-*

I N D E X

valida, & S. Leo. Concilia sunt Instrumentum Pontificiæ Potestatis. p. 1. n. 1. & pag. 2. n. 2. 3. & 4. & p. 25. n. 113. Pontificiæ Potestas orta ab Institutione Christi Domini, p. 1. n. 1. usque ad p. 4. n. 13. & p. 37. n. 1 usque ad p. 42. n. 19. Pontificiæ Potestas a solo Antichristo, aut Diabolo impugnari potest. p. 4. n. 12. Potestatis, quæ inest Concilio, dicitur Auctor S. Leo à Chalcedonensi. p. 6. n. 19. & 20. Pontificium Munus est Apostolatus. pag. 42. num. 19. & pag. 43. num. 20. Pontificiæ Doctrinæ subscriptio est Argumentum certissimum veræ Fidei. p. 57. nu. 73. & p. 58. n. 74. 75. & 76. Pontificiæ Decreta vocari nequeunt in dubium. p. 74. n. 118.

Pontificiæ Præstantia supra Concilia ab omnibus passim asserta, vel præsupposita, à p. 1. n. 1. usque ad p. 36. n. 176. & præsertim. p. 3. n. 8. & p. 28. n. 131. & 132. 133. & 134. & pag. 29. num. 139. 140. 141. 142. 143. & 144. & p. 30. n. 145. 147. 148. 149. 150. 151. & 152. & p. 31. n. 153. 154. & 155. & pag. 32. n. 156. & 158. & p. 33. nu. 159. 160. 161. 162. 163. & 164. supponitur ab ipso Anatolio: pagina 34. num. 168. & 169. & à Iuvenale. pag. 35. n. 170. & ab Episcopis Illyrici Hæreticis. pag. 35. n. 171. & à Monachis Hæreticis. pag. 35. n. 172. & ab Eutychete Hæresiarcha. p. 35. n. 173. à Dioscoro. p. 35. n. 174.

& p. 36. n. 176. et ab Ephesino Conciliabulo. p. 36. n. 175. præfertur Concilio Pont. Max. à Græcis, sicut Rex suæ Curiae. p. 10. n. 42. Pontificiæ Antecellencia Concil. Generalibus est necessaria ad bonum Ecclesiæ Regimen. p. 19. n. 94. usque ad p. 22. n. 103. nisi daretur, Ecclesia laboraret Circulo vitioso. p. 21. n. 101. *V. Concilia Generalia præferunt sibi ipsis Pontificem Maximum.*

Pontificiæ Infalibilitas in declaranda Fide penitus Notoria, in antiqua Ecclesia, et ab omnibus passim asserta, vel præsupposita, et præsertim à Concilio Chalced. à p. 37. n. 1. usque ad finem Libri. Non minor Infalibilitate Conciliorum Generalium. p. 44. num. 30. et p. 47. n. 36. et p. 51. num. 50. et p. 55. n. 64. et p. 83. n. 146. 147. & 148. imò non aliter admititur ut Infalibilis Doctrina Conciliorum, quam iuxta Interpretationem Pontificiam. p. 51. n. 51. 52. 53. Pontificiam Infalibilitatem negantes excommunicati olim erant per latam Sententiam. p. 59. n. 79. nisi daretur, Ecclesia laboraret Circulo vitioso. p. 70. n. 107. Pontifex Maximus, ut Infalibilis, damnavit omnes Hæreses ante Concilium Nicænum p. 69. n. 105. *V. Concilia Generalia fatentur Pontificiam Infalibilitatem. Et Infalibilitas Pontificia. Et S. Leo.*

Præsides Concilii Generalis sunt
Le.

I N D E X.

Legati Pontificii. p. 14. n. 64.
 Princeps Sacrorum appellatur
 Pontifex Max. ab ipsis Hære-
 tici. p. 35. n. 171.

S. Pulcheria Augusta inquit, à
 Concilio Chalcedonenſi de-
 claranda eſſe illa, quæ Pontifex
 Maximus præſtans Conc. de-
 finiuerit, etiam quoad particu-
 lares Perſonas. p. 28. n. 132. pe-
 tit à S. Leone Confirmatione
 Canonis faventis Sedi Co-
 ſtantinopolitanae alioqui non
 valituri. pag. 30. n. 147. teſtatur
 Pontificiam Infallibilitatem. p.
 79. n. 137. et p. 80. n. 138.

R

Ravennius, & alii Epiſc. Gallia
 in Synodo Nationali teſtantur
 Pontificiam Infallibilitatem,
 et comparant Symbolo Fidei
 Epiſtolam S. Leonis. pag. 85.
 n. 153. et p. 86. n. 154.

Regula Fidei pro Conc. Genera-
 li eſt Doctrina Pontificis Max.
 p. 46. n. 35.

Rex, et Senatus comparatur Pon-
 tifici Maximo, et Conc. Gen.
 p. 24. n. 111.

Romanae Eccleſiæ Magiſterium
 ab omnibus aliis quærendum,
 teſte S. Iræneo. pag. 69. n. 105.
*V. Eccleſia Romana. S. Leo. Pon-
 tificis Maximus.*

Romana Fides ſemper integer-
 rima celebrata à S. Gregorio
 Nazianzeno. p. 71. n. 110.

Romanus Myrenſis Epiſc. ſup-
 ponit, Legatos Apoſtolicos
 præcipere poſſe Concil. p. 15.
 n. 67.

S

Schiſmatis periculum imminet.

nifi Pontifex Max. præſtet
 Conciliis Generalibus. p. 20.
 n. 98. et niſi ſit Infallibilis, et
 poſſit irritare Decreta Syno-
 dorum, p. 66. n. 98.

Seculares Iudices exequentur
 Mandatum Pontificis Maximi
 jubentis Conc. Generali. p. 12.
 n. 50. cenſent, Synodum tene-
 ri ad confirmandam Doctri-
 nam Pontificiam. p. 30. n. 149.
 teſtantur Pontificiam Infalli-
 bilitatem. p. 84. n. 150. 151. et
 p. 85. n. 152.

Senſus Hæreticus Propositionum
 damnatur à Pont. Max. p. 22.
 n. 103. et p. 23. n. 104. et p. 40.
 nu. 10. et p. 72. n. 111. et p. 74.
 n. 117. et 118.

Servator Fidei dicitur Pontifex
 Maximus à Conc. Chalcedo-
 nenſi. p. 5. n. 15. et p. 41. n. 14.

Sol veritatis cenſetur Pontifex
 Max. ab Anatolio. p. 76. n. 127
 Symbolo Fidei comparatur Epi-
 ſtola Pontificia ab Epiſcopis
 Gallia. p. 85. n. 153.

Synodus. *V. Concilium.*

T

Theodoreto Epiſc. Cyri ſapient-
 iſſimo Viro reſtituitur Sedes
 jubentibus Legatis Apoſtoli-
 cis, p. 12. n. 50. idem agnoſcit
 Præſtantiam Pontificis Maxi-
 mi ſupra Generalia Concilia.
 p. 28. nu. 133. teſtatur Pontifi-
 ciam Infallibilitatem. pag. 80.
 n. 139. illi plaudit Synodus,
 quia fuit abſolutus à S. Leone.
 p. 80. n. 140.

Theodoſius Junior Imperator
 orat

I N D E X.

orat S. Leonem, ut confirmet Electionem Anatolii Constantinopolitani factam à Concilio Generali. pag. 26. num. 118 non audet præferre Synodum Vniuersalem Pontifici Maximo. p. 29. n. 141. confugit ad S. Leonem pro declaratione Fidei. p. 37. n. 1

Timotheus Ælurus Hæreticus Iræ Divinæ Vas, p. 42. n. 18

Tuba, & Organum Pont. Max. est Concilium Generale, ille autem est Animus, & Vita Concilii. p. 77. n. 130.

V

Valentinianus Imper. ait, Romanum Pontificem esse Iudicem Conciliorum General. ex Institutione Divina. pag. 2. n. 5. & p. 38. n. 4. & p. 39. n. 5. & p. 66. n. 97. & Iudicem veræ Fidei. p. 38. n. 4. & p. 39. nu. 5. & præfert Pontif. Maximum Synodo Vniuersali. p. 28. n. 134. & 135. & agnoscit in illo verum Principatum supra Sacerdotes omnes, etiam unitos in Conciliis. p. 28. nu. 136. & ait, posse ad illum appellari à Sententia Synodi Generalis. p. 29. n. 137. & confirmatam à Concilio Chalcedonensi fuisse Fidem Auctoritate Pontificis Maximi. p. 30. n. 148. & hunc esse Infallibilem. p. 81. n. 142.

& fuisse Magistrum, & Ducem Concilii Generalis. p. 83. n. 149.

Vasa Iræ Divinæ sunt, qui contradicere audent Pontifici Maximo. p. 42. n. 18.

Veritati deesset in Ecclesia certum Præsidium, nisi Pontifex esset Infallibilis. p. 65. n. 95.

Vinea Christi, idest Vniuersalis Ecclesia, tributa Divinitus Custodiæ S. Petri, & Successorum è Sententia Conc. Chalcedonensis. p. 3. n. 10.

Vita, & Animus Concilii est Pontifex Maximus, hujus autem Organum. & Tuba est ipsum Concilium. pagin. 77. num. 130.

Vniuersalis Ecclesiæ Papa dicitur Pontifex Maximus in Concilio Chalcedonensi. p. 7. n. 29 & 30. & p. 8. n. 31. 32. 33. 34. 35. 36. & 37. & p. 10. nu. 43. & Catholicus, siue Vniuersalis, Papa. p. 9. n. 38. 39. & 40. & p. 43. num. 21. 22. & 23 & iterum Vniuersalis Ecclesiæ Papa, p. 43. n. 24. & 25.

X

Xysti Pontificis Maximi Auctoritas roborat Concil. Ephesium Primum è Sententia Chalcedonensis. p. 60. n. 82. & ipsum Chalcedonense. p. 61. num. 83.

F I N I S.

Ad eximii hujus Operis Auctorem.

I A M B U S

JOANNIS STAI CRDONII.

Praelare Scriptor, cui coruscat Gratia,
Signumque Laurus inclytæ Victoriæ,
Et Lux in ipso Nomine, Auspicia rei,
Ut delicatam semitam prudens reris,
Atramque nemini catus inuris notam!
Ut Veteris Ævi imaginem miris modis
Præbes videndam, inque abditos rerum sinus
Pervadis acer ingenj! Omnibus pater,
Quæ vis latebat condita in loquentium
Præsumptione Patrum, & in Patris Patrum.
Hunc Catibus præstare plurimi Sacris
Ostenderant, errare nec posse in Fide
Edifferenda; utrumque sed Notorium
Olim hoc decus fuisse Romani Patris
Nullus disertis ante te coloribus
In luce statuit. Omnibus at olim hoc decus
Utrumque Notum si fuit, de illo haud licet
Ambigere posthac. Quantum ob hoc Opus tibi
Debemus omnes! Ipsa sed præ cæteris
Obstricta quantum est Græcia, innumeris tibi
Nominibus aliis nexa! Chalcedon modò
Per te revixit: arte nunc Grajos nova
Sapere docent Chalcedone coacti Patres.
Centena sunt, beante quæ illos vulnere
Intorta Synodi tela de pharetra petunt.
An Copiam miramur, an Robur magis,
Telorum Acumen an magis animos rapit?
At me rapit, quod Acta Concilii omnibus
Postquam fuere centies, & millies
Objecta, Primus Ipse ab hoc Sacro Mari
Tot Margaritas eruis. Velut aliud
Cum Mare pateret omnibus, Primus Novi
Columbus Orbis vidit ignotas plagas.

